

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 38

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 17 de maig de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 7681/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa de la dessaladora de Santa Eulària des Riu. **2187**
 - 2) RGE núm. 7682/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la tramitació de l'emissari de Talamanca. **2188**
 - 3) RGE núm. 7683/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació dels fangs de la depuradora de Santa Eulària. **2189**
 - 4) RGE núm. 7690/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a prevenció de riscos laborals a Son Espases. **2190**
 - 5) RGE núm. 7680/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del termini legal de pagament a proveïdors. **2191**
 - 6) RGE núm. 7687/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a fusos horaris. **2192**
-
-

- 7) RGE núm. 7688/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a moratòria d'hotels urbans a Palma. 2193
- 8) RGE núm. 7664/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a seguretat a Es Pinaret. 2195
- 9) RGE núm. 7678/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llista d'espera de TAC preferents a l'Hospital de Can Misses. 2196
- 10) RGE núm. 7679/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informes justificatius de la sol·licitud de condonació del deute de la CAIB. 2197
- 11) RGE núm. 7675/16, complementada amb l'escrit RGE núm. 8231/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment efectiu de transparència. 2198
- 12) RGE núm. 7325/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a desprivatització i descentralització de la gestió d'AENA. 2199
- 13) RGE núm. 7175/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a projecte cultural del Govern de les Illes Balears. 2200
- 14) RGE núm. 7689/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contractació amb entitats sense ànim de lucre. 2202
- 15) RGE núm. 7170/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a cursa Mallorca 312. 2203
- 16) RGE núm. 7168/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions estatutàries. 2204
- 17) RGE núm. 7663/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a al·legacions a Es Trenc. 2205
- 18) RGE núm. 7684/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. 2207
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3221/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de simplificació i millora dels processos administratius. 2208
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de llei RGE núm. 5572/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTTBI fòbia. 2213
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2009/16, presentada per l'Ajuntament de Palma, de derogació de l'article 1 de la Llei 6/2012, de 6 de juny, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca, en el sentit de substituir, al títol i a tot el text de la llei, la denominació de Palma de Mallorca per Palma. 2228
- V. MOCIÓ RGE núm. 7318/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6671/16. 2240
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom, començam per favor. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7681/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa de la dessaladora de Santa Eulària des Riu.

Primera pregunta, RGE núm. 7681/16, relativa a posada en marxa de la dessaladora de Santa Eulària del Riu, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la dessaladora de Santa Eulària igual que la de Ciutadella són dues instal·lacions que, com bé sap vostè, a l'anterior legislatura nosaltres no vàrem voler recepcionar perquè vàrem tenir un sobrecost de més de 30 milions d'euros entre totes dues i aquest sobrecost s'havia de traslladar als ciutadans de les Illes Balears, i nosaltres, com a partit de govern, el Partit Popular, idò, no vàrem voler acceptar aquesta circumstància.

Des de llavors ençà hem pogut veure tota una sèrie de moviments ja amb aquest nou govern, des d'un tuit de la presidenta, dia 23 de setembre de 2015, que deia que ja estaven d'acord fins a una proposició no de llei presentada en aquest parlament, dia 27 d'agost de 2015, per part del PSOE, que deia tres punts, un, instar el Govern a arribar a un acord amb el ministeri per no, per l'assumpció del sobrecost de les obres de construcció, a més, iniciar gestions per la immediata posada en funcionament de la dessaladora de Santa Eulària i, a més, que el Govern iniciàs de forma immediata l'execució de les obres de la dessaladora a l'ANEI d'Eivissa. Això ho deia el PSOE dia 27 d'agost de 2015, és a dir, que prest farà un any.

En aquest moments el que hem pogut saber també, perquè vostè a més així ens va fer arribar un paper l'altre dia a una comissió, que dia 15 de febrer hi va haver la firma de l'acta de reconeixement, inspecció i lliurament d'aquesta dessaladora de Santa Eulària i hem tengut coneixement que dia 11 de maig, em sembla que és, vostè també fa firmar l'acta de lliurament d'aquestes instal·lacions.

Voldríem saber realment dues coses, Sr. Conseller, ha firmat vostè qualque compromís que pugui dur que els ciutadans de les Illes Balears hagin de pagar el sobrecost que varen tenir les obres d'aquestes dues dessaladores? Hauran de pagar els ciutadans de les Illes Balears? Tenim aquest risc? I la segona pregunta és, quan estaran connectades definitivament la de Santa Eulària a l'ANEI existent i la de Ciutadella també a Ciutadella i a la resta? Això és molt important saber-ho, les dues qüestions són importantíssimes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta. Diputats. Sr. Company, m'agrada que digui que dia 11 es va fer la recepció definitiva d'aquesta dessaladora, és a dir, temes que s'han posat en dubte per aquesta bancada Popular durant molts de mesos que hem hagut d'aguantar, com s'ha dit, que ho havíem recepcionat abans d'allò que havíem fet.

Sr. Company, a mi em sap greu totes aquestes polèmiques estèrils que han fet impossible que aquest estiu tenguem la dessaladora en funcionament. El setembre teníem l'acord polític amb el ministeri i des de setembre fins ara hem fet feina per poder posar-les en marxa per a aquest estiu, no ha estat possible, polèmiques estèrils han impedit que això sigui un fet. Dia 11 s'ha fet la recepció oficial, dit en un comunicat oficial del ministeri, no dit amb paraules meves. Permeti'm, però miraré cap al futur, miraré cap al futur perquè mirar cap enrere m'empegeeix, m'empegeeix l'actitud d'aquest ministeri, però a partir d'ara de manera urgent contractarem el manteniment d'aquesta dessaladora per a la posada en funcionament aquest estiu perquè així podem arribar a Roca Llisa, que és el més a prop que tenim a Santa Eulària.

A més d'aquest contracte urgent per aquest estiu també farem la redacció de connexió amb la dessaladora, com també vostè sap no es va recepcionar no només pels sobrecosts sinó perquè les obres no estan acabades, Sr. Company, i això ho hem volgut reflectir en aquest acord perquè nosaltres farem aquest part que no està acabada, les interconnexions no estan fetes, per tant, ho hem de fer nosaltres. A més, farem la redacció dels plecs de la concessió definitiva d'aquesta instal·lació, amb aquests plecs volem incloure, a petició de l'Ajuntament de Santa Eulària, un dipòsit de 2,8 milions i, evidentment, ja feim feina amb TRAGSA redactant el projecte de la interconnexió a l'ANEI i esperam que les obres, és a dir, els projectes estaran en tres o quatre mesos i en sis, vuit mesos estarà el que és l'ANEI d'interconnexió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Company.

EL SR. COMPANYY I MATAS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el PSOE el mes d'agost ja li deia que tenien aquell problema i que s'havien de posar en marxa a fer la connexió. Què ha fet vostè des del mes d'agost cap aquí amb la connexió que havia de fer que tots ho sabíem que estava pendent? Després, sobretot, digui'm, aquesta no me la deixi sense contestar, conseller, tenim el risc d'haver de pagar aquest sobrecost de les obres? Vostè ha firmat qualque cosa a Madrid que pugui fer que nosaltres haguem de pagar aquest sobrecost de les obres? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Company, el 2013 es va demanar el rescat d'aquestes infraestructures, va tenir dos anys per arreglar aquest tema, no va fer res, va tenir dos anys per fer les interconnexions, no en va fotre ni brot i ara, ja sé que l'emprenya que arriba un jove net com jo i ho arregli, jo sé que això li toca la moral, Sr. Company, em sap greu...

(Alguns aplaudiments)

... però sí, ho he firmat, i sap què passa? Que ho he firmat dia 11 i la ministra no va voler firmar el dia que hi vaig anar perquè no va voler la foto d'aquest conseller firmant la recepció d'aquelles dessaladores, i com aquest conseller no és orgullós tant li fa la fotografia ho va fer amb la directora general. Però vostè, Sr. Company, sap ben bé que vostè no va arreglar les obres, va admetre un sobrecost de 56,5% i ara crida molt, Sr. Company.

Moltes gràcies, Sr. Company, per la poca feina que va fer per recepcionar aquestes dessaladores.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 7682/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la tramitació de l'emissari de Talamanca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 7682/16, relativa a situació de la tramitació de l'emissari de Talamanca, que formula la diputada Sra. María José Ribas i Ribas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Maria José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bon dia. Sr. Conseller, de nou tornam a parlar de Talamanca i ho tornam a fer sobre l'emissari perquè és, sens dubte, un problema que preocupa i preocupa molt a nosaltres i a tots els eivissencs. Crec que no falta que li recordi la gravíssima problemàtica mediambiental i també turística que ens provoquen les repetitives fuites d'aigües residuals mal depurades que provenen de l'emissari i que a data d'avui, segons els veïns, encara continuen produint-se, encara que en menor escala.

El passat mes de març vostè em va assegurar aquí que el projecte executiu per a l'emissari de Talamanca estaria enllestit pel mes d'abril, estam ja a 17 de maig, la temporada turística ja començada, suposam que amb el projecte damunt la taula des de fa com a mínim un mes i que, a més, volem saber, Sr. Conseller, el nostre grup ho vol saber, però sobretot jo crec que ho volen saber tots els eivissencs, en quina situació es troba a dia d'avui la tramitació de l'emissari de Talamanca? Està ja licitada l'obra? Tenen una data per licitar-la? Tenen una estimació de temps que farà falta de quan estaran les obres acabades? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta. Sra. Diputada. Ara mateix, actualment, disposam del projecte executiu de les obres de l'emissari de Talamanca. Vull recordar que quan vàrem arribar no hi havia una partida pressupostària, vàrem habilitar una partida pressupostària, vàrem licitar d'urgència la redacció del projecte i se'ns ha lliurat aquest projecte. Quan es va lliurar fa unes setmanes els tècnics d'ABAQUA l'han repassat, han fet tota la inspecció tècnica d'aquest projecte per veure si compleix els requisits de qualitat, ara mateix aquest projecte s'ha tramès a l'Ajuntament d'Eivissa, Vila, per tramitar la llicència, també s'ha tramès a la Direcció General de Costes i Litoral per permetre l'abocament de les aigües a la mar, també s'ha tramès a la Comissió Balear de Medi Ambient per a la seva tramitació ambiental i, el més important, ara queda pendent que aquest conseller, com així es va comprometre, es desplaçi a Eivissa a la Comissió de Talamanca per donar les explicacions als regidors de Vila perquè coneguïn el projecte de primera mà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. María José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Entenc que encara no tenen data idò. Sr. Conseller, vostè es varen omplir la boca en campanya i també aquí que declararien l'emergència de les obres de l'emissari de Talamanca i que li donarien una solució ràpida, l'estam esperant. També la presidenta del Govern va afirmar que estaven treballant per poder fer aquesta declaració d'emergència. En un any de govern, del seu govern, l'únic nou a Talamanca, segons ens va informar aquí el març, és que ha aconseguit licitar aquest projecte que l'anterior conseller li havia deixat triat, i han continuat amb les mesures de vigilància, i han continuat amb les mesures de vigilància que ja feia el Sr. Company, i què més?, què més?, *nada nuevo en el horizonte*, jo no veig res més.

Tenen l'emissari exactament en les mateixes condicions en què el varen trobar i el que és pitjor, amb un estiu per endavant sense garanties que no es produiran problemes, problemes que poden ser greus i que en aquest cas serien responsabilitat seva.

Sr. Conseller, deixi's d'excuses, posi's les piles i doni una solució a Talamanca, per favor.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Aquest conseller no ha anat a Eivissa i ha dit mentides. Un conseller anterior va anar a Eivissa i va dir que hi havia pressupost, cosa que no hi havia, projecte executiu no n'hi havia, s'ha redactat ara, vull dir, aquest conseller en un any ha redactat el projecte, l'ha presentat, ha donat la cara a la comissió davant els regidors de Vila, l'ha explicat, hem fet les obres necessàries per intentar minimitzar aquest estiu els danys de l'emissari de Talamanca, hem mantingut les iniciatives positives del Sr. Company, la vigilància, ho hem fet, però ara sí, Talamanca disposa d'un projecte, un projecte que s'està tramitant per urgència i que esperam que esmeni el problema, un problema al qual hem fet front, al qual hem posat mesures, projecte, fets i no paraules com altres.

I.3) Pregunta RGE núm. 7683/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació dels fangs de la depuradora de Santa Eulària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 7683/16, relativa a destinació dels fangs de la depuradora de Santa Eulària, que formula el Sr. Diputat Miguel Ángel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Miguel Ángel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, ja des del mes de setembre, fa més de vuit mesos, li demanam la solució per al tractaments dels fangs de la depuradora de Santa Eulària atesa la gran preocupació que existeix per tal que no es torni a reeditar les olors que va desprendre una instal·lació que treballa per damunt de la seva capacitat i després de vuit mesos d'insistència, Sr. Conseller, tan sols he aconseguit que vostè ens repeteixi sempre el mateix, que la competència la té el consell insular i que està vostè treballant en col·laboració amb el consell insular per solucionar el problema i d'aquestes dues afirmacions, permeti'm que li digui que almenys la primera és certa.

És cert que la competència la té el consell insular d'Eivissa, però sigui com sigui avui l'exerceix *de facto* l'Ajuntament de Santa Eulària, un ajuntament que es veu obligat, vista la falta de resposta del consell insular, a aplicar un tractament agrícola dels fangs juntament amb restes de poda sobre les finques particulars, repeteixo sense que sigui competència seva i assumint un cost que no li correspon. Segons sembla s'està estudiant des de fa mesos la possibilitat que aquests fangs siguin traslladats a l'abocador de Ca Na Putxa.

Ja que no tenim cap tipus d'informació sobre aquest tema ens agradaria saber, Sr. Conseller, si el consell insular i el Govern de les Illes Balears han arribat a alguna conclusió sobre la conveniència o no de dipositar els fangs a l'abocador de Ca Na Putxa.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez, com bé vostè ha dit repetiré part de les respostes que anam donant. Evidentment el pla director sectorial preveia una infraestructura, el Consell d'Eivissa s'ha posat a fer feina ja en aquesta infraestructura de la planta de triatge, per tant, a llarg termini la solució hi és, ens preocupa el curt termini i el llarg termini.

El consell ha plantejat tres alternatives, està fent feina a estendre l'experiència de Santa Eulària en un tema de l'abocament a Ca Na Putxa i altres alternatives de treure els fangs a l'exterior.

Per tant, estam a l'espera que Consell Insular d'Eivissa ens digui quina és l'alternativa que prioritza o quin conjunt d'aquestes mesures haurem d'adoptar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miguel Ángel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Miri, Sr. Conseller, la naturalesa és sabia i el *Diari de Sessions* també. Li recordaré el que deia vostè a la Comissió de Medi Ambient dia 6 d'abril, *Diari de Sessions*, pàgina 233, deia vostè: "Jo li dic que ho tornaré fer, que ho demanaré, que ho estam tramitant, duim tot l'hivern" -diu- "duim tot l'hivern fent feina en aquest tema i feim feina per dur-ho a Ca Na Putxa, tots els informes i tot com toca per intentar-ho i aconseguir-ho", conseller *dixit*; *Diari de Sessions*, pàgina 223: "quan torni a venir l'estiu hem de tenir un pla B, si no tornarem a tenir problemes com va tenir l'any passat la depuradora".

Té vostè un pla B?, té el consell insular un pla B?, té vostè un pla A?, té vostè un pla A que és el més important?, un pla A.

Miri, Sr. Conseller, però una vegada més i ja en van moltes -però una vegada més i ja en van moltes-, jo el creuré, encara que això em signifiqui un esforç titànic, em fiaré de vostè i em tancaré els ulls confiant que vostè està treballant perquè a Santa Eulària no ens tornem a tancar el nas una vegada més, però per molt que vulgui confiar en vostè em fa la sensació que el consell insular l'està fent perdre el temps, a vostè, i en molts de casos, la raó.

Sr. Conseller, li demano que intensifiqui, vostè, les seves exigències a qui realment és el competent que és el Consell Insular d'Eivissa, l'estiu és aquí i si no ens trobam amb una solució ràpida a vostès i al consell insular se'ls hauran acabat les excuses.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez, gràcies per la confiança, estic content i s'ha respost vostè mateix. El mateix que vaig dir a les comissions ho mantinc ara. Som una persona transparent que diu el que pensa i li lliur els documents que després veig publicats als diaris, vull dir que tranquil, Sr. Jerez, feim feina, el consell té un pla A, un pla B, un pla C, un pla D, i jo esper que ells em diguin quina opció o quin conjunt d'opcions volen. Això es diu respectar les competències dels consells insulars.

Aquest conseller farà feina amb el Consell Insular d'Eivissa per esmenar aquest problema, com ha dit des de fa nou mesos.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 7690/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a prevenció de riscos laborals a Son Espases.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 7690/16, relativa a prevenció de riscos laborals a Son Espases, que formula la Sra. Diputada Maria Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Diputadas, diputados, señoras y señores, *bon dia a tothom*. Sra. Consellera, el pasado 29 de abril apareció en la prensa una noticia referida al Área de Anatomía Patológica de Son Espases, en ella se indicaba que cinco de las personas que trabajaban en este departamento se habían visto afectadas por cáncer y se argumentaba que la causa era su exposición a dosis más altas de las permitidas de formol y sidol, ambos productos cancerígenos y así catalogados por la Organización Mundial de la Salud y la Unión Europea.

De esta situación tienen conocimiento los departamentos de prevención del Hospital Son Espases a través de diferentes denuncias de los delegados sindicales de Comisiones Obreras desde el año 2012.

Actualmente la Fiscalía ha admitido a trámite denuncia del citado sindicato por comisión de un presunto delito contra los derechos de los trabajadores basado en el artículo 317 del Código Penal y en relación con el artículo 316 del mismo texto sustantivo. Según el Real Decreto 635/97, la sustitución de un agente químico cancerígeno y mutágeno como el formaldehído es la medida preventiva de mayor prioridad.

En las mediciones realizadas en diferentes fechas desde el 2012 en el servicio de Anatomía Patológica que nos ocupa los índices de formol eran en ocasiones superiores hasta cuatro veces más de las cantidades permitidas. El formol es una

sustancia que se acumula en nuestro organismo, no se elimina, por tanto todos los trabajadores sometidos en estos momentos a esos efectos están en peligro de riesgo de contaminación y graves efectos para su salud a largo plazo.

Es por eso que le preguntamos, Sra. Consellera: ¿en qué situación se encuentra el Área de Anatomía Patológica del Hospital Son Espases a nivel de riesgos laborales? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tothom, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, crec que hem d'anar molt alerta a fer segons quines afirmacions que no estan demostrades d'una manera científica perquè no es pot crear alarmisme entre els professionals ni entre els ciutadans.

Li puc assegurar que la situació és la correcta, que es compleix la normativa, fins i tot que les mesures de prevenció de riscos són molt més elevats que els que marca la llei. És cert que hi ha una denúncia d'aquest sindicat. Em crida poderosament l'atenció que fa referència a una determinació de l'any 2014 on la quantitat de formol que es va trobar era de 0,37, pensi que hi ha països com el Regne Unit on la determinació pot arribar fins a 2.

Segons les actes que hem repassat, i les hem repassat a més amb el Comitè de Seguretat i Salut Laboral on hi ha representació de tots els sindicats, de tota la part social, es va concloure que el que va succeir en aquella ocasió és que no estava en marxa la campana d'extracció aquell dia i el pot de formol estava obert.

Ho he revisat i he de dir que s'han pres moltes mesures a l'any 2012, 2014 i 2015 per millorar els sistemes d'aspiració, mesures organitzatives, cabines per manipular el formol, els *cubitainers* de formol estan en unes habitacions específiques aïllades.

Per tant, crec que s'ha fet la feina que s'havia de fer en aquest sentit i que totes les determinacions que s'han pres l'any 2015 són correctes, mai no s'ha superat cap límit i fa un mes també es manté aquesta tendència. Per tant, he de dir que preocupava la seguretat laboral i ara probablement preocupa molt més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, las afirmaciones que he hecho en cuanto a las consecuencias que trae el uso y la manipulación no controlada del formol están de acuerdo con manifestaciones que ha hecho la Sociedad Española de Anatomía Patológica, están contrastadas científicamente. Aquí

en actas de la Inspección de Trabajo, de 17 de diciembre de 2014 y 16 de julio de 2014, hay índices de 1,4 y 1,2, cuando lo máximo aceptado son 0,37.

El Departamento de Anatomía Patológica es un departamento abierto, donde trabajan varios profesionales y ahora mismo las medidas que se están tomando son medidas individuales. El gas formol es un gas gaseoso que a temperatura ambiente es volátil, entonces lo que nos preocupa es que esto se esté llevando como tiene que ser...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Seijas, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, l'Agència d'Investigació Internacional sobre el Càncer, l'Organització Mundial de la Salut i la Unió Europea, estableixen que el càncer en tot cas, amb probabilitat molt baixa, que pot produir el nasofaringe. És cert que hi ha hagut un seguit de casos de càncer en aquest servei que no tenen res a veure amb aquest tema. Hi ha una sèrie de càncers, però ja li he dit que no té res a veure.

Es fan més determinacions de les que preveu la llei a Son Espases. La llei preveu dues determinacions i se n'estan fent tres, una cada quatre mesos. Jo crec que seriosament, aquesta denúncia sorprèn molt, en moment en què es fa, donat que fa referència a una època anterior, on ja li dic, al Comitè de Seguretat i Salut hi ha representació de tots els treballadors i per tant, de tots els sindicats. Crec que és molt important no generar alarmisme, donar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 7680/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del termini legal de pagament a proveïdors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 7680/16, relativa a compliment del termini legal de pagament a proveïdors que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup

Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Consellera, la setmana passada es publicava en els mitjans de comunicació que entitats com IBAVI, IBISEC, ABAQUA, dependents del Govern, que tenen un important volum de despesa amb mitjanes i petites empreses locals, havien incrementat de forma substancial el termini de pagament als proveïdors, i el sector manifestava la seva preocupació per aquesta situació.

Per altra banda, el darrer informe del Ministeri d'Hisenda, del mes de febrer d'enguany, informava que el període de pagament de la comunitat autònoma està en 58,71 dies, molt per damunt de la mitjana de la resta de comunitats autònomes i tan sols superat per Extremadura, València i Múrcia. Les dades del mes de març publicades pel mateix Govern, també situen un període de pagament en 56,49 dies, superior també a les del mes de març del 2015, que era de 54,39 dies.

Per açò li demanam quines accions concretes pensa dur el Govern per reduir aquest període de pagament a proveïdors, no només al Govern, sinó als ens instrumentals que depenen del Govern, com a mínim per atracar-se a la mitjana nacional i com a mínim per intentar complir la llei que són 30 dies. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots. Evidentment el període mitjà de pagament o el termini que empram per pagar els proveïdors ens preocupa i ens ocupa, tant el del sector autonòmic, comunitat autònoma, com les empreses que estan en el sector públic instrumental, sobretot perquè darrere, com vostè diu, hi ha petites i mitjanes empreses que evidentment necessiten que complim amb els pagaments en un termini raonable.

Jo li he de dir que nosaltres actuam i mantenim el període de pagament, vostè ha donat les dades, la del mes d'abril ha estat entorn als 60 dies, però per sectors li diré que sanitat sí que se'ns dispara per les raons que coneixem, tot i que també hi estam actuant. Sanitat el mes d'abril està a 69,9 dies; però educació està a 5,7 dies; serveis socials a 8,3 dies i la resta de sectors a 47,1 dies.

Jo vull dir que estam treballant, estam mantenint i controlant el període de pagaments, sense aplicar retallades, sense acomiadar treballadors públics, ni posant en qüestió el fonaments dels pilars de l'estat del benestar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies per la informació. És cert que hem millorat la caòtica situació en què ens vam trobar en els mesos de novembre i desembre, que vam estar a 76 dies de mitjana. Però també és cert que estam per damunt de la mitjana de la resta de comunitats autònomes.

I les empreses, especialment les petites i mitjanes empreses estan formades per persones i al final el retard en el pagament, és el que va passar quan es van aplicar les polítiques que es van aplicar abans de l'any 2011, que precisament aplicant aquelles polítiques, van crear desigualtats, van crear reducció de plantilles, es va incrementar l'atur, etc.

I el que no acabam d'entendre és si l'administració en aquest moment, tenim una etapa econòmica que ens diuen que va millor, que hi ha increment d'ingressos per impostos, que hi ha increment de transferències per part de l'Estat. És a dir, una situació econòmica millor, com és o quina explicació té que en canvi pagam més tard que l'any passat. A mi se m'acuden moltíssimes excuses, però només se m'acud una explicació i és que la gestió és pitjor. Aquesta és l'única explicació raonable que hi ha. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Diputat, no faci demagògia perquè no pagam massa més tard que l'any passat. Estam en els mateixos índex que l'any passat quant a la mitjana de pagament.

Sí que li he de dir que el mes d'abril, si el Sr. Montoro no hagués jugat o no hagués fet xantatge amb el sistema de FLA i en el tema de liquiditat, podríem haver baixat aquest indicador, com bé s'ha explicat en moltes ocasions. Jo li he de dir que en el cas de les empreses públiques que ha anat sortint aquests dies i que nosaltres estam treballant cas a cas perquè es pugui millorar la seva situació de liquiditat, en el cas de l'IBISEC ja està normalitzat. En el cas d'ABAQUA la setmana passada el Consell de Govern va aprovar una operació de tresoreria de l'ordre de 5 milions d'euros per facilitar pagaments. En el cas de l'IBJOVE en el darrer mes hem passat de 89 a 32 dies. En el cas de l'Institut d'Estudis Balearics de 150 dies a 26 dies. Aquest mes, gràcies al mecanisme de FLA que rebrem, posarem al dia les farmàcies, que devem des de mitjans mes de març, pagarem el mes de març i el mes d'abril. I també en altres empreses públiques, com és el tema d'IBAVI o Radiotelevisió de les Illes Balears, també estam treballant perquè aquests terminis de pagament s'estiguin reduint.

Jo li he dit que a aquest govern li preocupa i s'ocupa del termini de pagament, o de pagar als proveïdors i no se'ns ha disparat respecte l'any passat, per molt que vostè vulgui fer

demagògia. Mentrestant, tampoc no hem desatès pagaments a ajuntaments, entitats socials, consells insulars, etc. Jo li vull recordar que mantenim la mitjana de pagament estable, controlam el dèficit, controlam el deute, sense fer cap retallada ni una.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 7687/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a fusos horaris.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE núm. 7687/16, relativa a fusos horaris, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, Presidenta. Molt bon dia a totes i a tots. Bé, aquests darrers mesos s'ha parlat a Madrid de tornar a l'horari del meridià de Greenwich, que equivaldria a tenir la mateixa hora que Gran Bretanya o Lisboa. Aquest fet ens perjudicaria de manera inquantificable.

Geogràficament la franja horària de les nostres illes no es correspon a la de Greenwich, ens pertoca per la nostra situació l'horari del centre Europa o Berlín, que és la que ara mateix tenim. En cas que aquesta comunitat hagués d'adaptar-se a l'horari de Londres, el sol a l'hivern es pondria a l'arxipèlag balear entorn de les 16,30 de l'horabaixa.

Totalment a l'inrevés d'aquesta mesura, l'estiu passat es va dur a terme una campanya a les xarxes socials i recollida de signatures a change.org de plataforma anomenada "el 30 d'octubre no canviïs l'hora", per mantenir tot l'any l'horari d'estiu i guanyar una hora de llum a l'hivern, i se'n van fer ressò molts de mitjans de comunicació, tant a nivell autonòmic, com a nivell estatal.

No totes les regions del món poden treure benefici del sol, però clarament sí les Illes Balears, per mor del nostre clima i posicionament geogràfic, i passar a tenir la mateixa hora que Londres ens perjudicaria seriosament.

Dit això, pensa el Govern de les Illes Balears que els fusos horaris actuals de les Illes Balears són els més adequats tant des d'una perspectiva econòmica com d'una mediambiental? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sr. Picornell, compartimos parte del análisis efectuado por usted, yo creo que cuando se abrió el debate por parte del Sr. Rajoy era una vez más una cortina de

humo, una cortina de humo para introducir como si el huso horario y el cambio de huso horario fuese a dar un importante giro en materia de conciliación fundamentalmente y medioambientalmente.

No tiene razón, el cambio de huso horario data de 1942, efectivamente es una competencia del Estado y si ahora tenemos problemas de conciliación o tenemos problemas medioambientales básicamente es por una reforma laboral que no promueve y ataca directamente la conciliación familiar, es ahí donde tendríamos que hacer todos los esfuerzos, es derogar la reforma laboral más que cambiar el huso horario, es velar por la conciliación familiar, es ampliar los permisos de paternidad, es garantizar las jornadas de ocho horas o inferiores, es garantizar los descansos entre jornadas, es garantizar los descansos semanales, los períodos vacacionales, derogar el impuesto al sol, promover energías renovables y con todo eso, de verdad, tendríamos desde un punto de vista económico y medioambientalmente una economía sostenible, una economía que apostase por la calidad del empleo, una economía, desde luego, medioambientalmente mucho más eficiente.

En vez de todo eso hacen discursos totalmente como cortinas de humo, ponen como si el cambió del huso horario ahora solucionase un problema de conciliación, cuando es totalmente irreal, no está el debate en la calle, el debate que está en la calle es el de realmente si tenemos un sistema que promueve la conciliación, no es por los husos horarios, es por una reforma laboral que lo único que penaliza es a los trabajadores en sus centros de trabajo y a las trabajadoras e impuestos medioambientales que lo único que hacen es condenar a las energías renovables.

Por tanto, compartimos ese análisis, creemos que lo necesario es derogar los impuestos al sol y derogar la reforma laboral.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, Sr. Conseller, per la resposta. Bé, en una línia un poc diferent a la vostra hem de tenir un horari lògic i racional i natural per treure el màxim benefici a un recurs tan apreciat com el sol. Els beneficis que ens aportaria, a part del simple fet de poder gaudir de més hores del dia, són inquantificables i en posaré exemples. Està demostrat que la manca de llum desenvolupa patologies relacionades amb els trastorns efectius com la depressió, a més, quan es fa de nit més tard està demostrat empíricament que estimula més la pràctica d'esports a l'aire lliure, redueix el sedentarisme, incentiva que la gent surti més al carrer i redueix el consum televisió, etc.

A part, paradoxalment, a les Illes vivim del turisme i fomentaria clarament la desestacionalització i que hi hagi més claror durant l'horabaixa estimularia el turisme durant les èpoques de l'any que és més baix. No hem d'oblidar que el

turistes volen sol i que hi hagi sol només el matí i no l'horabaixa no té sentit per a aquest sector.

Quant a l'estalvi energètic per la regla de tres és molt senzilla, quantes més hores de fosc més hores de consum elèctric. Com vostè ha dit, més conciliació familiar, tendríem més estimulació de l'economia per al petit comerç, que es faci de nit més tard incentivaria que la gent sortís al carrer i estimularia les vendes, sobretot al petit comerç ja que és el més perjudicat, tendríem ciutats més socials, la gent dona vida a la ciutat, quan es fa fosc la gent es tanca a casa i no surt al carrer i crec que és un debat que és de sentit comú que crec que el Govern i els grups parlamentaris han de tenir internament i que s'ha d'obrir clarament a la nostra ciutadania de les Illes Balears si realment està disposada a perdre hores de llum o això.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sr. Picornell, yo creo que estamos de acuerdo si hablamos del meridiano de Greenwich nosotros estamos prácticamente en él, estaríamos en el huso horario actualmente nosotros de Alemania o Francia, estamos por tanto mejor situados, hay otra parte de España que está prácticamente con dos horas de diferencia del sol, de todas formas es competencia del Estado, y yo creo que no debemos caer en el debate utilizado por el Partido Popular para anteponer el cambio de huso horario a sus políticas y a los efectos de sus políticas. El huso horario cuando lo plantea el Sr. Rajoy es totalmente una cortina de humo para tapar los problemas generados por la reforma laboral, generados por su apuesta energética, por el ministro Soria que ahora está donde está, por todas las políticas llevadas a cabo por su gobierno.

Por tanto, yo creo que el debate es claro, nosotros estamos, tenemos el horario actual, se ha trabajado así desde el año 42, lo que hay que optar es por un modelo que de verdad promueva la conciliación y eso pasa por las reformas básicas de la normativa estatal, que es en lo que yo creo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

I.7) Pregunta RGE núm. 7688/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a moratòria d'hotels urbans a Palma.

Setena pregunta, RGE núm. 7688/16, relativa a moratòria d'hotels urbans a Palma, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Diputats, diputades, resta del públic assistent. Des del nostre grup parlamentari pensam que hem de tenir cura del turisme, l'altre dia varen arribar vuit creuers amb 22.000 persones en poques hores a la ciutat de Palma i el nostre aeroport ha rebut ja en set mesos el que va rebre en tot l'any 2015, és a dir, 22.600.000 persones.

Cada turista consumeix 440 litres d'aigua mentre que un ciutadà o una ciutadana d'aquestes illes en consumeix 125 litres. Nosaltres creim que és molt difícil controlar l'entrada de turistes, però també pensam que aquest any tendrem una vegada més records de turistes, però també record de precarietat. Per això mateix, pensam que es pot morir d'èxit, només fa falta passejar-se pel carrer Sant Miquel a aquestes hores, sembla més un concert de Bruce Springsteen que la teva ciutat, la teva, la meva, i dic això perquè a vegades em fa l'efecte que la ciutat de Palma és cada vegada menys nostra. És per això que apareixen pintades, perquè la gent comença a estar farta de no poder anar per la seva ciutat i aviat seran els turistes els que estiguin farts d'això i per això pensam que hem de prendre mesures intel·ligents com les que pren l'Ajuntament de Palma per corregir la sobresaturació, per exemple, en el tema dels creuers.

Per això faig la següent pregunta, pensa el Govern de les Illes Balears estudiar l'aplicació d'una moratòria d'hotels urbans a Palma o si fes falta canviar la llei per poder fer-ho?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, primer de tot, vull dimensionar del que estam parlant. A Palma actualment comptant les places que hi ha en tramitació parlem de 43.000 places, no és el municipi que en té més, com sap Calvià encara té més places, 43.000 places. D'aquestes 43.000 places hoteleres n'hi ha, comptant les que estan en tramitació també, 11.700 que estan fora de Platja de Palma, 11.700 que estan fora de Platja de Palma, però el que serien els hotels de ciutat, els hotels *boutique* anomenats, només són 28 establiments que representen 858 places, això són dos hotels de dimensió mitjana de Platja de Palma, també hem de dimensionar de què parlem, són hotels, com dic, de menys de 50 places i representarien un 2% del total. Ho dic perquè també hem de veure sobre què actuem.

Per altra banda, quant a la pregunta concreta de si ens plantejam fer una moratòria per a Palma no hi ha una previsió de fer una qüestió específica per a Palma, però sí que hi ha damunt la taula, i a més és un document que ha circulat, que és replantejar-se el tema de les excepcions que avui en dia existeixen en la necessitat de l'intercanvi de places. Com sap, per obrir una plaça nova s'ha d'intercanviar per una plaça

antiga i actualment sí que és veritat que la llei contempla moltes excepcions, entre elles les d'hotels de ciutat. Per tant, sí que és veritat que està damunt la taula replantejar-se en la futura modificació de la Llei turística aquesta qüestió de les excepcions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Nosaltres pensam que la proliferació dels lloguers turístics, els hotels urbans i més places hoteleres, idò, poden convertir la ciutat de Palma, i no només la ciutat de Palma sinó molts de diferents territoris, en un infern i no només per als treballadors que treballen cada cop més i cobren el mateix, malgrat venguin molts de turistes més, sinó també per a tota la gent de la ciutat que vol passejar tranquil·la.

Crec que les ciutats tendeixen a convertir-se en llocs deshumanitzats, la "gentrificació" avança i la ciutat s'està transformant en un centre comercial, la gent del nord comença a comprar cases que estan buides la majoria de l'any i això provoca que la ciutat estigui, bé, estigui buida de cultura, de contingut i d'espais on la ciutadania pugui transitar tranquil·lament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, hem d'anar en la línia d'un equilibri, un equilibri lògicament que ens ha de dur que l'activitat turística sigui sostenible, que l'activitat turística en el futur, jo sempre faig la mateixa frase, que d'aquí deu, quinze, vint anys continuem vivint del turisme, però evidentment això implica que s'han de prendre les mesures necessàries per a aquesta sostenibilitat i que poden ser molt diverses, com li he dit, evidentment n'hi ha que seran legislatives, n'hi ha d'altres que depenen dels mateixos ajuntaments i jo crec que la regulació del flux de visitants, vull també desdramatitzar els 22.000 creueristes que vostè deia, molts d'ells, quatre d'aquests creuers ja estaven allotjats perquè eren a port base i molts d'altres varen optar per distribuir-se per tota l'illa, no varen coincidir tots a la ciutat de Palma a la vegada perquè si no, sí que és veritat que s'hagués notat i molt, no va ser exactament així.

En qualsevol cas, les mesures -com dic- són moltes i totes han d'anar encaminades cap aquesta necessària sostenibilitat perquè efectivament ens interessa que el turisme tenguí aquesta visió de futur.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 7664/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a seguretat a Es Pinaret.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 7664/16, relativa a seguretat a Es Pinaret, que formula la Sra. Diputada Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Sra. Consellera, dimarts passat es va fer pública la notícia d'un vigilant d'Es Pinaret que va presentar una denúncia d'assetjament laboral, segons aquest treballar fa dos anys que pateix vexacions, insults i coaccions per part dels seus companys del centre; a més assegura que no és l'únic que pateix aquest tipus d'assetjament i que en aquests moments hi ha quatre vigilants tractats per una associació de víctimes d'assetjament laboral. D'altra banda, a més d'assetjament, el treballador en qüestió també va fer acusacions d'índole sexual que involucren educadors amb els menors que resideixen al centre.

El dia després de la denúncia la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació va declarar que havia convocat l'empresa que té la concessionària de seguretat del centre per esclarir què estava passant. Des d'El Pi li agraiem la rapidesa, però no és la primera vegada que parlem d'Es Pinaret en aquests nou mesos de legislatura i ens preocupa. Per això voldríem saber en quin estat es troba aquesta investigació i si considera, amb les darreres informacions que hem conegut, que Es Pinaret és en aquests moments un centre segur. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Diputada, en relació amb la pregunta o a la presentació de la pregunta que m'ha fet l'he d'informar que no només ens varem posar... coneixement de l'empresa, tota la informació, l'empresa ens ha tramès ja un informe en què nega tot el que deia aquest treballador, però nosaltres, perquè ja teníem informació d'una banda i de l'altra que ens preocupava, el que hem fet ha estat posar-ho en mans de Fiscalia, en aquests moments tot està en mans de Fiscalia, l'informe que ens va enviar aquest sindicat,

l'informe que ens ha tramès l'empresa i la publicació dels diferents articles.

En relació amb la pregunta que em fa, si consideram que Es Pinaret pot ser un centre segur, jo li dic que estam fent feina perquè ho sigui i en aquest sentit, vull informar la cambra que s'ha modificat el sistema contra incendis del llar Migjorn que era una llar construïda en la passada legislatura, no tenia sistema de detecció contra incendis i es va instal·lar; s'ha modificat el sistema contra incendis de la llar de Tramuntana, de Ponent i s'ha aconseguit la certificació individual; estam pendents de la llar Xaloc i Llevant; s'han instal·lat els grups de pressió de bomba impulsora d'aigua separades de la Conselleria de Funció Pública; s'han canviat tots els matalassos per matalassos ignífugs que tenen la normativa europea; s'han fet totes les instal·lacions antivandàliques de finestres, d'endolls, de polsadors d'avís; ha modificat tot el sistema de fugues perquè hi havia punts de fuga a espais del terrat; s'han fet els pictogrames d'emergència; s'ha constituït un equip de formació que ja ha elaborat un pla de formació que ja ha elaborat un pla de formació en emergències i en formació específica per al nou perfil de joves; s'ha contractat nou personal, un psicòleg més, un treballador social, sis educadors més, cinc tècnics educatius i un auxiliar de clínica; s'ha ampliat en 2.000 hores el contracte de seguretat i s'han obert tres expedients laborals perquè aquests treballadors no estaven a l'alçada de les exigències del centre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, estam contents que es vagin fent totes aquestes tasques, sabem que és un tema molt delicat, també ens varen... o segons les informacions que tenim aquests vigilants... hi ha un guarda per cada vint menors i el vespre la ràtio era d'un cada trenta, és un tema que trobàvem que també era preocupant i vistes totes aquestes notícies que han anat sortint vèiem que al funcionament hi havia algun tipus de problema i per això ens interessàvem.

En cap moment no tenim la intenció ni de cercar polèmiques ni de fer sang en un tema com aquest, tan difícil. L'únic que volem des d'El Pi és que s'arribi fins al fons de les investigacions i se cerquin els responsables i les solucions pertinents perquè els treballadors estiguin bé, puguin fer la seva feina i sobretot perquè els menors estiguin segurs. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Li agraeisc el seu to, Sra. Diputada, i estam fent feina en aquest sentit des del principi de legislatura i crec que hem millorat i millorarem encara més Es Pinaret.

En relació amb el que vostè deia dels guardes de seguretat, és cert que n'hi ha dos, però hi ha vuit educadors també més un auxiliar de clínica, vull dir no només hi ha els dos membres de seguretat el vespre, sinó que també hi ha vuit educadors i un auxiliar de clínica. Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 7678/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llista d'espera de TAC preferents a l'Hospital de Can Misses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 7678/16, relativa a llista d'espera de TAC preferents a l'Hospital de Can Misses, que formula el Sr. Diputat Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, un TAC preferent s'indica (...) diagnòstic de patologies greus que van des d'hèrnies discals fins a processos tumorals.

En resposta escrita a una sèrie de preguntes respecte de les llistes d'espera per realitzar TAC preferents als diferents centres hospitalaris d'aquesta comunitat la Conselleria de Salut ens va informar que aquesta llista d'espera per a l'Hospital d'Inca era de 20 pacients, per a l'Hospital de Son Espases era de 120 pacients, per a l'Hospital Mateu Orfila era de 135 pacients, per a l'Hospital de Manacor era de 156 pacients i per a l'Hospital de Can Misses era de 260 pacients, en aquesta cas es dobla la mitjana de la llista d'espera per TAC preferents a Balears.

Això suposa una mitjana de temps d'espera de dos o tres mesos, per aquesta raó en alguns casos i a criteri mèdic es fa un ingrés i així el TAC es realitza amb caràcter d'urgent, procés que no seria necessari amb unes llistes d'espera normalitzades.

És evident, per tant, la repercussió negativa d'aquesta situació sobre l'ocupació de llits hospitalaris, de les llistes d'espera quirúrgiques i de les llistes d'espera d'especialitats.

Per això, Sra. Consellera, pot explicar la raó d'aquesta diferència de llistes d'espera als diferents centres hospitalaris d'aquesta comunitat?, i sobretot, per què la llista d'espera per a TAC preferents a l'Hospital de Can Misses dobla la mitjana de Balears?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la resposta concreta és que la situació de professionals i de mitjans no és la mateixa als

diferents centres. És cert que es va incrementar la llista d'espera a finals d'any, va ser més a finals d'any i el motiu és perquè falten tres radiòlegs a Eivissa, juntament amb les especialitats de pediatria i d'anestèsia són les especialitats que ens costa més la contractació de professionals.

L'anell radiològic, que és un projecte que va començar el 2010, no s'ha posat en marxa fins fa uns mesos i en aquests moments aquest anell vol dir que radiòlegs de l'Hospital de Son Llàtzer estan informant els TAC de Can Misses. Per tant, aquesta situació va millorar des de desembre a març, en què encara era elevada la llista d'espera, i continua millorant. El nostre compromís com sempre és que continuï millorant amb aquestes mesures i per suposat en la mesura possible contractar radiòlegs com més prest millor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que avui, a quasi un any de legislatura, s'haurien de saber les causes i les mesures per corregir aquesta situació. Vostè m'ha plantejat que falta un tema de personal, però no hem vist cap mesura per fidelitzar els especialistes que falten a l'Hospital de Can Misses, no ha fet cap planejament de generar mesures que facin que els radiòlegs vinguin a Can Misses.

Si el problema no és de personal, perquè també ho és, i és d'interpretació d'imatge aquest anell radiològic que vostè diu no està en funcionament al cent per cent i no descarrega d'una forma efectiva el que és la interpretació d'imatges de l'Hospital de Can Misses. Si falta un altre TAC a Can Misses tampoc no pensam que s'hagi fet res per posar-lo i si tenim un TAC infrautilitzat al Servei de Radioteràpia de Can Misses tampoc, i voldríem saber si tenen cap plantejament d'utilitzar-lo per al bé de l'illa d'Eivissa.

Per tant, Sra. Consellera, digui'ns què pensen fer, perquè aquesta llista espera condiciona la ocupació hospitalària, la llista d'espera quirúrgica i la llista d'espera d'especialitats.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, sí que li estic dient mesures concretes, o sigui, el tema de l'anell està funcionant i està funcionant bé i per això continua davallant tant la demora com les persones en espera per a un TAC, de moment no fa falta prendre fer moltes més mesures, també s'està fent activitat extraordinària els horabaixes, que no es feia fins ara.

A mi em crida molt l'atenció l'extrema preocupació que hi ha ara per les llistes d'espera, que no hi ha hagut els quatre anys anteriors, però estic contenta, perquè per a nosaltres, per a aquest govern és una preocupació, estic molt contenta que sigui així. Pensi que fa molt poc temps no hi havia cap persona en llista d'espera de més de dos mesos per a una consulta a 60 dies i ens vàrem trobar 25.000 persones, clar cada vegada que em faci una..., no me queda més remei que fer una referència perquè per rebaixar llista d'espera de 25.000 persones, imagini's la quantitat de feina que s'ha de fer i de mesures que s'han de posar.

S'ha reduït, o sigui de desembre a març es va reduir en 150 pacients i en aquests moments continua davallant i és inferior a 100 els pacients que estan esperant un TAC. Com li dic sempre, és una prioritat per a aquest govern, ens diferenciam de manera contundent, jo crec, no som el mateix ni volem el mateix per als ciutadans.

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 7679/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informes justificatius de la sol·licitud de condonació del deute de la CAIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 7679/16, relativa a informes justificatius de la sol·licitud de la condonació del deute de la CAIB, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, vostè va assegurar a una recent compareixença a la Comissió d'Hisenda, que el passat dia 12 d'abril vostè i la presidenta Armengol, van lliurar un document al ministre Montoro, que entre altres demandes hi havia una petició de condonació del deute. Des del Partit Popular vam demanar per escrit una còpia dels informes que poguessin avalar o justificar aquesta petició de condonació.

La nostra sorpresa va ser majúscula, perquè vostè mateixa ens va contestar per escrit dia 26 d'abril que allò de la condonació del deute era "una afirmació que s'havia fet dins l'àmbit polític, que no hi havia cap expedient administratiu iniciat i que no constava per tant, cap tipus d'informe que avalés aquesta petició i condonació del deute".

Per tant, la pregunta que em faig és, vol dir idò que vostè ha fet una petició de condonació del deute, vostè va anar a Madrid a veure el ministre Montoro, sense cap tipus d'informe justificatiu?, sense cap explicació?, sense cap argumentari? De ver, Sra. Consellera, no existeix cap informe que avalu aquesta petició?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la justificació és un infrafinançament històric, una mala dotació de competències transferides, sobretot en educació i salut i un permanent dèficit d'inversions de l'Estat. Això fa que el deute públic sigui de l'ordre del 30% del PIB, 8.300 milions d'euros en termes (...), a 31 de desembre de 2015 i que el 60% del deute autonòmic estigui en mans de l'Estat.

Clar que li hem posat damunt la taula del Sr. Montoro, clar que sí! I ben tranquils, o ben defensat està i prou arguments hi ha perquè jo crec que és necessària, la condonació del deute és molt necessària per canviar i modificar les relacions econòmicofinanceres entre Estat i comunitats autònomes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, vostè ens va contestar per escrit que no tenia cap informe tècnic, ni jurídic, ni de cap casta referent a aquesta qüestió. I miri, nosaltres en infinitat d'ocasions hem dit i ho tornarem dir les vegades que facin falta, que ens posarem al costat del Govern en totes les qüestions que facin referència al finançament autonòmic. Tenen tot el nostre suport.

Ara bé, una cosa és açò i una altra és que estiguem disposats a fer el ridícul. El ridícul no el farem i el que no pot ser és que..., a més la sensació que almanco ens fa, és que en aquest tema estan actuant amb una certa lleugeresa, amb una certa improvisació, amb una certa precipitació. Sembla com si un bon dia, vostè es va despertar, va tenir una idea brillant, ens condonaran el deute, va anar a Madrid a demanar-ho, ... Miri, açò no es fa així, hi ha d'haver documents, hi ha d'haver informes, ha d'estar argumentat. Vostè no pot anar a Madrid i contar-li una història, hi ha d'haver documents que ho expliquin. I pel que veig, vostè hi va anar sense cap tipus de document. Ningú no ens condonarà el deute si no hi anam ben documentats, si no hi anam amb dades, amb xifres, si no hi anam amb una qüestió més sòlida.

Sra. Consellera, només li demanam una cosa, si vol que el PP estigui al seu costat, volem rigor, volem solvència intel·lectual, no improvisacions i anar a salt de mata.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera...

(Remor de veus)

Silenci per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo quan vulgui parlar de rigor i parlar de dades, li puc demostrar d'on surten les dades que estam demanant al ministeri. Jo el que li vull dir és que en aquests darrers anys el ministeri o el Govern d'Espanya han substituït el finançament per un mecanisme de liquiditat, que és un crèdit més interessos, un mecanisme pervers, un mecanisme recentralitzador, que atempta el principi d'autonomia de les comunitats autònomes.

Només posaré unes dades, enguany de 921 milions d'euros que ens deixa l'Estat, amb mecanismes de liquiditat, 350 són per tornar a l'Estat i de l'any 2012 a l'any 2026, això són 6.000 milions d'euros, que és el que nosaltres demanam, amb totes les dades que puguem demostrar, que l'Estat ha de condonar a la comunitat autònoma. Això deixaria la ràtio de deute del voltant del 10% del PIB, una ràtio molt més raonable per a la nostra comunitat autònoma i evidentment sense atemptar, que és allò que està fent en aquests moments el Govern d'Espanya, al principi d'autonomia de les comunitats autònomes, no respecta la Constitució en aquest sentit i per això, defensam aquest tema.

I jo li diré que no demanam cap cosa estranya, quan per exemple Espanya..., li posaré exemples. 9 de febrer, "*España y Cuba acuerdan una condonación adicional de la deuda de la isla*". 21 d'abril n'afegeixen una altra, "*España desembarca en Cuba, tras pactar la condonación de deuda*", 2.000 milions Espanya condona de deute. O un altre exemple, "*Montoro perdona sin contrapartidas 1.500 millones a Navarra por el IVA de Volkswagen*". Per tant, hi ha exemples.

Jo, Sr. Camps, només li he de dir una cosa, de part de qui està vostè?, dels ciutadans de les Illes Balears o de part del Sr. Montoro?, de part de qui està?

(Alguns aplaudiments)

Si defensa els interessos de Balears, igual que defensava el tema de la condonació del deute, igual que la setmana passada vostè es posava d'acord amb el Govern en el tema del REB, aquest tema és un tema d'estat, si vostè està a favor dels ciutadans de Balears, s'ha de posar a favor d'aquest tema també.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.11) Pregunta RGE núm. 7675/16, complementada amb l'escrit RGE núm. 8231/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment efectiu de transparència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 7675/16, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 8231/16, relativa a compliment efectiu de transparència, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, en octubre de 2015 se aprobó en comisión una propuesta de Ciudadanos acerca del cumplimiento de la Ley estatal 2013, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno. La Conselleria de Transparencia tenía que publicar en un lugar visible y claro: uno, el presupuesto anual de cada conselleria, empresa pública, consorcio, fundación, institución, agencia, u organismo autónoma. Y seguido, del tanto por ciento que se destina a retribución del personal y no se ha hecho; dos, publicación de los puestos de trabajo de libre designación, ocupados en todos estos organismos nombrados, con un breve curriculum de la persona que ocupa el puesto de trabajo y el sueldo completo.

Ustedes sólo han publicado dos asesores de cada conselleria y los directores generales y secretarios. Pero la propuesta aprobada dice claramente que se publiquen todos los puestos de libre designación, los que no son altos cargos también. Recordamos que el 5 de febrero, el Govern aumentó el número de puestos de este tipo, modificando de manera unilateral la RPT, plazas que no salen a concurso, ni a oferta pública. Y los ciudadanos tienen derecho a saber dónde se encuentran repartidos.

Tres, publicar en un apartado visible de la web las entidades que reciben subvención pública, la cantidad y el objetivo de dicha subvención y no se ha hecho. Y se aceptó una enmienda de El Pi para que cuatrimestralmente se publicara la relación de gastos de cada conselleria, detallada, cosa que tampoco se ha hecho.

Nos podría decir por favor, ¿en qué fecha publicarán todos estos datos?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sra. Presidenta, Sra. Ballester, bon dia a tothom. En primer lloc volia deixar clar que moltes d'aquestes dades necessiten d'una elaboració prèvia i ordenada per tal de publicar-les a la web. No és una feina tan senzilla com sembla.

En aquests moments s'està elaborant i preparant aquesta informació i progressivament s'anirà publicant a la web. Actualment ja està publicada part de la informació que es va aprovar a la proposició no de llei que vostè comenta i que mai

abans cap govern no havia publicat. Li estic parlant de publicació de l'organigrama de la conselleria, amb tot el personal eventual i de lliure designació, amb un breu currículum dels alts càrrecs i personal eventual, a part de publicar les despeses d'alts càrrecs, els seus viatges, manutencions i despeses protocol·làries, així com obsequis rebuts. Aquestes ja són públiques i no es publicaven fa uns mesos.

Som conscients que encara queda molta feina a fer per publicar tota la informació per complir amb la proposició no de llei, aquesta tasca no és tan senzilla, com li he dit abans, s'han de cercar fórmules de recollir aquestes dades de manera àgil i fàcil per no generar duplicitats dins l'administració.

Tenint present que la web d'aquest govern no suporta segons quin tipus de formats, estam treballant per dues bandes, a una banda treballam perquè s'està reformant la web amb una nova imatge i un *back office* que permeti recollir totes aquestes informacions de manera més àgil des de les diferents conselleries i organismes i al mateix temps, també, estam treballant en un nou portal de transparència per tal que recopilï tota aquesta informació de forma fàcil i bona d'entendre, ordenada i accessible i reutilitzable per donar el màxim d'informació als ciutadans perquè no només és tenir la informació sinó també que es trobi de forma senzilla.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, bueno, yo le he pedido, más o menos, una fecha que realmente no me la ha dado. Como la Conselleria de Transparencia pues por ahora no está publicando lo que se le exige, no sabíamos si no lo publicaba porque sólo publica lo que le conviene entonces pedimos una "sodo" sobre todas las plazas de libre designación que existen y efectivamente puede triplicar o cuadruplicar todas las plazas de libre designación que hay, pero no solamente llama la atención la cantidad de plazas que hay de libre designación sino que además nos llama la atención que hay muchas plazas de *netejador* o *netejadora* que están dadas como libre designación o de chófer. Entonces, claro, nosotros nos pensamos sinceramente, ¿a usted le parece que están haciendo un uso correcto de la figura de puesto de libre designación?, ¿le parece a usted que están cumpliendo con el mandato del Parlament en cuanto a la excepcionalidad en el uso de esta figura?, ¿qué pensarían los ciudadanos si conocieran estos datos? Pero no los conocen porque no están publicados, ¿y los sindicatos?

Realmente nosotros creemos que es el ciudadano el que mejor puede controlar a un gobierno, es el ciudadano quien, si ustedes son transparentes, le podrá controlar y no una comisión ética puesta por el Govern y vacía de poder resolutivo. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sra. Ballester, no hauríem de confondre dues coses, una cosa és la lliure designació de llocs funcionaris i l'altra cosa és lliure designació de càrrecs, no confonguem a la gent, les RLT s'aproven mitjançant col·laboració amb els sindicats, si no l'aproven els sindicats no s'aprova una RLT. És publica la RLT del Govern i els que són de lliure designació i els que van per comissions, però no té res a veure amb els càrrecs de cada administració.

Evidentment, dins les conselleries hi ha només quatre càrrecs que són cap de comunicació, cap de gabinet i dos assessors dins cada conselleria, a part dels organismes públics. Però bé, el que li deia és que no li puc donar una data exacta, però sí que en aquest moment des de la conselleria estam treballant en l'elaboració dels plec de contractació per tal de modificar aquest portal de transparència i fer-lo molt més accessible i on es pugui generar aquesta informació de forma automàtica. Volem complir, evidentment, no sols només amb la proposició no de llei sinó amb la Llei de bon govern, que també ens obliga a altres publicacions.

I.12) Pregunta RGE núm. 7325/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a desprivatització i descentralització de la gestió d'AENA.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 7325/16, relativa a desprivatització i descentralització de la gestió d'AENA, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Sr. Conseller, fa mesos que vàrem aprovar una iniciativa en aquest parlament, concretament a la Comissió de Turisme, sobre la descentralització i desprivatització d'AENA, crec que no és necessari entrar a explicar tots els arguments pels quals ho demanam des de les Illes Balears perquè estan sobradament exposats en moltes ocasions i en moltes manifestacions, però vostè que precisament la setmana passada es va reunir amb la ministra de Foment pot ser ens pot explicar si va poder aprofitar l'ocasió per plantejar-li les nostres demandes i, en aquest cas, quin va ser el resultat d'aquesta negociació o bé si ho varen exposar en altres reunions com ha transcorregut i quina valoració en fa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El problema no és la feina feta per part d'aquest govern sinó les respostes que hem rebut del Govern central respecte d'aquesta qüestió. El Govern ha

reclamat la cogestió aeroportuària en les següents reunions: ho ha fet al Comitè de Coordinació Aeroportuària, ho ha fet als tres comitès de rutes aèries, ho ha fet a la Comissió Mixta de Seguiment de l'OSP i s'ha fet també a la reunió amb la ministra de Foment que es va fer el passat mes de febrer. A totes elles vàrem rebre un no rotund per part del Govern, un plantejament que no compartim i que esperam que dia 26 de juny, amb el nou govern que surti, tenguem un canvi de plantejament diferent perquè entenem que és la millor manera de fer confluïr en la gestió els interessos de l'aeroport amb els interessos de l'economia i dels ciutadans de les Balears.

A partir d'aquí, però, quina és la principal prioritat que ens hem marcat com a govern? És aconseguir la tarifa plana de 30 euros entre illes i de poder-ho fer en aquesta legislatura perquè seria la millor qüestió que repercutiria directament sobre els ciutadans, i hem fet passes per aconseguir-ho i ho hem fet desmuntant aquells arguments que fins ara ho impediïen. Ens deien que Brussel·les no ho permetia i vàrem posar evidències que sí, que és possible, o ens deien que el cost era tan elevat que no era possible i hem demostrat que el cost és perfectament assumible. A partir d'aquí quan açò ho vàrem plantejar dimecres passat a la ministra hi va haver un canvi de plantejament, i això crec que és en certa manera la novetat, el compromís del Govern central de batallar davant Brussel·les l'autorització d'aquesta tarifa plana entre illes a nivell d'Illes Balears.

Un plantejament, per tant, que és nou, que no acaba només aquí sinó que començam a fer feina i seguim amb aquesta feina i que ha representat que ja ara, en aquests moments, tinguem una nova data de reunió a Madrid, dia 30 de maig d'aquest mes, dilluns, on es convocarà la Comissió Mixta de Seguiment de l'OSP i on valorarem com ha anat la reunió amb Brussel·les i a la vegada, també, fixarem quins són els criteris i les passes que s'han de fer a nivell d'informes per complir l'expedient.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per la seva explicació. Evidentment, sí que tenia coneixement de quin havia estat el resultat de les negociacions respecte de l'aconseguit o del compliment d'una tarifa plana per a les Illes Balears, però no tenia tan clar com havien estat les negociacions per treballar per aquesta desprivatització d'AENA i, en aquest cas, cogestió també aeroportuària.

Entenc que, ja és més que res una reflexió que no va tan adreçada a vostè ni a l'equip de Govern, sinó a tots els que estam aquí presents, especialment a aquells partits que tenen responsabilitat o que poden tenir responsabilitat de Govern a partir de dia 26 de juny a l'Estat i és que, evidentment, si els partits que tenen aspiracions i possibilitats reals de comandar aquest país a partir de dia 27 de juny no són capaços de negociar amb les Illes Balears aquest aspecte estaran traïnt els compromisos que han assolit amb les Illes Balears i amb els

ciutadans. Per tant, esper que sigui valents i que realment s'apliquin el conte quan arribi l'hora de fer polítiques i de governar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. No es quedarà per aquest govern, la voluntat és claríssima, crec que, a més, han fet un canvi i avui mateix, fixi's vostè, avui mateix el president de Canàries es reuneix amb la ministra fruit de la reunió que vàrem fer nosaltres on vàrem aconseguir, precisament, aquest canvi d'actitud i Canàries ara reclama el mateix. Per tant, no queda per nosaltres, nosaltres feim les passes, les continuarem fent una rere l'altra hi hagi qui hagi a Madrid, i estic convençut que dins aquesta legislatura veurem resultats a favor dels ciutadans de Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 7175/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a projecte cultural del Govern de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 7175/16, ajornada de la sessió anterior, relativa a projecte cultural del Govern de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bé, bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, el seu govern tenia un deure en matèria cultural, que era la recuperació d'una política cultural destrossada, enderrocada per l'anterior govern del Partit Popular. Això passa, sens dubte, pel rescat d'aquesta cultura segrestada i per la devolució a la gent que la crea i la gaudeix. I hem de dir que ens costa molt desxifrar quin és el projecte cultural d'aquest govern. Ja vàrem insistir durant el debat dels pressuposts d'aquesta comunitat que la cultura havia de ser transversal, que s'havia de convertir en un eix vertebrador de la nostra societat i que el pressupost de la Conselleria de Cultura i Transparència era insuficient i que requeriria de la implicació i el convenciment de la resta de conselleries per crear un model de societat més participatiu, més creatiu i més crític.

Amb aquesta intenció, la de fomentar la participació i la creació i facilitar l'accés a la majoria de la població a la cultura i a l'esperit crític, pensam que no es fa el suficient per arribar i per assolir aquests objectius.

Per tant, ens agradaria saber, què es fa davant la precarietat que hi ha en el sector, què s'està fent per millorar la projecció exterior de la nostra creació i què s'està fent per fomentar una societat més participativa, més crítica i més creativa?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Sí, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Jarabo. Evidentment en dos minuts i mig no tenc temps per contestar-li tot el que vostè em demana, però tindrà oportunitat, a la compareixença de la consellera Ruth Mateu per explicar el projecte de la seva conselleria, de fer-li totes les preguntes que vostè cregui oportunes.

Vull recordar, perquè és evident, que segons l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears la competència cultural és dels consells insulars, i per tant una feina important per part del Govern és la coordinació absoluta amb qui és competent en termes de cultura, i evidentment nosaltres tenim tot allò que fa referència a la promoció exterior, a les grans infraestructures, als consorcis i fundacions d'àmbit balear, en definitiva, a tota una sèrie de qüestions que vostè també coneix perfectament.

El relat de legislatura en temes de cultura, també el coneix prou bé, està pactat amb vostès, i s'està complint d'una forma transversal. Evidentment, com vostè recordava s'ha de treure de la precarietat de la cultura, del món cultural, creadors, sectors industrials referits a la cultura, que varen ser maltractats d'una forma duríssima la passada legislatura, i el nostre projecte és transversal, i recordaré tres eixos que són importants: treure de la precarietat, com li deia, el sector públic com el sector privat, i per tant amb intersecció amb el que fa referència a l'economia; internacionalitzar la cultura de les Illes Balears i per tant fer de la cultura una senya d'identitat per poder projectar al món, a través també de la Conselleria de Turisme; i entendre la cultura en la seva dimensió perquè arribi a tothom, per tant en coordinació absoluta amb la Conselleria d'Educació.

De totes formes també li vull dir que durant aquests mesos s'ha treballat en una diagnosi absoluta de tot allò que hauríem de fer per millorar tot aquest pla cultural de les Illes Balears, i en poques setmanes es presentarà el Pla cultural Illes Balears 2020, que ve sotmès d'un procés de participació en què moltíssima gent ha pogut dir la seva. En tot cas, li ho repetesc, el projecte cultural segueix endavant, el pactat, les fites s'estan assolint, i tindrà la compareixença de la consellera en què en podran parlar amb molta més tranquil·litat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, entenem que hi ha d'haver més implicació per part dels consells, millor coordinació entre el Govern i els consells; pensam que és insuficient encara aquesta coordinació i pensam també que el pressupost de la conselleria, tal i com dèiem, impediria assolir els objectius que s'havien plantejat en matèria cultural.

Estam d'acord, lògicament, amb els eixos; estam d'acord, lògicament, amb el pacte que vam fer quant als acords pel canvi, però sí que consideram que les nombroses queixes que procedeixen no només des del món cultural sinó també des de la mateixa societat, a la qual no està arribant la promoció dels diferents actes culturals que es fan, no hi ha suficient promoció del que s'està fent a nivell cultura, que es fa molt, però molta gent es queixa que no li arriba, amb la qual cosa crec que s'hauria de millorar en aquest sentit.

Sabem que s'han fet moltes coses -hi ha un nou acord amb la Simfònica, hi haurà una fira d'arts escèniques...-, sí que s'està millorant, però consideram que encara aquest govern en el seu conjunt s'hauria d'implicar més, i recordant-li uns versos que sé que li agraden, pensam que aquest govern s'ha de vincular a un projecte cultural com en la nit les flames a la fosca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquest govern hi està absolutament vinculat, Sr. Jarabo. Evidentment tot és millorable i per tant el nostre esperit crític fa que dia a dia anem millorant, però he de recordar qüestions molt bàsiques: s'estan millorant els sis centres propis, s'ha regenerat tot el problema que hi havia amb l'Orquestra Simfònica i hi ha l'acord per poder construir la caixa de la música durant aquesta legislatura, optimització de tots els consorcis i les fundacions, també la reglamentació i la part jurídica de tots els temes relacionats amb cultura, les potenciacions de les declaracions de patrimoni a diferents illes en el sector privat, hem refet tot l'Institut d'Estudis Baleàrics, s'ha fet el circuit entre illes per ajudar tots els agents culturals, i moltíssimes qüestions més, i aquest divendres tendrem, amb la visita del Sr. Carles Puigdemont, la signatura de l'Institut Ramon Llull.

Per tant, passes, n'hi ha molts importants en temes culturals, i crec que seguirem en aquesta línia.

Moltíssimes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 7689/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contractació amb entitats sense ànim de lucre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 7689/16, relativa a contractació amb entitats sense ànim de lucre, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt bon dia a totes i a tots. Fa alguns plens la meva companya Montserrat Seijas preguntava en aquest parlament quan el Govern de les Illes Balears obligaria que les empreses que treballen per l'administració pública comencin a assumir les clàusules socials que vetllen per l'ocupació de qualitat. Just un dia després s'aproven les clàusules socials per les quals una empresa que aspiri a contractes públics haurà de complir unes exigències mínimes de qualitat per assegurar els drets dels treballadors i de les treballadores, principi que hem de defensar fins al final, i tot això amb una espera de sis mesos.

Des que Espanya va crear el sistema públic de serveis socials les ONG i les entitats sense ànim de lucre han jugat un paper fonamental en la posada en marxa de serveis per a les persones més vulnerables. La crisi econòmica no només va augmentar el nombre de persones que necessitaven ajudes, minvant els recursos de les entitats, sinó que va propiciar que moltes empreses privades que habitualment es dedicaven a altres activitats econòmiques, bé a les obres o a la neteja, es ficassin al món dels serveis socials reduint els costos, baixant els sous dels treballadors i les treballadores, guanyant licitacions públiques minvant la qualitat del servei.

Les darreres setmanes hem sabut que una UTE formada per LIREBA i CISBA, centre especial d'ocupació, ha guanyat el concurs per gestionar el servei d'atenció 24 hores de violència de gènere de l'IB Dona, que depèn de la Conselleria de Presidència, prioritzant la part econòmica. Aquesta empresa està investigada en el cas del Palau de Marivent i també ha estat denunciada per les persones treballadores que han patit les seves pràctiques. És per això que demanem quines actuacions pensa dur a terme el Govern de les Illes Balears davant el fet que les empreses multiservei amb ànim de lucre guanyin de cada cop més licitacions d'àmbit local enfront de les ONG i altres entitats sense ànim de lucre que formen part del tercer sector social de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Maicas, gràcies per la seva pregunta perquè em permetrà explicar una de les qüestions, un acord que ha pres aquest govern, de què jo hem

sent més orgullosa, que és un canvi en la contractació pública a les Illes Balears; és un acord que es va dur fa unes setmanes al Consell de Govern, un acord d'implicació i de clàusules socials a la contractació pública. Serem la primera comunitat autònoma, som pioners a fer això, serem la primera comunitat autònoma que les posarà a l'ordre del dia.

Sap vostè que la qualitat de l'ocupació és obsessió d'aquest govern, per això vàrem començar amb un pla contra l'explotació laboral per incidir en el món privat, i així ho vàrem fer i seguirem en aquesta línia, però també volem donar exemple des de l'administració. Per tant establim unes clàusules socials que hem treballat des del minut 1, però les coses no es fan d'un dia per l'altre, i per tant es necessita el temps suficient per prendre decisions i per incorporar el funcionari a tota aquesta línia de treball, i la contractació pública es farà sota clàusules socials. Què vol dir?, que contractarem no només per qüestió de preu, sinó també aquelles empreses que tendran més puntuació són les clàusules socials que presentí. Per tant, pagament als treballadors quan toca, qualitat en el compliment laboral, compliment dels convenis col·lectius sectorials, es reservarà un 3% dels contractes públics directament a empreses d'inserció laboral, i per tant crec que serà un abans i un després en aquesta comunitat autònoma, on exigirem això a tots els contractants de la nostra administració pública.

Per tant crec que efectivament anam reparant allò que succeeix exclusivament en llei de contractes, i que com vostè sap ha passat això a l'IB Dona, com fa molt poc temps a l'Ajuntament de Barcelona, que hi ha un govern progressista, també va succeir amb una empresa multiservei, perquè si no poses les mesures i canvis la forma de contractació és impossible. Aquest govern ha fet una passa decisiva perquè això canviï en aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

La veritat és que no entenc que hagin d'estar escrites aquestes clàusules socials per posar-les en marxa. Pensava que sortia de la convicció d'aquestes mesures. Bé, el Govern no es pot doblegar davant les empreses i vostès diran de quina part estan.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies. Sra. Maicas, em sorprèn la seva pregunta. La legislació és la que toca per a tothom, i per tant hem de canviar fórmules i hem de canviar funcionaments dins l'administració

autònoma per poder implicar les clàusules socials. Si no s'acorda i si no es fa un plantejament no succeeix així; si no demani-ho als seus companys de Barceló, com els ha passat la contractació de les empreses multiservei, i a més vull recordar, perquè crec que val la pena posar-ho en valor, que durant aquesta legislatura aquest govern ha fet tot els concerts en salut mental, en hores d'ex-tutelats, en discapacitats físics. Per tant, el compromís del Govern de les Illes Balears entorn a la contractació amb empreses de caràcter social, amb entitats no lucratives, crec que és evident i crec que ho estam demostrant dia a dia. I li recoman que estudiï, perquè és una legislació molt complicada, com es poden tirar endavant aquestes clàusules socials. El Govern ho ha fet des del minut u.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 7170/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a cursa Mallorca 312.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 7170/16, ajornada de la sessió anterior, relativa a Cursa Mallorca 312 que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, crec que fins i tot és millor que hagin passat quinze dies per fer aquesta pregunta, ara que ja ha passat i tothom s'ha calmat un poc, i dient per endavant que El Pi està a favor de totes aquestes activitats esportives que ajuden a desestacionalitzar la nostra temporada turística.

Li demanam, quina valoració fa la presidenta del Govern de la Cursa Mallorca 312?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, evidentment una valoració positiva. Jo la vaig poder presentar acompanyada del vicepresident i el conseller de Turisme en el Consolat de la Mar, perquè és una de les línies estratègiques d'aquest govern per allargar temporada turística. Hem explicat moltíssimes vegades que ens volíem obrir a altres sectors, sobretot al turisme lligat al món de l'esport, que ha comptat amb 4.400 participants, que ha deixat uns recursos importants a l'illa de Mallorca. Per tant, aquest és un dels projectes estratègics. De fet, a la *World Travel Market* el 2015 aquest govern va anar precisament a explicar la necessitat que les Illes Balears, i en aquest cas Mallorca concretament, puguin ser seu en qüestions

de cicloturisme perquè som un paradís en termes cicloturístics, com va dir Perico Delgado en el Consolat de la Mar, presentant aquesta cursa 312.

Dit això, tot es pot fer millor, tot és millorable. I per tant, som conscients que hi ha hagut algunes qüestions que han complicat els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears. I per tant, en aquesta línia hi treballarem. També val la pena dir que aquesta cursa ha canviat enguany perquè la Guàrdia Civil va fer un informe dient que passava de ser cicloturística a ser una prova competitiva. Per tant, no es pot fer en carretera oberta, s'ha de fer tancada. I això ha provocat el tancament d'alguns municipis que va crear algunes problemàtiques i que intentarem resoldre l'any que ve.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Coincidim, coincidim. El que passa és que crec que si la nostra aposta a Balears és tenir grans esdeveniments com aquest, això és molt distint d'allò que hem tengut fins ara. Hem de despertar, avui hem de fer feina pel 312 de l'any que ve. Avui hauríem d'estar fent feina pels maratons que hi pugui haver.

És un canvi de xip, perquè això agafa els consells, els quatre, els 67 ajuntaments, Emergències del Govern, Esports del Govern i dels consells, Sanitat, Interior, Treball, Turisme, Comerç, per la qual cosa, El Pi, i els durà una iniciativa, demana que es creï un grup de feina que hi ha de ser tot l'any, haurem de crear tres o quatre llocs de feina, està claríssim, perquè realment hi hagi la seguretat que tothom pugui fer feina.

El que va passar l'altre dia havent-hi personal d'hotels, de restaurants, plorant perquè arribaven tard, que havien de deixar el cotxe a 4,5 quilòmetres per arribar als hotels, això no es pot tornar repetir. La imatge d'autocars quedant a 4 quilòmetres amb els turistes anant amb la maleta, no es pot tornar repetir. El Pi creu que és compatible total i absolutament, són imprescindibles aquestes proves, però que és imprescindible aquesta conciliació de poder anar a fer feina o que la imatge del turista no es vegi afectada.

Per tant, una simple idea, i jo no seré d'aquest grup de feina; hi hauria d'haver punts estratègics d'espais, de passar des d'Emergències a gent que va a fer feina, a turistes que arriben, perquè la cursa ha de tenir una seguretat, però qualche espai, qualche punt, tenint una rotació circular..., bé jo els podria donar la solució total si volen, perquè el tema que hi ha..., sí, sí, qui no ho pateix no ho sap. La imatge dels turistes o d'aquelles persones plorant era tremenda perquè arribaven tard.

Per tant, a favor total, però creïn un grup que coordini i comenci a fer feina avui per a totes les proves a Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluçh Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, per les seves aportacions en positiu i, per la seva tranquil·litat, hi ha un grup de treball que ja fa feina des de la Conselleria de Transparència, Cultura i Esports, la Conselleria de Turisme, també amb els consells insulars i evidentment la Direcció General de Trànsit i la Guàrdia Civil, que són els que fan els informes que al final condicionen molt aquestes proves que s'han de desenvolupar.

També dir que durant tot aquest procés, és ver que va ser ràpid, perquè la Guàrdia Civil va fer aquest criteri, per tant, es varen haver de canviar algunes qüestions, i jo sé que s'han produït algunes molèsties a turistes i residents, que ens sap moltíssim de greu i que evidentment s'està treballant per canviar els calendaris, fer-los més flexibles de forma que puguem mirar molt bé quan es cada prova, com l'Ironman a Alcúdia, que són proves d'èxit.

També dir en positiu, perquè crec que és molt positiu, que ens produeix un allargament de temporada turística, que hi ha molta gent que pot obrir els seus establiments i per tant, molts de treballadors que poden treballar més temps a l'any, això és molt important per a aquesta comunitat autònoma; i que es deixen recursos repartits per tota l'illa i que també és molt important. Segons un estudi de la Universitat de les Illes Balears, aquesta prova deixa un impacte econòmic de 10 milions d'euros; 2,5 persones per participant s'allotgen aquí, amb una despesa mitjana de 160 euros per setmana.

Per tant, crec que aquesta és l'aposta que hem de fer per poder complementar el sol i platja, que evidentment satura també els nostres mesos d'estiu.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 7168/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions estatutàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 7168/16, ajornada de la sessió anterior, relativa a inversions estatutàries que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, fa unes setmanes que vàrem conèixer un informe de la Sindicatura de Comptes referent a les estatutàries, i vostè encara no s'ha pronunciat.

Quatre anys de repetir una falsedat han quedat desmuntats de sobte, amb un informe que diu que no varen arribar els doblers que vostè deia que havien arribat, que no s'havien compromès els doblers que vostè volia fer creure que s'havien compromesos i que evidentment aquests doblers no es varen gastar amb allò que s'havien de gastar.

Com s'explica, Sra. Armengol, tot aquest conjunt de despropòsits?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluçh Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sra. Prohens, la seva capacitat mai me deixa de sorprendre.

Primer de tot, enhorabona a la Sindicatura de Comptes perquè es fa la feina ben feta, que si això hagués passat fa molts anys, tal vegada ens hauríem evitat alguns escàndols en aquesta comunitat autònoma.

Segona qüestió que és clau, dins l'informe de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, quan ha governat el Partit Popular aquí, mai no ha tengut cap intenció que s'inverteixi a les Illes Balears.

Segona conclusió que és clau, durant els quatre anys de Govern Bauzá-Rajoy, no va arribar ni un euro d'inversions estatutàries en aquesta comunitat autònoma.

Tercera conclusió, que és clau. L'únic moment que han arribat inversions estatutàries a les Illes Balears és durant el Govern Zapatero-Francisc Antich a les Illes Balears, on es conveniaren 860 milions d'euros, se'ns transferiren 360. A la seva època, vostès, 0 euros de nous convenis i dels 500 que quedaven per arribar, vostès no en varen reclamar ni un, ans al contrari, varen decidir deixar-los perdre.

Què hem fet nosaltres? De moment prorrogar les inversions estatutàries pendents, ja tenim aquesta pròrroga per valor de 42 milions d'euros, un acord de 240 del conveni de carreteres, malgrat governin vostès a Madrid i ens ho posin molt difícil.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La seva humilitat tampoc mai no ens deixa de sorprendre. La veritat és que esperava que almanco fos capaç de reconèixer els seus propis errors, de

reconèixer la farsa d'aquest discurs que ha repetit durant quatre anys i sobretot la tasca de qui fa uns mesos qualificava de brúixola de l'ètica i els encomanava fiscalitzar als que administram els doblers públics. El que passa és que quan la fiscalitzen a vostè, es veu que ja no li agrada tant, com fa un parell d'anys li varen dir que el 79% de les subvencions que vostè havia donat quan era presidenta del consell, ho havia fet a dit.

Aquest cop la Sindicatura de Comptes ha donat la raó al Partit Popular. Ja li vam dir que aquests 2.800 milions d'euros que vostè va fer creure que havia conveniat amb el Sr. Zapatero, eren falsos, només n'havien compromesos 859, un 30% manco del que vostè pretenia fer creure als ciutadans de les Balears. D'aquests, en varen arribar 359 i d'aquests 359, 157 estaven pendents de justificació, una mentida repetida mil vegades, Sra. Armengol, no es converteix en una veritat.

Però el drama de les estatutàries no és ni tan sols totes aquestes mentides, el drama de les estatutàries és que vostès no varen ser capaços de justificar ni de gestionar aquests doblers que arribaven de Madrid i aquesta va ser la tasca, amb encert per cert, del Partit Popular la passada legislatura que va aconseguir la pròrroga de 28 convenis perquè els ciutadans no haguessin de pagar de les seves butxaques els seus propis errors, Sra. Armengol, i és cert que no hi havia un control detallat sobre les despeses finalistes, cosa que solucionava la Llei de finances que vostè, evidentment, també ha suspès.

Sra. Armengol, quina credibilitat té ara vostè davant els ciutadans si ha repetit una mentida durant quatre anys en aquest parlament?, quines garanties ens pot donar?, perquè la Sindicatura de Comptes ho ha dit ben clar: vostè ha mentit en les estatutàries, com està mentint negant retallades en educació, sanitat i serveis socials i no es pot governar amb mentides, Sra. Armengol.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sra. Prohens, no ha entès res o no ho ha entès o jo no sé com explicar-li-ho d'una altra manera. A veure, es varen conveniar els doblers, ens varen arribar uns en obra fet.

El Parc Bit de Menorca existirà o no? Els 10 milions d'euros que jo com a presidenta del Consell Insular de Mallorca vaig invertir a la Serra de Tramuntana, hi són o no hi són? La Coma a Eivissa, hi és o no hi és? Tot això qui ho va dur, vostès?, no, el Sr. Antich. És que és així de clar, Sra. Prohens, per valor de 360, d'acord?

A partir d'aquí, els que havien de fer la feina durant la passada legislatura varen ser vostès, que no es varen dedicar a

fer res per als interessos de les Illes Balears i no varen ser capaços de conveniar ni un sol euro de nou ni de reclamar els 500 que ens deuen que, li ho repetesc, jo no en deixaré perdre ni un, d'aquests milions d'euros, ni un, aquesta és l'actitud d'aquest govern que és radicalment diferent a la seva.

(Alguns aplaudiments)

Ara bé, tal i com veig el panorama no m'estranya el que està passant, la fotografia del Partit Popular avui reflecteix el que jo estic dient, que durant quatre anys submisos a Génova, perquè Génova ni tan sols el creu capaços per triar un candidat al Congrés, com els pot tenir d'interlocutors per defensar els interessos de les Illes Balears?, aquesta és la realitat, per tant, el que passa ara en aquesta comunitat autònoma va molt bé, hem estat capaços de conjuntar-nos tots, forces polítiques, Govern, institucions, agents socials i empresarials per demanar allò que és just per a les Illes Balears i l'altre dia al Consolat vàrem començar a fer aquesta feina conjunta. Jo li deman que segueixi per la senda de fer feina conjunta, en interès de les Illes Balears i oblidi el seu partit a Madrid que no ens vol gens de bé.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 7663/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a al·legacions a Es Trenc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 7663/16, relativa a al·legacions a Es Trenc, que formula el Sr. Diputat Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ara reia perquè aquesta pregunta no és "Madriss", d'acord?, eh?, és d'aquí, no hem d'anar a cap discussió amb els madrilenys per resoldre-la, depèn de nosaltres, depèn de nosaltres.

Vistes les setanta al·legacions que s'han presentat a la protecció i gestió de la Llei d'Es Trenc, vistes aquestes qüestions, creu la presidenta que caldria un replantejament amb la urgència?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, ja vàrem poder parlar en una sessió plenària sobre aquesta llei d'Es Trenc i vull repetir el que vaig explicar en aquell moment, una de les prioritats del Govern és deixar un model de creixement que permeti un paisatge equilibrat i, per tant, que les generacions que vinguin puguin gaudir del mateix que gaudim nosaltres.

La Llei d'Es Trenc no s'està tramitant per urgència, això en tot cas ho decidirà el Parlament de les Illes Balears, hi ha hagut una exposició pública d'un primer text i encara que hi hagués d'haver canvis molt substancials es pot tornar plantejar una altra exposició pública. El que volem és que hi hagi un debat rigorós i seriós sobre aquesta llei.

La LECO que vostè coneix perfectament, Sr. Font, diu al seu article 23 sobre la declaració de parcs, paratges i reserves naturals que es faran en via tramitació legislativa i per tant, aquest és el procediment que ha elegit el Govern de les Illes Balears.

Ara també he de recordar, que és important dir-ho, des de la Conselleria de Medi Ambient i des de tot el Govern consideram que la Llei d'espais naturals de l'any 1991 ja preveia a la seva disposició addicional tercera tota una sèrie d'espais que havien de ser declarats parcs naturals, eren set, dels set l'únic que encara no ha estat declarat parc natural és Es Trenc-Salobrar. Per tant, anam vint-i-cinc anys tard.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, puc estar d'acord en allò del 1991, vostè demana que la feina ve perquè hi hagi un creixement sostenible i que no es pugui urbanitzar, aquest tema no existeix a Es Trenc, està totalment protegit. Ja que ens hem equivocat durant 25 anys, fem-ho bé.

El plantejament que li faig és, una vegada vistes les al·legacions que fa el GOB, Amics de la Terra, ASAJA, ajuntaments, crec que s'han equivocat en una qüestió, sincerament, en lloc de dir "serà un parc", que segurament els informes donaran, jo hagués començat fent un PORN, fent un PORN amb serietat, que no dubt que l'hi facin, que el faran amb serietat, seria molt més fàcil perquè la gent pogués al·legar i tinguéssim una defensa en un moment donat.

El que els demanam i a més vostè, presidenta, estarà tres anys més aquí, no es preocupi, no corri, hi estarà tres anys més aquí, val la pena pel que vostè va dir, va dir vostè: "en qualsevol actuació en termes de protecció territorial és molt bo que hi hagi acord, consens i el diàleg necessari amb l'ajuntament i el consell", ho va dir vostè dia 5 d'abril, només fa un mes.

Per aquesta frase dita per vostè, que és totalment d'acord amb vostè i a més és el que pensa El Pi que s'ha de fer en tema de protecció, que és l'acord en tots els actors intervinents, no només la propietat privada, sinó també el GOB, ASAJA, ajuntaments i això, valdria la pena, crec jo, fer un replantejament per aconseguir aquest acord perquè tanmateix ha arribat l'estiu i no tenim parquings...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, això és el que jo li volia dir... Sr. Conseller, el que li estic dient l'ajudaria una burrada, si ho vol fer, faci-ho, i si no, jo no en seré responsable. És aquesta observació que els faig.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, per l'observació i pels consells i és la línia que vol dur aquest govern. Jo he explicat moltes vegades que som un govern de diàleg i que vol escoltar tothom, de fet jo mateixa he anat a Campos, m'he reunit amb totes les entitats i els ciutadans, això no he vist fer a cap president de les Illes Balears en la història, per tant, hi vàrem parlar directament.

El conseller Vicens Vidal ha fet exactament el mateix; el conseller Marc Pons ha anat a Campos per cercar solucions als problemes de mobilitat del parc natural; s'està treballant amb el consell i amb l'ajuntament; s'ha fet el període d'exposició pública i escoltarem les al·legacions i contestarem, si se n'ha de fer un altre, se'n farà una altra; el Parlament farà el debat de la llei, el debat rigorós i seriós i segur que tots hi podran aportar coses molt positives que tenen i que segurament deuen ser molt evidents, però és clar tothom ara ho veu molt evident i ningú no va fer res quan va governar, per tant... bé, en fi. Anirem en aquesta línia de treball conjunta.

Ara bé, tot això no ha de ser excusa per no fer el parc natural a Es Trenc perquè l'hem protegit per legislació europea, em fa un poc de vergonya que, sabent tots els valors ambientals i paisatgístic que té Es Trenc, la comunitat autònoma no sigui capaç de protegir-ho i hagi de ser la Unió Europea la que ens digui "aquí no podeu construir", perquè això és el que ha passat, aquesta comunitat no ha fet res entorn a la protecció d'Es Trenc. Per tant, a mi això em fa vergonya i crec que tots junts hem d'anar a posar en valor aquell espai, que és magnífic i que donarà beneficis sens dubte al municipi de Campos.

Aquesta és l'idea, fer la llei com marca la LECO i a partir d'aquí el PORN i el PRUG que és el que es marca per normativa. Aquesta és la idea, fer-ho des del diàleg, des de l'acord...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

...però -repetesc- anam 25 anys tard.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

...el seu temps s'ha exhaurit.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 7684/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Divuitena pregunta, RGE núm. 7684/16, relativa a gestió de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, ja que tenim una segona pregunta, té una segona oportunitat de contestar-nos com a presidenta i deixar-se de posar en evidència.

Miri, Sra. Presidenta, la gestió del seu govern pel que fa a la ràdio i televisió públiques dista molt del que ens va prometre, ja va començar amb el peu girat, canviant una llei consensuada per una llei sense consens per poder-la adaptar a les seves majories parlamentàries, tot molt coherent i tot molt democràtic. Ja prometre un canvi de model, una renovació, però com sempre les seves grans promeses es queden en molta teoria i poca activitat.

Deu mesos després, amb les pitjors audiències d'IB3 sobre la seva taula, les pitjors audiències en comparació amb les autonòmiques i les pitjors audiències de deu anys d'IB3, com valora la gestió que s'està fent i els resultats que se n'obtenen?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, no sé si avui fa campanya perquè l'elegeixin de candidata, perquè no l'elegeixin, no ho sé, la deixaré fer i no l'hi tindrè en compte i intentaré explicar els valors que té la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears. No li recordaré d'on venim, supòs que ho sap, i qualche vegada estaria bé que fossin humils i demanessin perdó pel desastre que varen fer.

Però bé, a partir d'aquí vegem el que hem fet nosaltres. Per primera vegada la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears té un director que és un periodista independent. Jo n'estic molt orgullosa, ha elegit un equip en base a concursos i a mèrits professionals, n'estic molt orgullosa, crec que és un bon fet que jo m'assabenti pels diaris de qui són els directius, és fantàstic. Això vol dir que hi ha una independència absoluta de l'Ens de Radiotelevisió Pública de les Illes Balears, que era absolutament necessari. I s'està fent allò que havíem dit, que es necessita una televisió pública per donar el servei públic als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Tenim un consell

d'administració que és plural, informació i programació objectives i plurals, una programació per contribuir a formar una ciutadania informada i crítica i servei públic, fer comunitat autònoma, per tant, tenir en compte que som 4 illes amb identitats diferents; complir la Llei de normalització lingüística, el dret constitucional a la informació veraç i el suport a una indústria audiovisual.

Es fa feina en aquesta línia i sincerament crec que es fa bona feina. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una televisió pública sense públic, Sra. Armengol. Miri, parlem de dades i després ja considerem si hem de demanar disculpes per res o no.

A la legislatura anterior es varen incrementar les audiències d'IB3 en un 50% i en 10 mesos han caigut ja un 50%. Diumenge passat, sense anar més enfora, 3,6% d'audiència. Els nous programes no funcionen i s'estan carregant ja també l'audiència del que hauria de ser la columna vertebral de la televisió i de la ràdio, que són els informatius. Tenen puntes d'informatius al voltant del 15%. Els informatius del vespre han reduït a la meitat la seva audiència. I el vertader drama passa els caps de setmana, on hem passat d'una audiència d'un 20% a informatius de cap de setmana, a una audiència, Sra. Armengol, d'un 5%!

Sra. Armengol, què està passant a IB3? Per què els ciutadans li han llevat la confiança a la ràdio i televisió públiques? Quin és aquest model de qualitat que gairebé ningú sintonitza?

Parlaven d'imparcialitat, deien. Podem parlar per exemple del cas Multimèdia, que no ha obert..., en tots aquests mesos no ha estat en cap cas en els sumaris. S'imaginem què hagués passat si a la passada legislatura s'haguessin minimitzat casos de corrupció, com ara Noos, Matas, o Munar? Què haguessin dit vostès?

Sra. Armengol, podem demanar disculpes, però la veritat és que els programes que funcionen són els programes que vénen de la legislatura anterior. I la manca de capacitat de decisió, la inèrcia i la paràlisi en què està establerta IB3, ja té també perjudicis reals per a les productores d'aquí.

Sra. Armengol, deixi de mirar pel retrovisor, posin-se a fer feina per recuperar les audiències que va deixar el Partit Popular. No sigui que en paraules del Sr. Manresa, que diu que les audiències "no tenen una transcendència mortal", aquestes acabin matant IB3 i no és això el que volen, no?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sra. Prohens, no és que jo miri pel retrovisor, però crec que hauríem de ser justos i veure que un ens com la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears, que va néixer a l'època del Sr. Jaume Matas, efectivament, on s'hi dedicaven més de 120 milions d'euros anuals, que això era el seu projecte d'IB3, on es va fer una televisió per competir amb les televisions nacionals, pagades amb els doblers dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, no era el model que nosaltres desitjам, ni volem, ni crec que sigui bo per a les Illes Balears.

Per tant, ara ha començat una nova etapa, canviar la programació i canviar-ho tot d'un dia per l'altre és impossible, s'està treballant en aquesta línia que jo li he explicat, que el director general de la radiotelevisió pública ha explicat a les comissions de control del Parlament de les Illes Balears, per cert, des d'un rigor econòmic que val la pena posar en valor, encara que vostès no ho facin; i a veure si entén una cosa que és important. Quan és un servei públic l'audiència no és allò transcendental, perquè nosaltres no actuam dins un mercat privat. Allò transcendental és garantir el dret constitucional a una informació veraç, és una programació per conscienciar la ciutadania, és important fer quatre illes, és important la normalització lingüística. No el que fan vostès a la Televisió Espanyola, que els han d'acusar una vegada més, d'intercedir sobre la informació que fan els periodistes a les ràdios i televisions públiques, Sra. Prohens, aquest és un canvi fonamental i molt important. I aquesta és la línia...

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

...que treballarà la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 3221/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de simplificació i millora dels processos administratius.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 3221/16, relativa a política del Govern en matèria de simplificació i millora dels processos administratius.

Té la paraula la Sra. Núria Riera del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Avui parlarem de molts de temes importants i un dels temes que consideram importants és el tema de la qualitat de la simplificació administrativa de la nostra comunitat. Nosaltres, el Grup Parlamentari Popular formulam aquesta interpel·lació, Sra. Consellera, perquè ens preocupa saber quina és la política d'aquest govern en matèria de simplificació i de modernització dins l'administració.

Aquesta va ser una de les polítiques centrals de l'anterior legislatura, ja que la qualitat del servei públic és un dels elements essencials d'un bon govern i una bona administració, i únicament pot ser real, aquesta qualitat, si l'administració intenta facilitar la vida a la gent, quan ha de fer un tràmit, quan han de complir amb una obligació administrativa, quan volen una informació. Tot això suposa simplificar els tràmits de les coses, fer les coses més fàcils, més àgils, que la gent les pugui entendre; donar informació clara, vostè ho deia abans, és important que la informació hi sigui, però que sigui clara, que sigui completa de com s'han de fer els tràmits, que quan una persona va a una oficina, i ens passa quan estam com administrats de l'altre costat de la taula, de vegades pensam, no sabem si drem tots els papers, si ens faltarà qualche document, si farem el tràmit correctament; i modernitzar l'administració. Les noves tecnologies, l'altre dia deia una diputada, no són noves, la llei dels serveis electrònics, d'accés, és de l'any 2007, idò almanco l'ús aquestes tecnologies, que ja fa 10 anys que hi ha com una obligació que s'imposin dins l'administració.

També hi ha un exemple molt gràfic que a mi m'agradava emprar perquè realment il·lustra molt el tema i és que si les persones quan som a ca nostra podem fer molts de tràmits i els feim ja avui en dia amb una normalitat, com feim la compra en el supermercat o a una botiga, o connectam amb coneguts nostres per facebook, o baixam fotos. Feim moltes coses que fa uns anys eren impensables, pareix mentida que puguem fer totes aquestes coses, com una cosa normal, però no puguem fer tràmits senzills amb l'administració. I en teoria l'administració és el model que ha de servir a la resta de la societat, a les empreses i a la resta de nuclis.

Per això, per tots aquests motius, a l'anterior legislatura el Partit Popular va apostar per una Conselleria d'Administracions Públiques, transversal, que tengués competència per empènyer la resta de conselleries en matèria de modernització, i per una direcció general, que tenia el nom, entre d'altres, de qualitat dels serveis, precisament per apostar per això. Ara, amb el nou Govern del pacte, pareix que no hi ha tant d'interès perquè la Conselleria d'Administracions Públiques, com a tal, pareix que està engolida per la Conselleria d'Hisenda, no existeix com a

tal conselleria, és com un apèndix de la d'Hisenda: i de qualitat dels serveis, també ha desaparegut el nom i les seves funcions, encara que hi ha un departament, estan més o manco distribuïdes. I allò que no es veu, nosaltres pensam que no es visualitza, no existeix.

Per això li feim aquesta interpel·lació, Sra. Consellera, quina és la política d'aquest Govern de progrés, del pacte, del tercer pacte, en matèria de qualitat a l'administració? Pensam que s'ha aturat molta feina que estava en marxa a l'anterior legislatura. Sap vostè que es va aprovar el Decret 6/2013, és un decret de simplificació documental, que suposava un abans i un després, que tenia tres passes molt importants: una no demanar papers als ciutadans que l'administració ja tenia, una cosa tan òbvia com aquesta, encara es feia, a dia d'avui pareix que això tampoc no s'aplica, perquè es va fer un model de declaració perquè els ciutadans poguessin declarar on estaven aquests papers i no es visualitza, no es troba a la vista en els registres, ni a disposició dels ciutadans. Pareix que no hi ha massa informació en aquest tema. Una altra és la no-obligació que els ciutadans haguessin de presentar aquells papers que no tengués l'administració tal vegada directament, però que pogués trobar d'altres administracions. Si un ciutadà havia presentat un document, un certificat a una administració local, si anava a l'administració autonòmica, o a l'administració local veïnada, no hagués de tornar presentar tota aquella paperassa, quan les administracions poden connectar-se entre elles.

Per això, es varen firmar uns convenis d'interoperabilitat entre els governs, els quatre consells i la majoria d'ajuntaments, començant per l'Ajuntament de Palma, i a partir d'aquí, amb aquests convenis, es va establir una plataforma, la Plataforma PINBAL, sap vostè?, que permetria accedir a aquestes dades i es va començar a instal·lar a l'administració. Nosaltres volem saber que sembla que aquesta plataforma i aquestes actuacions d'interoperabilitat també estan aturades.

I una tercera obligació o no obligació per als ciutadans era presentar altres papers que no tengués l'administració autonòmica, que no pogués obtenir d'altres administracions, però que el ciutadà voluntàriament volgués posar a disposició de l'administració. Per exemple, si una persona normalment cada any demana una subvenció i cada any li demanen un certificat que una finca és seva, una escriptura o, per exemple, un certificat mèdic per a una subvenció d'un tema d'invalidesa, aquesta documentació personal la pogués posar a una carpeta personal a disposició de l'administració, que, de fet, hi ha administracions que ho tenen. La comunitat autònoma no ho té i el Govern del Partit Popular va tramitar la carpeta ciutadana per posar-la a l'abast de la gent i la digitalització de documents per escanejar aquests documents i penjar-los en aquesta carpeta.

Aquestes dues coses fa mesos ens consta que estan finalitzades les tasques, perquè es va deixar molt avançat, i sembla que està aturat i no s'ha presentat ni s'ha posat a disposició dels ciutadans.

Tampoc el catàleg de procediments, el llistat de procediments que toca haver-hi a la web perquè la gent sàpiga els procediments, els tràmits de cada procediment, si jo he d'anar a fer un tràmit d'una llicència o del que sigui, vull veure

dins la pàgina d'aquell ajuntament quines tramitacions he de seguir; si he d'anar a fer un tràmit d'administracions públiques, el ciutadà ha de poder veure quines passes ha de seguir, quins documents ha de dur. És ver que a nivell intern, a intranet, s'ha fet qualque avanç, però a nivell extern, de cara als ciutadans, el catàleg de procediments es troba prou aturat, o almenys volem saber un poc les passes que volen fer vostès, i si té intenció de continuar impulsant totes aquestes polítiques.

També volem saber per què no es formen els empleats públics en matèria de qualitat dels serveis, eren unes polítiques transversals a l'anterior legislatura que a nivell de formació puntuaven per als empleats públics a totes les places, precisament per incentivar, que haurien de ser obligatòries en matèria de digitalització de carpeta, en matèria de modernització perquè tots els empleats públics es conscienciassin els primers i d'aquesta manera conscienciar la ciutadania. Per què no es fa aquesta formació? Per què no s'actualitza el catàleg de procediments? Què passa amb les cartes de serveis, les cartes ciutadanes? S'ha fet res? Com es troben?

Després, recordar-li, fa mig any aquest parlament, per unanimitat, en Comissió d'Institucionals, va aprovar instar el Govern a impulsar aquesta simplificació, el tema en concret d'aquesta carpeta, i ha passat mig any, i quan passa mig any hi ha una certa obligació moral, fins i tot reglamentària, de complir aquells mandats parlamentaris per respecte al Parlament. I tenim la sensació, o almenys això és el que es visualitza des d'aquest grup, ja no li dic des del carrer, que aquest mandat s'incompleix.

Per tant, volem saber, quina és aquesta política en matèria de qualitat, en matèria de simplificació, si existeix, si aposta per això. Que sigui valenta, que aposti per aquest servei públic, que demani autoritat de cara a les altres conselleries per fer aquestes polítiques transversals, que demani la inversió que necessiti, que demani el personal que necessiti, el que li faci falta, perquè impulsar la modernització a l'administració, això que molta gent fora de l'administració trobarà que són temes grisos i són temes que no tenen molt d'interès, en definitiva és el que repercuteix directament al servei públic, i el que repercuteix directament al servei públic és el que repercuteix directament en la qualitat que prestam com a govern i que prestam com institucions als ciutadans.

Per tant, Sra. Consellera, ens agradaria saber un poc contestació a totes aquestes preguntes que li faig i tot allò que ens vulgui afegir en relació amb la qualitat del servei públic i en relació amb la simplificació i la modernització de l'administració que volen impulsar, si aquesta és la intenció d'aquest govern, que encara no ho tenim clar, de cara a aquests quatre anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Mateu, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Moltes gràcies, Sra. Riera. Li volia contestar per aquesta pregunta, és ver que la Direcció General de Participació i Transparència no du en el seu nom qualitat, però no vol dir que hem deixat de fer aquests temes de qualitat, sí que és cert que tenim el mateix personal que teníem fa... a l'anterior legislatura. Hem prioritzat certs temes de transparència en aquests mesos, però açò no vol dir que no s'hagin dut a terme diferents actuacions en matèria de simplificació administrativa i reducció de càrregues i implementació de mesures en tema de qualitat.

Explicaré un poc, com que són dos temes un poc blocs diferents, el tema de simplificació i la millora dels processos. Primer en temes de simplificació, li explicaré, el tema de digitalització de documents, com molt bé ha dit, es va iniciar la passada legislatura, hem dut a terme tot el seguiment i supervisió del contracte per a la implementació d'aquest sistema. Bé, com vostè ja sap és un sistema amb molta dimensió de projectes i d'especial dificultat tècnica que ha requerit fer moltes reunions amb l'empresa en qüestió i també en el seu moment l'empresa va incomplir una sèrie de terminis que l'administració va haver de sancionar pel seu incompliment. Açò va retardar un poc realment l'acompliment final del contracte, que va finalitzar dia 30 de novembre, i al llarg d'aquest 2015 es va finalitzar l'elaboració de l'aplicació informàtica i la segona distribució dels escàners a les oficines de registre.

La implantació del servei de digitalització s'ha de coordinar amb la posada en funcionament de l'arxiu de documents amb format digital, projecte que lidera la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic, l'execució del qual també ha requerit una ampliació de termini. El mes de novembre, com li he dit, es van impartir també tres sessions formatives que estaven previstes en el contracte i que anaven dirigides al personal de les oficines dels registres i als tècnics informàtics de les diferents conselleries i al personal també de la Direcció General de Participació i Transparència.

Pel que fa al contracte de carpeta documental ciutadana, s'ha continuat amb l'execució del contracte per a la implantació de la carpeta documental, que creiem que és una bona eina perquè el ciutadà podrà fer servir en totes les relacions que tengui tant amb aquesta administració com amb les que en el futur facin conveni amb el Govern, i l'ideal seria que hi estiguessin totes les administracions. Aquest contracte tenia previst un termini d'execució fins dia 31 de desembre de 2015, però ateses una sèrie de dificultats tècniques lligades a l'execució, perquè havien d'anar en paral·lel, com vostè bé sap, al contracte simple de digitalització de documents, es va haver de fer una pròrroga dels terminis d'execució i acabarà dia 30 de juny de 2016. No és que el tinguem aturat sinó que vam haver de fer una ampliació de terminis per culpa de l'incompliment de l'altre contracte, a causa del retard, com he dit abans, del contracte documental del qual depenia.

Actualment fem el seguiment d'aquest contracte, s'han convocat nombroses reunions amb l'empresa adjudicatària i en col·laboració sempre amb la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic. Es van introduint també algunes millores que s'han detectat a mesura que s'ha posat en marxa.

Aquests dos projectes de carpeta i sistema de digitalització corporativa també s'han de coordinar amb la posada en funcionament de l'arxiu de documents en format digital, projecte que lidera la direcció general, com he dit, de Desenvolupament Tecnològic, i l'execució del qual també ha requerit una ampliació. Per tot això, s'ha hagut de demorar un poc l'elaboració del pla d'implantació, que a dia d'avui espera l'efectiu desenvolupament d'aquests tres projectes.

En tercer lloc, tenim també després l'inventari de procediment de la seu electrònica que, com ha dit vostè abans, el 2014 es va fer una revisió profunda de l'estructura, disseny i contingut i sociabilitat de l'inventari de procediments ubicats a la seu electrònica. Aquest inventari hauria de permetre l'accés *on line* a la informació referida a tots els procediments vigents a l'administració de manera accessible a la ciutadania.

Com a resultat de tota aquesta anàlisi, es van fer diferents grups de treball formats per representants de les diferents conselleries competents, que són comerç, administracions locals, desenvolupament tecnològic i qualitat, i es van dur a terme nombroses sessions de treball per elaborar millores solucions. Continuem treballant en aquest projecte.

S'ha iniciat l'any anterior la millora de l'accés a la informació que conté l'inventari de procediments, ubicat a la seu electrònica, amb una doble finalitat: per una banda, es pretén que resulti més intuïtiu i profitós per a la ciutadania i, per altra banda, es cerca una major implicació per part dels funcionaris per introduir una informació més completa i actualitzada com perquè aquesta tasca resulti realment profitosa.

El mes d'abril s'han fet diferents sessions informatives i de coordinació amb els interlocutors de totes les conselleries, perquè, com ha dit vostè, és una tasca transversal que necessita la implicació de les diferents conselleries, per tal d'incloure les seves aportacions i desplegar una nova aplicació informàtica, la qual està en actual revisió i en espera que d'aquí uns mesos la puguem implementar

En totes les sessions informatives també s'ha aprofitat per dedicar una part d'aquest temps a parlar per fer la difusió de la plataforma de què vostè ens parlava, del PINBAL, per tal d'intentar també implicar els promotors, a les conselleries amb aquesta eina i també a altres... quan s'han fet trobades per a altres temes amb consells insulars o amb ajuntaments també per fer-los veure la necessitat d'aquesta... la bona eina que és aquest inventari de procediments.

En acabar, pel que fa a simplificació administrativa, també anomenar el registre web, s'ha treballat en la modificació del programa des que vàrem començar, en adaptar-lo als estàndards estatals i integrar-lo dins el directori comú d'organismes i oficines, així com també en la plataforma d'interconnexió de registres del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques

per tal de possibilitar l'intercanvi de documents amb totes les administracions connectades a aquesta plataforma.

S'han anat fent proves sobre l'aplicació i s'hi han introduït millores i correccions també en col·laboració amb la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic i Fundació BIT i el passat dia 11 d'abril es va posar en funcionament. Amb aquesta aplicació donam una passa més cap a la interconnexió de registres de les diferents administracions públiques, ja que possibilitam l'intercanvi, com hem dit abans, telemàtic de documents entre les diferents administracions de la mateixa comunitat autònoma i altres administracions.

A més, s'ha adaptat l'aplicació per tal de poder-la integrar i permetre la futura implementació del sistema corporatiu de digitalització de documents en format paper, de què hem parlat al principi.

Pel que fa a la gestió de processos, sí que és cert que quan vostès van deixar la legislatura s'havien iniciat unes sessions formatives..., uns grups de treball, millor dit, que eren vuit grups de treball on estaven implicats 75 funcionaris, aquestes sessions varen analitzar i va fer fusió de diferents processos creats ja anteriorment i es van analitzar 89 processos en total, la majoria d'aquests transversals que afecten secretaries i temes de subvencions, implementació de les obligacions derivades de la Llei de protecció de dades.

Durant aquests mesos s'ha fet la revisió lingüística, però és ver que anam un poc retardats en aquest tema perquè hem tingut de baixa la nostra lingüista i hem hagut de tirar de lingüistes d'altres conselleries. Al mateix temps, el servei ha realitzat una tasca d'unificació de criteris entre els processos de diferents grups i ha revisat contingut i qüestions que no havien quedat ben resolts en aquests grups. Però bé, sí que és ver que hauriem de reunir el comitè tècnic, no s'ha reunit des del maig de l'any... des del març de l'any passat, perdó, i després de reunir el comitè tècnic, per tal de generar... poder remetre al comitè de gerència i poder penjar els processos definitivament a la web.

A aquesta tasca, ho he de reconèixer, no li hem pogut dedicar tot el personal que hauria necessitat per dur-la endavant i, a més, segurament, dels temes jurídics haurem de revisar les noves lleis implementades, que s'hauran de revisar alguns dels processos que es van aprovar en el seu moment.

Una tasca que sí hem fet per demanda directament de la Direcció General de Dependència de la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació, que ens va demanar ajuda en alguns processos que tenien dins el centre base d'atenció de persones amb discapacitat i dependència, i els vam ajudar a fer tot els processos per a aquest centre base en qüestió, però sí que és cert que, pel que fa a tota la resta, hauriem de fer una reunió, com li he dit abans, segurament amb el grup d'assumptes jurídics i haurem de definir també, crec, una forma més àgil de nodrir aquesta informació o aquests processos per tal que no siguin... no estiguin caducats ja quan els facem públics.

Res més, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mateu. Rèplica del grup autor de la interpel·lació, la Sra. Riera per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIERA MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera, jo entenc que és difícil dur endavant polítiques de qualitat, és difícil implicar el Govern i és una tasca que li ha tocat a vostè, que es pensen de vegades que això és la maria de les conselleries i no, és una conselleria complicada, jo ho entenc que és complicada, però és clar, no n'hi ha prou a dir que hi ha retard, que hi hagut dificultats en executar els contractes, que ens falta personal, que hem de... no n'hi ha prou, és que hem d'estirar d'aquest tema, hem d'implicar la conselleria, jo no sé si la presidenta està implicada en aquesta tema, però a vostè li correspon com a responsabilitat explicar això i implicar-hi la resta de conselleries.

El juny de 2016 ens sembla molt tard, és que no ens pot dir, és clar, el juny de 2016, és que li quedarà un any per aplicar les polítiques de modernització, després es posaran en campanya; és clar... vostè m'ha dit que el juny de 2016... s'ha retardat fins al juny del 2016 l'aplicació de la digitalització, i li queda un any, juny del 2016, bé, ja enguany, el mes que ve, però és que fa un any que està aturat aquest tema, és molt tard, no em pot dir que fins al juny del 2016, fins aquest mes que ve està aturat. Ha d'estar en marxa, això hauria d'estar en marxa ja, és molt tard, entenc.

Després, un altre tema, hi ha moltes coses que depenen de la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic, és ver, i és una de les errades, pens jo, habituals que hi hagi la conselleria de qualitat o d'administració que no tenguí el control sobre els temes tecnològiques, perquè si separam administració i tecnologia no modernitzam l'administració. Demani autoritat, demani aquestes polítiques transversals en aquestes matèries.

Temes de formació. Demani formació a tots els empleats públics, és ver que s'han de formar els del registre, però si un no comença a implicar a tots els empleats públics en què s'ha de modernitzar, en què no es pot demanar documentació, en què s'ha de fer una documentació entenent als ciutadans, no avançam gens. Impliqui-hi les secretaries generals, convoqui la Comissió Interdepartamental de Qualitat, si les secretaries generals, que són les responsables de recursos humans no s'hi impliquen, no avançam en aquest tema.

Hi ha tota una sèrie d'actuacions que són urgents, que no poden dir: no, és que, com que ens hem retardat, ara enguany... a partir de l'estiu començarem a aplicar-ho. És que això ja hauria d'estar en marxa, nosaltres pensam que hauria d'estar en marxa.

Li posaré, a més, un parell d'exemples de cosetes petites, perquè vostè ha fet tot una explicació detallada de la situació de com es trobaven, és ver, però hi ha coses concretes que serien gestos i que estarien bé o almenys nosaltres pensam que estarien bé. Dins la pàgina de l'intranet, per exemple, que sí és ver que s'ha visualitzat o s'ha millorat la visualització, hi ha

molts de tràmits encara on es demana molta paperassa als mateixos funcionaris, els temes d'acció social, per exemple per a una revisió d'un dentista, que són 60 euros, 10 euros de subvenció, es demanen fotocòpies i còpies compulsades, simplifiquin aquests procediments. Són coses concretes del dia a dia.

Pel tema de cara a... per exemple a les beques d'estudis dels fills, es demanen còpies de la matrícula de la universitat, del document de certificat de família, són documents que l'administració té a la seva disposició. Per a temes que afecten, ja no els funcionaris o els empleats, tots els ciutadans, el Ministeri de Sanitat va treure una ordre, ara deu fer... el mes de juny passat, ara farà un any, en relació amb donar part de baixes laborals, donar part de les IT noves que hi ha de curta duració, de mitjana i de llarga, això requereix una aplicació informàtica, incompleixen aquesta obligació de donar parts, per què? Perquè no hi ha aquesta aplicació informàtica a sanitat, a Salut, i la consellera ha dit que mentre no hi hagi aquesta aplicació o aquesta modernització, s'incomplirà l'Ordre ministerial i continuarem fent les coses a l'antiga. Impulsin aquests temes, que les empreses incompleixen aquest tema i és un tema greu.

Són temes de modernització, són detalls del dia a dia, el Consell de Mallorca que el tenen aquí ben prop. El Consell de Mallorca, els consells són l'ajuntament dels ajuntaments de l'illa, conscienciïn els consells que impulsin aquestes actuacions, que no pot ser que per un certificat o una renovació de família nombrosa es torni demanar a la gent tota la documentació a la qual pot accedir la mateixa administració. Si no s'hi implica els consells no s'hi poden implicar els ajuntaments. És a dir, tota una sèrie de petites cosetes del dia a dia que la gent visualitzaria.

Per tant, empenyi, sigui valenta, demani els mitjans que necessiti i a més doni informació a la gent, que la gent conegui que es fan polítiques de qualitat, perquè si no, que ens surti i ens expliqui si els tràmits s'han retardat, si no s'han retardat, que necessitam gent, que hem de reunir la comissió està bé, però això queda aquí dins aquestes parets de les Cariàtides, no arriba a la gent i realment no acomplim aquesta missió en què hauriem d'anar tots dins els mateix vaixell, que és simplificar, com vostè sap, l'administració, modernitzar-la i fer la vida un poc més senzilla a la gent que tots representam.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Contrarèplica del Govern, la Sra. Mateu per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Som valenta i he demanat ja més personal, ja a la consellera Cladera, ja he demanat tres persones més que podran ajudar també al servei aquest entre d'altres coses, però també hem de pensar en les circumstàncies que ens trobam i en les poques mancances que puguem créixer més en qüestions de personal i açò bé vostès ho saben, perquè la passada legislatura es va

reduir a la meitat el nombre de persones que tenia aquesta mateixa direcció general i com hem dit abans, se suposava que era important.

Bé, jo li contestaré que... sé que a la passada legislatura van voler des de la Direcció General de Qualitat impulsar molt, i sobretot per damunt de tot, el tema de digitalització i de carpeta documental ciutadana. I no li pos en dubte que segurament serà una gran eina quan estigui aplicada, com li he dit abans, ho van voler fer tot i que des de la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic, i vostè ho sap, li desaconsellaven fer-ho en aquell moment, ja que l'administració no estava preparada. Això és el mateix que voler començar una casa per la teulada, de vegades volem una casa per la teulada i si no tenim uns bons ciments és impossible construir una bona casa. Per açò, com li he dit abans, ara tenim acabat el contracte de digitalització, jo no li he dit que fos perquè jo ho hagués aturat, ni perquè nosaltres no haguéssim fet les accions que consideràvem oportunes, sinó simplement perquè l'empresa a qui vostès ho van adjudicar, va incomplir uns terminis indeterminats. Açò és incontrolable tant per part de la que gestiona l'administració, no és una qüestió que vostè pugui dir que és per culpa de la direcció general. Ha acabat el contracte de digitalització, com li he dit, acabarà a la carpeta documental ciutadana enguany, el juny d'enguany, no de l'any que ve, d'enguany.

Per poder-les posar en funcionament, l'administració necessita estar preparada i tenir un sistema d'arxiu electrònic, ja que sense aquesta eina és impossible tenir la carpeta ciutadana de forma eficaç. Cal saber quan introduïm uns documents d'un ciutadà, on van i tenir garanties que els podem recuperar, perquè és molt fàcil dir cream una carpeta ciutadana, però si no hi ha un arxiu digital, aquesta informació es perd. No es pot posar en marxa, com he dit ara, si no hi ha implementat el sistema arxiu digital ordenat i fiable. En aquests moments la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic fa feina en aquest aspecte i té un contracte que quan acabi, es podrà implementar de forma simultània quasi bé tant la carpeta com l'arxiu. I després sí que serà una eina útil. Però començar per una banda, quan no teníem l'altra, també era una qüestió que no ens duia a res, sinó que era contribuir un poc al que anomenen tots els informàtics del Govern, aquest "sumidero" que hi ha, que és el lloc on es van incorporant documents i documents digitalitzats i que ningú no sap on van a parar.

Tampoc no és açò que ens convé, el que ens convé és, com hi fem feina ara, des de l'arxiu general de la comunitat autònoma, procedimentar, fer processos en els quals tant per a l'arxiu en paper com per a l'arxiu digital se sistematitzin aquestes eines. Perquè de poc ens serveix, com té el ministeri a moltes bandes, vas allà i et diuen: no, tenim un escàner súper "xulo", fem un escàner d'aquesta fulla i tu no necessites ja presentar-la en paper i te la ns pots dur a ca teva. Però després, quan et dones la volta, aquella fulla el que fan és que els que l'han escanejada la tornen imprimir i la donen a qui fa el procediment intern. No volem arribar a açò, el que volem realment és que realment..., i creim que hi ha d'haver una real administració electrònica que sigui àgil i eficaç, perquè açò ens evitarà que molts dels nostres funcionaris perdin temps a fer dobles feines i que als ciutadans els ho posem més àgil. Sí que és cert que moltes de les coses que avui en dia podem fer des

de casa, des de l'administració, algunes no les podem fer, sí que n'hi ha d'altres que sí que a determinats àmbits específics s'han creat procediments que sí es poden fer de forma telemàtica, però n'hem de promoure evidentment molts més.

En açò hi farem feina, hi creiem i esperem que d'aquí poc, quan tinguem implantat tot l'arxiu digital de la comunitat autònoma, es puguin implementar molts més sistemes digitals i que el ciutadà no hagi de dur tants de papers quan es relaciona amb l'administració. Hi creiem totalment, però aquestes són les eines amb les quals ens hem trobat, creiem que com a Govern anam a molts d'anys llum, no d'ara, que haurien d'haver començat a fer feina real sobre aquesta qüestió fa molts d'anys. Però bé, ara ens hi posarem, com es van iniciar certes coses com he dit, que crec que són unes eines que seran molt útils, però realment s'hauria d'haver començat per aquesta primera fase.

(Alguns aplaudiments)

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de llei RGE núm. 5572/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de llei RGE núm. 5572/15, per garantir els drets de les lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS RGE núm. 4053, 4054, 4055 i 4056/16, té la paraula l'Hble. Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors, bon dia. A El Pi sempre ens trobaran al costat del benestar de les persones i dels seus drets socials i a favor de les polítiques de llibertat i de la igualtat d'oportunitats. El Pi creu en una societat justa, sense discriminacions i aquesta realitat comença pel respecte. El que no es pot fer és girar el cap o pretendre ignorar els comportaments humans davant el que se'ns presenta com a diferent. Qui és diferent? Què és diferent? Només el reconeixement i el respecte per les nostres diferències, ens fan ser millors. Ara bé, a la realitat social existeix l'LGTBI fòbia, malauradament, més vegades de les que veiem o ens conten, la discriminació per raó d'orientació sexual, ha condemnat moltes persones a amagar la seva identitat, a adoptar una doble vida per no patir l'exclusió social, ha afectat els col·lectius més vulnerables, com són els nins i els adolescents, s'han patit violències verbals, físiques, exclusions que no es poden tolerar, molt menys en el context d'una democràcia avançada com és la nostra.

Lleis com la que avui s'aprova són necessàries per fer avançar la societat en aquest sentit, sota els principis de la llibertat, de la justícia, o de la igualtat. Veiem en aquest text una manera valenta d'abordar aquest tema, per tal d'implicar la societat civil en diferents àmbits, com són la sanitat, les empreses, l'educació, els mitjans de comunicació, per tal que hi hagi un compromís col·lectiu per traslladar els valors d'integració i no discriminació. Però és cert, com els hem insistit durant tota la tramitació, que tampoc ens agrada l'excés de reglamentació i l'abús de la sanció com eina punitiva. I això és perillós, no ens agrada la inversió de la càrrega de la prova, ni l'adopció de mesures que requereixen la intervenció dels cossos de seguretat.

Hem mantingut les quatre esmenes que hem presentat al text, perquè no se'ns han acceptat cap de les quatre i ens sap greu perquè la intenció d'El Pi, avui i sempre, és millorar els texts i aquest peca, en ocasions, d'intervencionista i l'intervencionisme xoca frontalment amb la llibertat. Li diem intervencionisme a la discriminació positiva que s'entreu, per exemple, en el punt 3 de l'article 7: "El Consell de l'LGTBI té representació en els òrgans de participació governamentals dels àmbits que són objecte d'aquesta llei que el Govern de les Illes Balears estableixi." És a dir, estableixen més quotes dins el Govern, una teoria que pot sonar bé, però que en realitat suposa una autoimposició, amb tantes quotes posam en perill la qualitat de la participació. Una cosa és protegir el col·lectiu i l'altra imposar una quota dins l'administració pública. En tot cas, se'ls consultarà sempre que es consideri necessari.

Parlam també de l'article 28. Vull explicar avui que ens han transaccionat el canvi de títol de l'article que era "Dret a l'atenció i a l'assistència jurídica", El Pi defensa el dret a l'atenció i a la informació, però l'assistència jurídica especialitzada, que és el que preveia l'article 28, en casos òbviament de discriminació o de violència contra persones LGTBI, ha de venir de dins els seus propis col·lectius o associacions, com ho fan a tots els col·lectius i associacions, o dins les possibilitats que té cada individu. De nou parlem d'una discriminació en positiu, del fet que per ser LGTBI el Govern o l'administració pública t'ofereixen serveis jurídics que en qualsevol altre cas no tendria. Però es va aprovar, i es va explicar durant la tramitació, substituir "assistència" per "assessorament". Per tant, nosaltres en aquest sentit retirarem l'esmena 4055 i la 4056, que era la transaccionada, els serveis de la cambra ja ens explicaran si es lleva o si s'ha de mantenir.

Finalment, posam l'accent sobre l'article 29 de la llei, inversió de la càrrega de la prova. Per què volem eliminar aquest article? Perquè suposa que la persona a la que presumptament es denuncia o s'acusa de fets homòfobs, com són els considerats per aquesta llei, ha de demostrar que és innocent. Recorden allò de tots són innocents, som innocents, fins que es demostrï el contrari? En aquest sentit, es perd. També és cert que durant la tramitació de la llei, explicaren que ve regulat per una llei estatal 2011, de jurisdicció social, i que afectava només segons quins casos, tot i així, la redacció pot donar cas a confusió o a altres interpretacions i, per tant, i com que si està regulat a nivell estatal, demanam, per evitar mals entesos, de nou, suprimir aquest article perquè no es pogués produir cap abús. Si està regulat no hauria per què ser-hi. Es demostra la culpabilitat, no la innocència.

Pel que fa al conjunt de les esmenes, vull assenyalar que des d'El Pi hem actuat des del seny i la responsabilitat, que en aquesta ocasió hem coincidit amb les accions que s'han fet des de Ciutadans, que estam prou d'acord, en termes generals, amb esmenes que s'han presentat davant la visió d'aquesta llei.

Destacaré també que hi ha algunes propostes del Partit Popular, que hi votarem en contra, perquè buidaven el contingut de la llei; és a dir, no es pot fer un text legislatiu amb la finalitat de regular unes quotes de visibilitat del col·lectiu dins l'ensenyança o dins els mitjans de comunicació, però després acceptar esmenes on es demana que per sobre d'aquestes quotes hi hagi la llibertat del mitjà o el seu ideari o el projecte de centre. Per tant, nosaltres, en aquest cas, veiem que és contradictori amb el text i el buida del seu contingut.

D'altra banda, i així ja ho vaig dir a les comissions, nosaltres consideràvem que les esmenes que varen presentar des dels partits que proposen la llei, algunes eren amb la intenció de sobrecarregar-la, si bé és cert que la volien millorar, en alguns casos consideràvem que es passaven.

De totes maneres, per acabar, ho vull fer en positiu, donant l'enhorabona a tots els grups parlamentaris, perquè és molt important el grau de consens a què s'ha arribat per a l'aprovació d'aquesta llei. Crec que és una passa molt important per a la societat de les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans RGE núm. [5414](#), [5415](#), [5417](#), [5420](#), [5421](#), [5423](#) i [5424/16](#), té la paraula l'Hble. Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Aprobamos hoy la ley para garantizar al igualdad de derechos del colectivo LGTBI y para erradicar la LGTBI fobia. En primer lugar quiero dar las gracias a todos los diputados y diputadas que hemos participado en la ponencia, todos hemos trabajado con ganas para hacer de esta ley una buena ley, completa, justa y que abarque todos los ámbitos para garantizar la igualdad de derechos y asegurar que se pueda vivir la diversidad de orientación sexual en libertad y respecto. También dar las gracias al diputado Martí, por ofrecerse a hacer un excelente esquema, para poder trabajar mejor todas las enmiendas presentadas por todos los grupos, lo cual ha facilitado mucho el trabajo.

Ciudadanos presentó enmiendas a la ley en base a dos ejes, la importancia de la igualdad de derechos de todos los ciudadanos, versus la discriminación positiva. Y el otro eje iba encaminado a la optimización de los recursos dentro de la administración pública en la aplicación de la ley. La mayoría de las enmiendas han sido aceptadas, o transaccionadas, lo cual nos alegra, y creemos que gracias al debate y a las aportaciones por parte de todos los grupos, se ha conseguido una ley bastante consensuada, que son las que perduran.

Y ahora me voy a centrar en las enmiendas que han quedado vivas de Ciudadanos. Empezaré defendiendo unas enmiendas referidas al artículo 7, que creo que deberían ser refrendadas por todos los partidos, ya que persigue la optimización de los recursos, sin menoscabo de las funciones de ningún organismo. Desde Ciudadanos creemos que la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social es muy importante y como tal, está reconocido en nuestra Constitución y en nuestro *Estatut*. Para Ciudadanos los organismos muy necesarios de participación, coordinación, control, o consultivos, son un vehículo para una gestión ponderada, correcta y eficaz, pero eso no basta, a la vez, todos los organismos han de perseguir la eficiencia de su actuación, para conseguir que los recursos reviertan al máximo posible en soluciones reales para los ciudadanos.

Así, proponemos modificar el artículo 7, únicamente sustituyendo la palabra "Consell de LGTBI" por "Comisión de LGTBI", ya que un consell puede comportar la dotación de una estructura administrativa costosa, y una comisión no. Así, el artículo 7 quedaría: "Se crea la Comisión de Participación de LGTBI de las Illes Balears. En esta comisión tienen representación las asociaciones que trabajan principalmente a favor de los derechos de las personas LGTBI y personas y profesionales que hayan destacado por su trabajo y ser expertos en este ámbito. Es un espacio de participación ciudadana. La comisión de LGTBI de las Illes Balears se adscribe al órgano competente en materia de igualdad. La comisión puede recibir información sobre la aplicación de esta ley, formular propuestas de mejora en la actuación e informar sobre proyectos normativos y no normativos."

Como vemos, todas estas funciones, recibir información, formular propuestas e informar sobre proyectos normativos, se pueden realizar perfectamente a través de una comisión, sin menoscabo por ello de sus funciones y sin restarle la importancia que se merece. Desde Ciudadanos creemos que los recursos tendrían que revertir en el órgano coordinador de políticas LGTBI, que es el que sí ofrece las soluciones directas al ciudadano. Este órgano es una nueva estructura administrativa que se crea en el artículo 8, y éste sí que es el encargado del trabajo en sí mismo, es decir, de que la ley se aplique en las tres instituciones y en todos los ámbitos, y además, debe ofrecer un servicio de atención integral para atender a las personas que hayan sufrido discriminación. Esta optimización que pedimos se debería perseguir y conseguir siempre en todas las instituciones y por eso pedimos el respaldo de los grupos a estas enmiendas que atañen al artículo 7.

Otra enmienda que hemos mantenido es la 5415, que hace referencia al artículo 20.b), segundo punto, que habla de incorporar, en las nuevas convocatorias de subvenciones para empresas, criterios de igualdad de oportunidades. No entendemos la relación de este apartado con la orientación sexual de las personas que trabajen en una empresa y por eso proponemos la supresión. Para Ciudadanos las empresas que cumplen con criterios de igualdad de oportunidades, deben ser premiadas y reconocidas. Muchas son las situaciones que requieren de la implicación de las empresas, como por ejemplo tener contratadas a personas con discapacidad, mayores de 45 años, parados de larga duración, empresas que apuesten por la conciliación de la vida laboral y familiar con flexibilización de

horarios, o que ofrezcan servicio de guardería en la propia empresa. Todas estas medidas que puede adoptar una empresa son importantes para conseguir una economía al servicio de las personas y estas medidas deben ser reconocidas y puntuar en los concursos a subvenciones por parte de la administración. Pero todas estas medidas ayudan a las personas, sin importar su orientación sexual. Por eso no creemos oportuno este artículo en la ley.

En cuanto a la enmienda 5417, que es acerca de la inversión de la carga de la prueba, en comisión propusimos aunque no fue aceptado, que el redactado fuera similar al de otras comunidades, como por ejemplo la Asamblea de Madrid, donde se ha aprobado ya esta ley, y en este redactado proponen que, para aplicar la inversión de la carga de la prueba, no baste con indicios fundamentados, sino que estos indicios deban ser probados por cualquier prueba admitida en derecho. Igualmente hay que decir que la aplicación sobre la carga de la prueba ya está contemplado en la Ley de la jurisdicción social desde 2011, donde el articulado incluso es mucho más completo, ya que se refiere a todo tipo de discriminación, ya sea por religión, por convicciones, por discapacidad, por sexo, por orientación sexual, de origen racial o étnico, o cualquier otro supuesto. Por ello hemos retirado la enmienda 5417, ya que el articulado ya se aplica, conforme a la legislación vigente.

Por todo ello, muchas gracias y enhorabuena por el debate y por el consenso de esta ley.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. [5428](#), [5435](#), [5436](#), [5437](#), [5438](#), [5439](#), [5440](#), [5441](#), [5442](#), [5443](#), [5444](#), [5445](#) i les [5451](#), [5454](#), [5461](#) i [5462/16](#), té la paraula l'Hble. Sra. Sandra Fernández, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, Presidente. Bienvenidos a los representantes de las entidades que han querido hoy acompañarnos en el debate de la aprobación, como yo creo que pasará finalmente, de esta ley, una ley para garantizar los derechos de lesbianas, gays, transexuales, bisexuales, intersexuales y para erradicar la LGTBI fobia de nuestra comunidad autónoma.

Hace unos meses tuvimos ya el debate de la toma en consideración de esta ley, un debate en el que el Partido Popular se abstuvo a la toma en consideración, no porque no estuviésemos de acuerdo con el fondo, así lo explicamos y lo repetimos, pero sí que es cierto que había muchas cuestiones de la ley, presentadas por los diferentes grupos parlamentarios, con las que no estábamos de acuerdo y teníamos una serie de dudas.

Debo decir que la tramitación parlamentaria de esta ley, para mí, en lo que llevo como diputada y otras experiencias que

he tenido en la legislatura pasada, es uno de los ejemplos de cómo debería poder tramitarse una ley o cualquier tipo de propuesta en este Parlament. Es decir, al margen de que evidentemente hay una serie de grupos que no presentamos esta propuesta, sí que hemos intentado poder consensuar la propuesta que presentaron otros grupos. Esos grupos que han presentado la propuesta no se han cerrado en banda a escuchar nuestras aportaciones y nuestras sugerencias, sino que, todo lo contrario, han intentado poder incorporarlas al texto que presentaron inicialmente. Y yo creo que de esa forma de trabajar, hoy va a salir una ley con un amplio consenso de este Parlament.

El Partido Popular presentó más de 30 enmiendas a la ley, enmiendas que consideramos muy trabajadas y siempre para intentar aportar en positivo. De estas enmiendas se nos han aceptado o transaccionado más de la mitad, algo que consideramos también muy positivo. Y yo creo que eso ha sido por el gran trabajo que hemos podido hacer entre todos, hemos debatido en ponencia, hemos debatido fuera de ponencia, y yo creo que siempre ha habido un diálogo muy cordial intentando buscar el consenso en esta ley.

También sumarme a los agradecimientos que han hecho al diputado Nel Martí, porque la verdad es que él ha sido el coordinador no sólo de la ponencia, sino de este debate que hemos tenido en todos los foros.

Y como decía, el resultado es un amplio consenso de esta ley por las enmiendas aceptadas y transaccionadas, enmiendas que creemos que han mejorado el texto inicial. De la mayoría de enmiendas que se aprobaron, o se han transaccionado, que presentó nuestro grupo, muchas de ellas iban encaminadas a que el espíritu de esta ley no fuese el de dar derechos a las personas LGTBI, porque esos derechos ya los tienen por el hecho de ser personas, independientemente de su orientación o su identidad sexual. Nosotros considerábamos que esta ley debía garantizar el ejercicio de esos derechos que ya tienen de por sí. Y todas estas enmiendas se nos han aceptado, y hoy vamos a aprobar una ley que lo que pretende es que todas las personas de nuestra comunidad autónoma, sean iguales y tengan las mismas oportunidades, al margen o independientemente de su identidad o su orientación sexual. Y creo que esto será algo muy positivo.

Aún así, hay una serie de cuestiones que evidentemente como grupos políticos, pues también hemos intentado consensuar, pero que en este caso no se ha conseguido, y mantenemos 16 de las enmiendas que hemos presentado. Enmiendas que también tengo que decir que, a pesar de no haberse aceptado, las hemos podido debatir ampliamente y abiertamente, pero que al final no hemos conseguido llegar a un acuerdo, y eso también forma parte de la democracia.

De las 16 enmiendas, las voy a agrupar en tres grandes bloques. Uno es la discrepancia que tenemos por parte del Grupo Popular sobre que se cree un Consell LGTBI, no tanto por los argumentos que daba, en este caso, la portavoz de Ciudadanos, sino porque considerábamos, primero, que debemos intentar hacer que la participación de las entidades pueda ser más eficaz y pueda ser más efectiva. Y con la proliferación que al final hemos tenido a través de diferentes

leyes, reglamentos de órganos de participación, al final esto se hace muy complicado. Es cierto que hemos pospuesto este debate, que todos consideramos que debemos tener para poder organizar un poco mejor la participación de las entidades con el Govern de la comunidad autónoma y con las diferentes administraciones, pero aún así, también considerábamos que, en una materia tan transversal, resultaría mucho más positivo y más eficaz que las entidades del colectivo LGTBI estuviesen representadas en los órganos de participación ya existentes. Es decir, si estamos hablando de algo transversal, tendría más sentido que las entidades pudiesen estar en los órganos de infancia, en los órganos de mujer, en los órganos de inmigración, en el Consejo de Servicios Sociales, que no en un órgano específico, porque es una materia transversal y tendría mucho más que aportar en cada uno estos órganos de participación que ya existen.

También, y creo que así lo ha señalado alguna de las portavoces que me han precedido, estamos en desacuerdo con algunos artículos que consideramos en exceso intervencionistas, respecto especialmente a la libertad de prensa y a la autonomía de los centros. Es evidente que la no discriminación debe primar sobre todo, pero cuando se está hablando de discriminación positiva, creemos que hay que tener en cuenta estos dos principios básicos: como pueden ser la libertad de prensa y la autonomía de centros. Nosotros ya lo repetimos en el anterior debate y lo hemos dicho, no estamos de acuerdo con la discriminación positiva en este ámbito, porque entendemos que si las personas del colectivo LGTIB sufren discriminación no es porque sean diferentes, sino es porque otras personas las consideran diferentes, con lo cual la discriminación se acabará en el momento en que estas personas dejen de hacerlo. Por eso creemos que todos los objetivos deben ser en garantizar la igualdad de oportunidades de todas las personas de nuestra comunidad autónoma y, como ya decía, independientemente de su orientación o identidad sexual.

También estamos en contra y hemos pedido la supresión del artículo que regula la inversión de la carga de la prueba. Es verdad que, después de las explicaciones de los grupos que han propuesto esta ley, como de otros posteriores estudios jurídicos que hemos hecho por parte de nuestro grupo, al final es un artículo que tampoco aporta nada a la ley, porque realmente es cierto que la inversión de la carga de la prueba ya está recogida en diferentes ámbitos, uno de ellos es el laboral, que básicamente sería al que afectaría esta ley, y la propia ley ya remite a la legislación laboral el objeto de discriminación. El propio artículo ya establece que esta inversión de la carga de la prueba no tendrá validez ni en el ámbito administrativo, ni en el ámbito penal, con lo cual creemos que mantener este artículo solamente puede dar lugar a confusión, a la confusión que ha podido dar y que, si no aporta nada nuevo, nosotros consideramos que, para evitar posibles interpretaciones, se pueda suprimir este artículo.

Estas son las enmiendas, como ya he comentado, 16 enmiendas de las que creo que se nos va aceptar una más, con lo cual mantendremos 15 enmiendas, de una ley que votaremos a favor la mayoría de artículos. En algunos artículos nos abstendremos, porque no estamos de acuerdo del todo con la redacción. En otros, especialmente a los que mantenemos las enmiendas, votaremos en contra. Pero evidentemente en la

mayoría de artículos el Grupo Popular votará a favor, y felicitarnos, una vez más, por el consenso alcanzado en esta ley, que yo creo que no solamente lo que pueda aportar a las entidades, sino que yo creo que en estos momentos que vivimos, que al final de los políticos siempre salen noticias negativas, el hecho que nos hayamos podido poner de acuerdo, ya es por si mismo muy valorable.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom, benvingudes totes les persones que sou aquí avui acompanyant-nos en un dia de festa. Vull començar donant-vos les gràcies per haver lluitat tots aquests anys per fer possible aquesta llei que avui s'aprovarà aquí, perquè si és de consens entre les majories socials i si veiem aquí que avui s'aprovarà també amb els vots del Partit Popular i de Ciudadanos, és justament gràcies a la vostra feina i sobretot gràcies a la vostra valentia.

Avui és una fita molt important per a la llibertat a les nostres illes, és un punt d'inflexió. Un dia en què moltes sortirem d'aquest parlament convençudes que tenir un peu en aquestes institucions, com hem tingut molt de temps, mil peus al carrer, serveix per a alguna cosa veritablement important; convençudes que la institució és un espai adient per cobrar-nos les lluites del carrer, convençudes que, havent entrat en aquest espai, *in illo tempore* el Centre Mallorquí, on venien les al·lotes joves de les famílies burgeses a ser presentades en societat, val la pena. Aquestes dones joves, que saben que, independentment de la seva condició social, dels seus desitjos i dels seus sentiments, s'haurien de casar amb un home per les imposicions d'una societat heteropatriarcal i heteronormativa, que ha dimonitzat sempre la lliure elecció quant a la manera d'amar i, molt especialment, la de les dones.

El meu reconeixement molt especial a totes les dones valentes que, des de sempre, s'han atrevit, contra vent i marea, a amar-se lliurement.

Avui és el Dia internacional contra l'homofòbia i és un honor poder contribuir, des del nostre grup parlamentari, amb el nostre vot, a donar llum a aquesta llei per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals, intersexuals, és a dir, per eradicar l'LGTTBI fòbia de les nostres illes. Aquesta llei té un clar sentit transformador i per això avui és un gran dia per a totes les persones que sempre hem considerat que la persecució i la dimonització de la llibertat sexual és un anacronisme fruit de les pàgines més obscures de la nostra història i de l'acció conscient dels poders fàctics del nostre país.

Fa només 27 anys, l'homosexualitat era considerada una malaltia mental, un exemple d'aquests temps obscurs, una frase de Fraga Iribarne que ens va deixar per al record perles com aquesta: *“La juventud está cansada de los que les dicen que se disuelvan sus familias, que ya no pueden contar con sus padres y que va a haber matrimonios de personas del mismo sexo, que yo no tengo nada en contra de ellos, si nacen así, pues qué se le va a hacer, pero que no digan encima que se ponen orgullosos de funcionar al revés”*, funcionar a l'inrevés.

Més prop del present, fa 11 anys, encara que semblava mentida, amb una mostra més de com el Partit Popular serveix com a obstacle del progrés social durant molt de temps i del benestar de les persones, Aquilino Polaino va dir al Senat que l'homosexualitat era una malaltia, però curable. Això va ocórrer en ple debat el matrimoni homosexual, una llei pionera en el món, en la qual el nostre país va ser pioner a reconèixer aquest dret. A un debat que hauria d'haver estat una celebració, com és aquesta d'avui, el Partit Popular va agitar els fantasmes del seu passat més conservador i més sectari.

Celebrem aquest dia i agraïm la llum que ha il·luminat el camí dels que ara són a les institucions, perquè moviments socials com Ben Amics, com Crimalis, sou la brúixola i nosaltres som aquí només els vostres altaveus, i hem de fer el que ens correspon, és a dir, manam obeint-vos; obeint les reivindicacions del carrer i de la gent que heu lluitat cada dia per construir un món sense desigualtats i sense explotació, sigui del tipus que sigui, vengui d'on vengui.

Però aquesta alegria no ens pot fer de cap manera oblidar i perdre la perspectiva, no oblidem que aquesta llum es contraposa a l'obscuritat, obscuritat de les forces reaccionàries i conservadores de l'ultracatolicisme que impregna en molts casos, encara i malauradament, la ideologia del Partit Popular. El PP ha estat sempre un escull, un obstacle en la consecució de drets socials importantíssims, com l'avortament, que volien fer retornar als moments més obscurs amb la llei Gallardón, que varen guanyar les dones al carrer; amb el divorci, en el qual es va quedar sol en el 78, quan s'anomenaven Alianza Popular; amb la igualtat entre dones i homes, avui encara sembla que no entenen el que vol dir exactament la paritat. I amb la igualtat del col·lectiu LGTBI, són vostès responsables d'un fet que, sens dubte, ha tingut conseqüències entre els nostres adolescents, com és l'eliminació de l'assignatura d'educació per a la ciutadania, en la qual es mostrava que ser lesbiana o ser gai o ser transsexual no és cap malaltia, amb l'eliminació d'aquesta assignatura també hem fet passes enrera i això ha estat responsabilitat del Partit Popular.

Nosaltres ens alegrem, i molt, que avui aquesta llei que aprovarem tenguí un ampli consens en aquest Parlament i en aquesta societat, però no sé si tota la gent del Partit Popular se'n alegra tant com nosaltres i com la resta de forces polítiques que l'hem impulsada, em temo que no i em temo que per això encara hi haurà articles que es votaran en contra. Sí que s'ha de dir que sembla que el desgavell intern que té el Partit Popular en aquests moments alguna conseqüència positiva hauria de tenir i, en lloc de l'abstenció que varen manifestar durant la presa en consideració, avui, finalment, com hem sentit dir a la Sra. Fernández, votaran majoritàriament que sí a una llei justa i necessària.

Hem de reconèixer que una llei com aquesta mai no hauria sortit d'un govern del Partit Popular, el sentit comú, els avanços en la consecució dels trets per a les majories socials, per fer realitat les seves reivindicacions, han estat sempre el motor de la història; el Partit, el contrari, s'ha manifestat com el fre de mà d'aquests avanços i de les llibertats en el nostre país.

I he de ser dura amb vostès, senyores i senyors del PP, perquè la gent no entén com coses que són de consens en el carrer encara costa tant d'entendre per alguns i algunes de vostès. Repassant les esmenes del Partit Popular, no he pogut si no recordar aquesta ideologia a la qual em referia abans i pensar que hi ha un rerafons ideològic que, precisament, és el que ha guiat aquestes esmenes que encara mantenen vostès vives; a l'esmena 5435, diuen que volen la no invisibilització de les persones LGTBI. Nosaltres pensam que això cal posar-ho en positiu, és a dir, la visibilització és essencial perquè les persones tenguin l'oportunitat d'expressar la seva identitat i la seva manera de sentir i la seva manera d'amar, no és una cosa que s'hagi d'amar. I el que sembla és que pretenen, amb aquesta esmena que no s'invisibilitzi, però que tampoc no es mostri. Senyories, jo crec que hem de fer el contrari que fa en Putin a Rússia, qui prohibeix la visualització del col·lectiu i, per tant, el que proposem és que, no és que no s'invisibilitzi, sinó que es visualitzi, impulsem clarament i estam a favor que la llibertat sexual de totes les persones sigui visible.

Nosaltres hem proposat també l'esmena que integrava el col·lectiu Cuir dins aquesta llei, perquè estam convençudes que hem de conviure amb la diversitat i hem d'afrontar-la com un fet molt positiu de la nostra societat, perquè la sexualitat no té norma, i precisament avui el que fem és manifestar amb orgull que ens alegrem que no la tenguí. La ploma, les identitats no normatives, tant sexuals com de gènere, són igual d'importants que les identitats heteronormatives, i avui sé que guanyarem el primer combat a l'LGTBI fòbia fent visible la diversitat sexual i de gènere a les nostres Illes. Nosaltres creiem fermament que totes les persones han de tenir opció de mostrar com estimen i com són i això s'ha de veure també, per cert, i molt important, encara tenim un compte pendent en aquest tema amb els mitjans de comunicació.

Les esmenes presentades per tots els partits són una bona màquina de fer fotos, una altra esmena que ha retratat molt bé al Partit Popular és allò de respectar l'ideari del centre educatiu; repassant-la se'm feia complicat entendre la lògica d'aquesta esmena, sobretot quan la passada legislatura hi havia diputats, encara presents aquí, que es dedicaven a fer llistes negres i perseguien els professors i professores que no combregaven amb la seva ideologia, amb el seu TIL i amb la llei contra la llibertat d'expressió mitjançant els símbols; parlaven molt de llibertats, però no només quan es tracta de la llibertat d'explotar i precaritzar la gent treballadora, nosaltres ens volem referir a la llibertat, quan es tracta de respectar la identitat sexual i la identitat de gènere es neguen i adueixen que l'ideari de centre ha de primar. Jo no entenc quina figura jurídica és aquesta de l'ideari de centre, em costa molt. Ara resulta que hi ha centres religiosos que no tenen ideologia, però sí tenen ideari, la veritat és que això és contradictori per a mi. I de qualsevol manera, em fa recordar el filòsof Slavoj Žižek, quan diu que la ideologia es presenta com el seu mateix posat

i que forma part de la ideologia fer creure que no es té ideologia.

Sobre les esmenes de Ciudadanos, i també alguna de les altres esmenes del Partit Popular, m'ha cridat l'atenció que estiguin en contra de la creació d'un consell LGTBI, com deia abans la portaveu de Ciudadanos. Amb l'excusa que volen estalviar doblers a l'administració, volen crear un simple comissió. A un costat, en el costat del Partit Popular perquè volen fer-lo més transversal. La veritat és que en el cas de Ciudadanos, com a suposats representants de la nova política que diuen ser, una de les seves prioritats hauria de ser la participació, però sembla que no és això el que volen; crec que aquesta esmena diu molt de les prioritats reals d'aquestes dues formacions polítiques i, en el cas de Ciudadanos, que es presenta o que es vol presentar com a un partit progressista, el que realment es mostra és que és una caricatura *quiz* del Partit Popular. És a dir, Ciudadanos s'estimen més gastar diners amb les acadèmies privades de formació que amb un òrgan de participació essencial per a la diversitat sexual. A mi em costa prou d'entendre com es justifica un fet així.

Quant al reconeixement de les empreses que posin en pràctica polítiques d'igualtat, no puc estar d'acord ni amb el Partit Popular ni amb Ciudadanos, una altra vegada. Crec que no han entès encara què vol dir la discriminació positiva, es pensen que la igualtat és una condició de partida, i això no és cert; creuen, han cregut el conte de la llibertat total d'elecció. Com també pensen que les nostres àvies signaven hipoteques i preferents sabent exactament el que feien.

Hi ha un vídeo, que jo els recomano, de Neel Degras Tyson, que és un astrònom negre dels Estats Units, al qual fan una pregunta, i diu: creus que les diferències genètiques entre homes i dones fan que hi hagi manco dones científiques? I ell respon: jo mai no he estat una dona, però he estat negre tota la meua vida, hi ha molts temes similars en el tema de les oportunitats entre negres i dones, jo volia ser astrofísic des dels 9 anys, vaig haver de veure com reaccionava el món quan jo expressava la meua ambició. El fet de voler ser científic va ser resistit per molts i per totes les forces de la natura i de la societat, vaig haver d'enfrontar-me a totes les barreres i obstacles, perquè el meu combustible mai no s'acabava. Aquestes barreres apareixien una i altra vegada, cada cop que jo expressava la meua ambició. Però per què jo vaig sobreviure i altres no? Quanta gent no es va quedar pel camí? Abans de discutir de diferències genètiques s'han de crear les condicions d'igualtat perquè no hi hagi obstacles.

I precisament d'això parlem, que mentre alguns grups parlamentaris volen contribuir a aquestes condicions per tal que no hi hagi més obstacles, i volem contribuir que la societat sigui més igualitària, altres pretenen que màgicament un dia, totes i tots tinguem les mateixes oportunitats. Però això no funciona ací, perquè som a un món desigual.

Que un esclau sigui alliberat no és un privilegi, malgrat així ho pensaven en el segle XIX en el sud dels Estats Units. Quan Martin Luther King o Advanced Lincoln somniaven amb la igualtat, no somniaven en un privilegi, somniaven en un dret que ens posés a tots i a totes en el mateix nivell. El feminisme no somnia en una societat on les dones estiguin per sobre,

somnia en una societat sense patriarcat, en la qual homes i dones tinguem les mateixes oportunitats en tot i els mateixos drets legals en tot. Perquè Gay Liberation Movement a Sant Francesc no somniava que els gais s'imposassin sobre tota la societat, somniaven que els gais, lesbianes i bisexuals poguessin dir a la seva família, els seus amics, el que sentien.

Cinquanta anys després, nosaltres volem que els nins, nines i adolescents puguin sentir-se bé amb la seva sexualitat. Volem que la igualtat sigui real d'una vegada per totes, que no hi hagi discriminació per com estimes per qui estimes, i això és només, aquesta llei, una passa més dins aquest camí de lluita.

Quant a l'assistència jurídica especialitzada, pensam que és totalment necessària, les dones ho sabem bé, hem patit situacions terribles que ens deixaven a l'estacada en els moments més complicats, i per això consider que la gent no s'ha de sentir sola quan denuncia una agressió o un comportament homòfob intolerant. Per què necessitam tenir la seguretat que preguntes com "però tu vares provocar?" no es tornaran repetir mai.

Vull acabar aquesta intervenció i adreçar-me al Partit Popular i a Ciudadanos, parafrasejant una cita de Pedro Zerolo, un home bo i valent que va fer molt per aquesta causa parlant clar i fent-se visible: "Sigui el que sigui el seu vot, vull dir-los que els homosexuals no són orientacions sexuals que vaguen per l'espai, són els seus fills i filles, els seus germans i germanes, els seus companys i companyes de grup, els seus col·legues de partit, mai no és tard per afegir-se al respecte a la diversitat, per afegir-se també al respecte a la diversitat sexual."

Moltes gràcies a totes i a tots i sobretot als que heu lluitat perquè aquesta llei sigui avui una realitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Busquets del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom, benvinguts tots i totes. Amb l'aprovació avui d'aquesta proposició de llei per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTTBI fòbia, aconseguirem que no només aquest col·lectiu pugui viure la seva vida amb normalitat, sinó que tota la societat viurem millor, perquè tots i totes formam part de l'entorn LGTTBI, en som amics, companyes de feina, familiars.

Les lleis garanteixen els drets socials i la no discriminació, en aquest cas per orientació sexual o per expressió o identitat de gènere. A partir d'avui, cap persona no podrà ser discriminada pel fet de viure o compartir la seva vida amb una altra persona del mateix sexe. A partir d'avui, totes les persones tendran garantits els seus drets de viure la sexualitat amb total

llibertat. A partir d'avui, el col·lectiu LGTBI serà més prop de l'assoliment de la plena igualtat.

L'evolució en matèria de drets per a les persones LGTBI ha estat motivada pel canvi de comprensió social respecte d'aquesta qüestió, si bé aquest canvi és gradual i desigual. Aquesta llei regula un seguit d'aspectes en què les estadístiques els darrers anys demostren la conveniència d'actuar respecte d'aquesta qüestió. La llei estableix la inclusió en tots els sectors que conformen la societat, en l'àmbit professional i laboral, l'educatiu, el cultural, de lleure, esportiu, en els mitjans de comunicació, de la salut, de l'ocupació, dels serveis socials, de la cooperació i la solidaritat, la diversitat familiar i específicament de la transsexualitat.

Com a objectiu la llei pretén establir i regular els principis, els mitjans i les mesures per garantir plenament la igualtat real i efectiva dels drets de les persones, lesbianes, bisexuals, trans i intersexuals, mitjançant la prevenció, correcció i eliminació de qualsevol discriminació per raó d'orientació sexual, expressió i identitat de gènere, en els àmbits tant públics com privats sobre els quals el Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els ens locals tenen competències. La finalitat d'aquesta llei és establir les condicions per les quals els drets del col·lectiu LGTBI i dels grups en què s'integren siguin reals i efectius, facilitar-los la participació i la representació en tots els àmbits de la vida social, contribuir a la superació dels estereotips que afecten negativament la percepció social d'aquestes persones i establir mesures concretes per assolir una societat més justa, lliure, basada en la llibertat de tracte i d'oportunitat de les persones LGTBI i on s'accepti la diversitat com a un valor afegit.

Per assolir aquests objectius cal planificar l'organització administrativa, amb un òrgan participatiu i consultiu permanent, com serà el Consell LGTBI. Cal coordinar les polítiques LGTBI, cal establir les polítiques públiques que intervindran en els diversos àmbits i sectors d'intervenció, com a l'educació, la universitat, la cultura, el lleure, l'esport, els mitjans de comunicació, la salut, l'acció social, la participació i la solidaritat.

En especial, cal incidència en el mercat de treball i les actuacions en ocupació, la diversitat de les famílies LGTBI i els homes i dones trans.

I fent una passa endavant, la llei estableix mecanismes administratius per garantir la igualtat efectiva al col·lectiu.

I aquesta llei s'aprovarà avui amb el consens de tots els grups representats en aquest Parlament, la voluntat de consens hi ha estat des del primer dia, ja que dels 40 articles i 6 disposicions se n'han aprovats ja 27 en ponència o comissió. I les esmenes presentades han estat, quant al contingut, esmenes que, lluny de cercar la confrontació, la majoria han estat redactades per millorar el text; de 79 esmenes presentades, 52 han estat aprovades o transaccionades en ponència o en comissió. Ara en queden 27 de vives que matisen, segons la ideologia i parer de cada proponent, el redactat final de la llei. Aquestes esmenes ja no han trobat el possible consens, ja que fan referència a la inversió de la càrrega de la prova, l'establiment del Consell LGTBI, la visibilització del col·lectiu

LGTBI a l'àmbit de l'empresa, la llibertat de premsa o l'autonomia en l'ideari dels centres educatius, per citar-ne alguns exemples.

MÉS per Mallorca hi votarem en contra, perquè aquest matís, més aviat aquesta voluntat d'anar més enllà, va en consonància amb l'objecte de la llei, la no discriminació de les persones LGTBI.

Per tot el que he explicat, la d'avui és una llei per garantir drets i llibertats, i amb el consens amb què s'ha treballat i la voluntat d'arribar a acords sembla que es garanteix la perdurabilitat de l'esmentada llei. Per tant, és una llei que ens ha cohesionat com a parlament i ens farà millors com a societat.

I tornaré acabar amb les paraules del meu company de MÉS per Menorca, Nel Martí: "Cap llei no pot dir com s'ha d'estimar, però les lleis sí que han de servir per impedir que les diverses formes d'afectivitat, d'identitat i d'orientació sexual puguin ser un motiu de discriminació i marginació social."

Felicitats avui, dia 17 de maig, Dia internacional contra l'LGTBI fòbia.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Ben Amics, Jan, president del Consell Insular de Mallorca i company,...

(Alguns aplaudiments)

... companys tots, avui gràcies per ser aquí. Deixau-me que comenci amb una cita, que diu: "L'homosexualitat entorpeix el rendiment de les persones i destrueix els fonaments de l'Estat, l'homosexual és un home malalt psíquicament i és feble per prendre decisions i per resoldre problemes importants. Hem de comprendre que si aquest vici continua afectant Alemanya, sense que nosaltres prenguem mesures per combatre'l, serà el final d'Alemanya i el final del món germànic." És el discurs pronunciat per Himmler el 18 de febrer del 1937.

És una cita crec que oportuna avui perquè és un pronunciament homòfob, homòfob com molts que hi ha encara avui a la nostra societat i perquè avui és, precisament, el Dia internacional contra l'homofòbia, entesa, lògicament, en el sentit ampli, genèric. Avui fa 26 anys, des d'aquell 17 de maig del 1990, que l'OMS feia efectiva l'eliminació de l'homosexualitat de la llista de malalties mentals, era una passa important, però queda molt per recórrer en aquest sentit. I és que l'associació trastorn mental i homosexualitat ha estat una de les bases ideològiques del fanatisme moral i de la intolerància contra les persones LGTBI.

El natural és la diversitat sexual, l'antinatural és l'homofòbia. L'homosexualitat existeix a tot el regne animal, l'homofòbia, en canvi, només en una espècie, i cal curar-la o, almenys, intollerar-la, així ho va entendre el Parlament Europeu el 2006, quan, a través d'una resolució, d'acord amb les Nacions Unides, declarava l'homofòbia un prejudici comparable al racisme, la xenofòbia o al sexisme, i demanava als estats membres que intensifiquessin la lluita contra aquesta xacra, mitjançant mètodes educatius, legislatius i judicials.

A partir d'avui, el 17 de maig, a les Illes Balears i a Europa serà alguna cosa més que un dia internacional, serà el dia en què les Illes s'integren, i jo diria més encara, aposten per liderar la lluita contra aquesta malaltia que es dia homofòbia, lesbofòbia, bifòbia i transfòbia, intolerància, en definitiva. I si dic liderar ho dic perquè la llei que avui aprovam té tots els ingredients perquè aquesta comunitat autònoma sigui una comunitat líder, exemplar en tolerància i normalitat respecte de la diversitat afectiva i sexual.

Quins són aquests ingredients? Primer, que està feta des de la societat civil, sense cap dubte, Ben Amics ha estat fonamental en l'elaboració, en la tramitació d'aquesta llei. És una llei feta amb gran consens, no diré total consens, però sí amb gran consens, i sense cap dubte, he d'agrair a El Pi, a Ciutadans, al Partit Popular, per contribuir a aquest consens. I, referint-me als grups que l'han impulsada, crec que val la pena dir que és una iniciativa valenta i ambiciosa, que recull les mesures més innovadores de l'Estat espanyol i d'Europa, amb una especial i específica consideració a la transexualitat, i que incorpora aspectes que ja a la Unió Europea, i em referesc al debat sobre la inversió de la càrrega de la prova, un debat que la Unió Europea ja dictamina i incorpora i que, possiblement en el futur, serà una sorpresa i haurem de transposicionar la nostra legislació.

És cert també que té limitacions, té limitacions que tenen a veure precisament amb les mateixes limitacions d'un estat que no ha desenvolupat encara una llei general contra l'homofòbia i a favor dels drets LGTBI, i aquesta és una reivindicació que avui, lògicament, no podem deixar de fer.

En el debat de presa en consideració portava una samarreta amb un triangle rosa, que era el triangle que havien portat més de 10.000 persones per raó de la seva identitat o orientació sexual en els camps de concentració nazi, on van ser empresonats, torturats i aniquilats. Avui, però, ja no porto aquell triangle, avui l'he substituït pel triangle dels colors de l'arc de Sant Martí, símbol de l'alliberament gai, en el sentit més genèric, i/o, si es vol, de l'alliberament de persones lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals. Sí, la d'avui és una llei d'alliberament, que allibera un col·lectiu de persones i tota una societat del silenci de la passivitat davant la marginació social i la violència simbòlica, verbal i física, i ho fa garantint els drets i les llibertats de les persones homosexuals i tracta diferent qui és diferent o es troba en una situació social diferent, perquè siguin iguals en drets i oportunitats.

I per açò es pot dir que el seu objectiu no és altre que el de la llibertat sexual, el de la igualtat d'oportunitats i el de la justícia davant la intolerància. Llibertat, igualtat i justícia d'un col·lectiu, però sobretot, sobretot, d'una societat sencera.

La llei que avui aprovarem no és una llei com alguns han volgut aquests dies acabar d'insistir que és una llei de privilegis, no és una llei de privilegis, com l'han qualificada els sectors més intolerants de la nostra societat, tractar diferent el diferent perquè sigui igual no és un privilegi, sinó un acte de justícia i d'equitat.

Tampoc no és una llei que qüestionï cap principi fonamental, és un debat que hem tengut en comissió i avui vull insistir-hi, cap principi fonamental, com la llibertat individual, la llibertat de premsa, l'autonomia dels centres escolars, aquest no és el fonament de la llei LGTBI, la raó de ser d'aquest nou instrument normatiu és la realitat social que, a pesar dels avanços, encara avui situa milers de persones en els marges de la dignitat humana, de la incomprensió i del sofriment. Una llei LGTBI és una victòria, perquè fa possible aquest camí de normalització, però la victòria, la victòria de veritat serà quan no faci falta cap llei per garantir la normalitat de les persones LGTBI.

La llei que el Parlament aprova avui és, emperò, una llei de biografies; una llei que parla d'Alan, que parla de Kevin, que parla d'Ensa, que parla de Joan, que parla de Núria, que té 14 anys, estudia a un institut i està enamorada d'una companya de classe, però mai no dirà res; o de Xavier, un noi de la mateixa classe, que és qualificat de "marica", però que és insultat cada dia sense que ningú no faci res.

És la història de biografies com la de Josep, de 73 anys, que ha perdut el seu company, després de dècades de convivència, li han recomanat que ingressi a una residència, però sap que possiblement haurà de tornar allà on alguns ja coneixen, que es diu l'armari.

Parla de Joana, de 47 anys, i que encara no ha pogut dir al seu pare que és una dona transsexual. Parla d'Estel, que té deus anys, i només en fa dos que viu com el que ha estat sempre, una nena, una filleta.

Parla d'Alan, aquí ja ha sortit altres vegades, que va morir..., un jove transsexual de 17 anys, per assetjament a l'escola, un suïcida que evidentment no és individual, sinó un suïcida que té molt a veure amb la realitat social.

De biografies com Joana, una transsexual que té dificultats per trobar feina, per telèfon, diu ella, no es creuen que sigui Joana, i quan em veuen ja estic venuda, impossible trobar feina.

És la biografia de Gina, la van fer fora de la feina per la seva condició de transsexual, però a la fi la van readmetre, després de guanyar un judici i de molt sofriment.

La llei LGTBI no és una llei abstracte que parli del sexe dels àngels, parla de sexe i de la vida de les persones, perquè viure, sexualment, afectivament d'acord amb el que un és i sent, no és cap privilegi, sinó la forma més natural i més moral de viure. Perquè lamentablement aquesta voluntat no és la normalitat social, per açò que hem de fer avui encara feina per normalitzar, dignificar, alliberar la vida de les persones gais, lesbianes, trans, bisexuals i intersexuals, alliberar-les de vicis legislatius, administratius, laborals, sanitaris que les

discriminen i marginen, i sobretot alliberar-les de la violència simbòlica, verbal o física.

Poder viure l'afectivitat amb normalitat és un dret fonamental de l'ésser humà i per tant la discriminació, la marginació i la violència no poden ser tolerades de cap de les maneres.

No recolliré totes les propostes que recull la llei, tres comentaris només a aquells punts que, és cert, han format part d'aquell espai de la discrepància, però d'una discrepància que jo crec que està superada pel consens, de les 79 esmenes presentades, 50 s'han incorporat al text final, que posa de manifest l'esforç per aprovar una llei que perduri en el temps i que posi les bases per aportar normalitat i llibertat a les persones que són discriminades i violentades per raó de la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere. Quins són aquests temes de discrepància?

Un, la inversió de la càrrega de la prova. Crec que és un debat superat, és cert, tothom és innocent fins que no es demostrï el contrari, aquest és un principi bàsic de l'estat de dret, però també ho és la protecció dels drets fonamentals de totes les persones i en casos de discriminació aquesta protecció topa amb traves greus, el principi d'inversió de càrrega de la prova mira de resoldre aquest problema. La legislació europea ja l'incorpora i prest ens trobarem en la tessitura d'haver de traslladar a la nostra legislació aquesta realitat. Els dubtes exposats sobre l'article que recull aquesta llei crec que no tenen fonament, no en tenen per molts motius: no en tenen, primer, perquè és un article que ja recull una llei, una llei que és la Llei 36/2011, i el recull literalment. En segon lloc, perquè ja l'incorpora la Llei catalana i, precisament, ni Ciutadans ni ningú no va presentar cap esmena en aquest sentit, i va tenir l'informe favorable del Consell de Garanties. També té la garantia que no ha tengut cap advertiment per part de l'Estat en aquest sentit i avui crec que està incorporat, no només a aquesta llei, sinó a la resta de llei que s'aproven arreu de l'Estat espanyol.

El segon aspecte és el de la visibilitat, que, des del nostre punt de vista, la visibilitat és una qüestió imprescindible per normalitzar la diversitat sexual i efectiva, perquè cada un pugui mostrar-se tal com és, sense estereotips, sense prejudicis i no tal com la societat vol que sigui. Perquè a la societat persisteix, ens agradi o no, la presumpció d'heterosexualitat, que invisibilitza les dones i homes no heterosexuales. Sense visibilització, sense promoure la lliure expressió afectiva, sense referents positius moltes persones no heterosexuales es veuen abocades a autoprotegir-se d'aquesta violència simbòlica, verbal i física i a no poder-se expressar amb total llibertat.

I el tercer aspecte, els òrgans de participació. Sense cap dubte defensam un Consell LGTBI. Podem tenir aquí el debat de com s'ha d'organitzar la participació del conjunt de col·lectius en aquesta comunitat, però ara no; dir-ho, utilitzar aquest argument en aquest moment per a aquesta llei no em sembla just, es pot fer un debat, el debat és obert, però avui creiem que, sense cap dubte, és fonamental que aquest organisme hi sigui. L'important d'aquest organisme no és el cost, l'important és l'autonomia, el fet que un col·lectiu es pugui organitzar de forma autònoma, sigui consultiu, sigui el

referent que té l'administració per tramitar normes que afecten aquest col·lectiu i, per tant, sigui incorporat. I dir també que ni Ciutadans ni el Partit Popular amb la llei catalana no la van esmenar ni hi van posar cap problema. Per tant, no és un tema de fonament ideològic i, en tot cas, jo diria que de context, el que fa, en tot cas, que s'hagi pogut plantejar.

En qualsevol cas, l'important d'aquesta llei crec que avui és l'espai de consens, és l'espai que la farà perdurar en el temps i per tant que farà que sigui una llei que es pugui executar. No és una llei de quatre dies, no és una llei que es pugui resoldre demà mateix, és una llei que necessitarà feina d'aquest executiu i de molts executius que vindran després.

I acab, amb aquesta llei crec que els grups que l'han impulsada i crec que avui també el Parlament, crec que diem que volem canviar el triangle de l'opressió afectiva i sexual amb el qual em manifestava fa una setmanes, pel triangle de la llibertat afectiva i sexual. Crec que diem avui, amb el Dia Internacional contra l'homofòbia, que el que pretenem no és curar l'homosexualitat, sinó introduir els mecanismes per curar, perseguir i sancionar l'homofòbia i, en definitiva, fer factible allò que deia Sant Agustí: estima i fes el que vulguis.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera-PSIB.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bé, bon dia a tothom, senyores diputades, senyors diputats i públic que ens acompanya avui i que és un plaer que sigueu aquí escoltant el debat i, sobretot, amb presència vostra serà un motiu de molta major felicitat aprovar aquesta llei.

Bé, dit això, volia començar la meua intervenció i parlar d'un tuit que vaig llegir fa just dos dies i que em va cridar prou l'atenció, en relació amb la llei que debatem en aquest moment, i el tuit deia: "Encara hem de fer lleis per protegir l'espècie humana d'ella mateixa. A quin segle serem, a més d'humans, persones?" Em va cridar l'atenció aquest tuit perquè la resposta a aquesta pregunta és clarament una incertesa, però no ho és el fet que avui aprovem una llei de les més importants d'aquesta legislatura i, si no, com a mínim, m'atreviria a dir que la més important que haurem aprovat a l'any 2016, com a mínim per a aquesta persona que els parla.

Per molt que la nostra Constitució o l'Estatut d'Autonomia o fins i tot diferents resolucions europees reconeguin el dret a la igualtat i no discriminació per raó de races, sexe, religió, opinió o qualsevol circumstància personal, la realitat és ben diferent. Hi ha massa gent i massa famílies dins el col·lectiu LGTBI que té veritable dificultats per viure amb plena normalitat, per culpa de la manca de consciència, respecte i sensibilitat envers els seus drets per una part de la societat i, en ocasions, per part de la pròpia administració, i això és, evidentment, intolerable.

Per això cal que avui tots nosaltres votem conjuntament un sí rotund a l'aprovació d'aquesta llei, perquè podem exigir l'adaptació dels continguts i programes d'ensenyament perquè incorporin el respecte cap a la diversitat afectiva i sexual, com a instrument d'integració i respecte a tots els alumnes. Perquè en l'àmbit de la salut permetrà la regulació d'accions de prevenció del VIH i altres infeccions de transmissió sexual; es regularan els drets pel que fa als tractaments associats a la transexualitat i a tècniques de reproducció assistida, perquè l'atenció sanitària no tracti de forma discriminatòria els usuaris en funció de la seva condició sexual.

Perquè permetrà el reconeixement del fet familiar divers i l'adequació de la legislació perquè en els processos d'adopció no es produeixi discriminació de cap tipus.

Es crearà el Consell LGTBI com a òrgan consultiu de la CAIB, per promoure la participació ciutadana i la incidència en les polítiques d'igualtat. Però igualment es permetrà també o es preveu igualment que els consells insulars també puguin impulsar els seus propis consells de participació LGTBI. I finalment es reforçarà l'eficàcia de la llei pel fet de preveure un règim de sancions per tots els incompliments que no constitueixin una falta o un delictes, i crec que és un element importantíssim per d'alguna manera garantir que es compleixi allò que preveu aquesta llei.

Per tant, senyores diputades i senyors diputats, seré molt breu. Simplement en aquest moment s'ha de dir que queda molta feina pendent per fer, queden encara molts de reptes per assolir, la feina no s'acaba avui, però sense dubte avui aprovarem, i crec que per unanimitat o així ho vull pensar, una llei que permetrà apuntalar amb fonaments sòlids el compromís de les institucions d'aquesta autonomia i la seva societat per a la seva defensa.

Per tant enhorabona a tots els grups, enhorabona als col·lectius que ens acompanyen, i moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Silvia Cano, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull donar la benvinguda a les entitats que ens acompanyen avui, Ben Amics i Associació de pares i mares de nins transsexuals, Crísalis, i també especialment als companys i les companyes del grup LGTB socialistes. Crec de veritat que ens hem de felicitar tots i totes pel grau de consens assolit amb aquesta llei, maldament em permetran que faci un recordatori, i és que aquesta llei podria dur dos anys aprovada i per tant en vigor perquè es va voler intentar presentar la passada legislatura, i el Partit Popular va tenir una altra actitud. Celebrem de totes maneres la predisposició que ha tengut el Grup Popular i celebrem que aquesta llei tindrà aquest grau de consens.

Avui és un dia molt emocionant, perquè amb l'aprovació d'aquesta llei el Govern i les institucions de les Illes Balears es posen al costat dels ciutadans i de les ciutadanes que per raó de la seva orientació sexual o identitat de gènere veuen els seus drets conculcats, i llançam un missatge a la societat, i és que la societat balear no admetrà discriminacions. La Llei per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals i per eradicar l'LGTTBI fòbia és una llei compromesa amb la transformació social, una llei que pretén desterrar les discriminacions que pateixen molts de ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, una llei per garantir que els ciutadans puguin desenvolupar la seva lliure personalitat sense veure conculcats els seus drets fonamentals.

A les darreres dècades la nostra societat ha evolucionat molt en la consideració de gais, lesbianes, bisexuals i transsexuals. Cal tenir present que venim d'on venim: segles d'una fèrria moral catòlica i una llarga dictadura en què es varen posar en marxa tots els dispositius de repressió moral, policial i psiquiàtrica del règim franquista contra aquestes persones, silenciades. Apartada de la societat amb tres estigmes - pecadors, malalts i delinqüent- la comunitat LGTBI ha viscut un procés de deshumanització per justificar socialment la seva desigualtat. De la mateixa manera que a Amèrica per justificar l'esclavisme es consideraren inferiors els africans, o a l'Alemanya nazi la societat havia assumit el discurs antisemita que deshumanitzava el jueu, durant el franquisme els mitjans de comunicació varen fer la feina bruta de ridiculitzar els homosexuals per rompre la cadena de solidaritat entre les persones.

La lluita de la comunitat LGTBI a les nostres illes ve de llarg. En ple tardofranquisme i en vigor la Llei de perillositat i rehabilitació social, amb les seves brigades de persecució als homosexuals, a Mallorca es constitueix l'agost del 76 el Front d'Alliberament Gai de les Illes, FAGI, seguint l'estela del Front d'Alliberament català. Entitats com Ben Amics són hereves d'aquesta lluita.

L'arribada de la democràcia va suposar un gran procés de canvi polític i social que es va traduir en una major tolerància. Malgrat els avanços aconseguits durant els darrers anys en matèria legislativa, molt especialment la Llei 13/2005, de matrimoni igualitari, però també la Llei 3/2007, d'identitat de gènere, lleis que no varen ser aprovades per generació espontània sinó que hi havia la voluntat política i el compromís d'un partit com el Partit Socialista per dur-les a terme, encara estam molt lluny d'aconseguir la igualtat real.

La discriminació del col·lectiu LGTB és una realitat preocupant. Segons l'estudi 2013 sobre discriminació sexual i de gènere realitzat per la Federació estatal de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals, un 30% dels homosexuals ha sofert discriminació laboral d'algun tipus. Molt més preocupant és la dada en adolescents; més d'un 70% dels joves estan patint a les aules assetjament homofòbic i, el que és pitjor, aquests joves no denuncien aquests casos. El 40% dels delictes d'odi són per motius d'orientació sexual o d'identitat de gènere, i totes aquestes dades encara estan molt a l'ombra perquè no s'acaben de denunciar, tal i com ha posat en valor l'Agència de drets fonamentals de la Unió Europea. Precisament perquè falten estudis, dades, indicadors, per abordar el problema de la

discriminació i visualitzar-la d'una manera millor té sentit aquesta llei.

Volem que les persones LGTBI puguin exercir els seus drets amb llibertat i igualtat sense cap tipus de discriminació, i aquí m'agradaria fer una matisació, i sí que és vera que aquesta llei garanteix l'exercici dels drets, però és una llei que genera nous drets i és una llei que a més aposta per l'equitat, aposta per impulsar mesures de correcció i mesures de discriminació positiva per aconseguir que les persones que han estat històricament discriminades estiguin en pla d'igualtat. Crec que és positiu que aquesta llei tenguí aquest grau de consens. Ara bé, on no ens podem posar d'acord és tant en la fórmula de participació que proposen els diferents grups, com en la supressió de la inversió de la càrrega de la prova o en la renúncia al mateix concepte de visibilitat. Entenem que la orientació sexual no és només una qüestió privada, sinó que té un vessant polític i social, de construcció de subjecte de ciutadania, intrínsecament lligada a les discriminacions que històricament han patit lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals, i que per tant la seva visibilització és important. Emprar, com proposa el Partit Popular, el concepte per la via negativa té unes connotacions i a més una cosmovisió conservadora, des del nostre punt de vista, que no compartim. Com afirma el filòsof Gadamer el llenguatge crea món, les paraules són més que paraules. Ho eren quan els socialistes volíem que s'anomenàs de la mateixa manera el matrimoni pels efectes sobre els drets civils i laborals, i ho és ara respecte de la categoria de visibilitat. Ve com anell al dit el lema de la tercera onada del feminisme "allò personal és polític". Per tant pensam que s'ha de visibilitzar.

Al Grup Socialista defensam mantenir que la fórmula de participació de la comunitat LGTBI amb el Govern sigui a través d'un consell de participació com a màxim òrgan de participació i consultiu. Pensam que no pot tenir un rang inferior, com podria ser una comissió, i que a més ha de ser homologable a altres òrgans de participació, com pot ser el Consell de les Dones o el Consell de la Joventut. Aquest consell, juntament amb l'òrgan coordinador de les polítiques LGTBI i el servei d'atenció integral a les persones que han patit discriminació o estan en risc de patir-la, formarà part de l'organització administrativa.

Respecte de les polítiques públiques per promoure la igualtat, crec que és una passa important que els professionals tinguin la formació específica per garantir aquesta igualtat de tracte, i que en cas de sospita fonamentada tinguin l'obligació d'intervenció. Aquesta llei tindrà una incidència directa en sectors com el de l'educació, la universitat, la cultura, els mitjans de comunicació, els serveis socials, la salut, el mercat de treball, la Inspecció de Treball... Hem introduït mesures de suport, mediació i protecció dels menors que estiguin sotmesos a pressió o a maltractament psicològic en l'àmbit familiar a causa de la seva expressió i/o identitat de gènere. També hem volgut recollir d'una manera molt especial la protecció que han de tenir el Govern i les institucions respecte dels menors LGTBI, particularment els menors transsexuals, perquè el que volem evitar és que els nins i les nines i les seves famílies continuïn amb les odisses personals que tenen i evitar que actes tan senzills i quotidians com anar al metge, anar a l'escola o practicar un esport es converteixin en un infern.

El Govern de Barack Obama, divendres passat, va emetre una directiva perquè totes les escoles públiques als Estats Units garanteixin drets bàsics als estudiants transgènere, drets com poder usar els banys del sexe amb el qual se senten identificats, idò nosaltres a nivell de Balears amb aquesta llei també adoptarem totes les mesures necessàries perquè els espais i els equipaments públics siguin espais per a la igualtat i que les persones puguin fer ús d'aquests espais en funció del sexe sentit.

La llei garantirà condicions perquè les persones transsexuals siguin tractades i anomenades d'acord amb el nom del gènere amb el qual s'identifiquen, encara que siguin menors d'edat, especialment en els àmbits educatiu, universitari i sanitari.

Un pas qualitatiu que generarà aquesta llei és que totes les persones transsexuals es podran acollir als drets d'aquesta llei, com l'accés als tractaments de reassignació sexual hormonal, sense que calgui diagnòstic de disforia de gènere. Ens sumam al moviment internacional per a la despatologització de la transsexualitat, un canvi de paradigma al qual ja s'han sumat comunitats com l'andalusa, madrilenya o Catalunya amb les seves lleis integrals de transsexualitat.

Aquesta setmana hem conegut el cas d'un jove àrbitre que ho ha hagut de deixar per les pressions, pels insults i l'homofòbia que rebia a cada partit des que va fer pública la seva homosexualitat. Existeixen també casos de menors transsexuals, intersexuals que no poden participar en l'àmbit esportiu atenent a l'identitat sexual. Per tant, hem d'acabar amb aquestes situacions discriminatòries on el sexe del DNI s'ha convertit en un factor d'exclusió.

A diferència del que va succeir la passada legislatura, on els governs del PP varen restringir l'accés a les dones lesbianes a les tècniques de reproducció assistida, encara ressonen les paraules d'Ana Mato, "*La falta de varón no es un problema médico*", reconeixem per llei l'accés a les tècniques de reproducció assistida de les persones LGTBI amb capacitat gestant.

Per garantir els drets de les persones intersexuals hem incorporat una sèrie de cauteles i garanties per salvaguardar la seva llibertat i dignitat amb l'establiment d'un protocol d'atenció integral que eviti, sempre que sigui possible, la intervenció mèdica immediata i eradiqui les pràctiques de modificació genital a bebès nounats, per preservar l'autodeterminació i la llibertat de les persones, perquè han estat molts els casos en què a nins i nines se'ls ha assignat un sexe de manera arbitrària i se'ls han generat moltes contradiccions, angoixes, inseguretats en el futur. Hem d'acabar amb la normalització forçada i amb pràctiques mèdiques violentes.

Amb aquesta llei les persones LGTBI tendran dret a una protecció real i efectiva, dret a l'atenció i a la reparació, per això qualsevol persona tindrà dret a ser assessorada en matèria jurídica per poder respondre davant una situació de violència.

A més, tant les entitats, associacions civils, sindicats, associacions de consumidors estaran legitimats per defensar els

interessos del col·lectiu LGTBI en processos civils, administratius i socials.

Un dels instruments més potents per garantir els drets de les persones LGTBI és la inversió de la càrrega de prova. Per tant, eliminar aquesta eina, tal i com proposa el Partit Popular, suposaria *de facto* descafeïnar aquesta llei, deixar aquestes persones desprotegides per defensar els seus drets d'una manera real i efectiva.

La inversió de la càrrega de la prova s'ha comentat sempre en procediments on s'al·lega la vulneració de drets fonamentals, atesa la particularitat que existeix un col·lectiu, com l'LGTBI, que històricament ha patit discriminació i, per tant, és un col·lectiu vulnerable, en el cas d'una sospita fonamentada de discriminació i dic "fonamentada", amb indicis suficients o proves, correspondrà a la part demandada provar l'absència de discriminació en les mesures adoptades i llur objectivitat i proporcionalitat.

No és cap novetat aquest procediment, s'empra en situacions on no existeix igualtat, on existeix una relació asimètrica de poder, als procediments laborals per garantir la seguretat, a la Llei de enjudiciament civil o en la Llei Orgànica per a la igualtat efectiva entre dones i homes, a més, lleis autonòmiques com la catalana, la madrilenya o la de transsexualitat també ja contemplen aquest instrument garantista dels drets del col·lectiu LGTBI.

Un altre element efectiu és el protocol d'actuació judicial davant els delictes d'odi, que serà elaborat entre la comunitat i els ajuntaments, per atendre les víctimes d'odi en les policies locals dels municipis, i de la mateixa manera que abans d'aprovar les lleis s'ha de fer l'avaluació d'impacte de gènere, s'haurà de fer una avaluació d'impacte d'orientació sexual, identitat de gènere per garantir el principi d'igualtat i no discriminació a totes les normes, lleis o actuacions de l'administració.

Al Grup Socialista no podem donar suport a les esmenes que han quedat vives en el debat d'avui, perquè tendria conseqüències pràctiques per garantir els drets dels col·lectius històricament discriminats, que és del que tracta aquesta llei.

La igualtat i l'equitat formen part de l'ADN socialista, sempre ha format part de la nostra agenda social i ciutadana i tenim grans referents que han marcat el pas per aconseguir una societat més lliure, com el company Pedro Zerolo, sempre en la memòria,...

(Alguns aplaudiments)

...avui més que mai, que ens va deixar massa aviat i a qui Madrid ha honorat aquest cap de setmana amb una plaça a Chueca.

Amb aquesta llei el Grup Socialista ens posicionam, una vegada més, al costat de la igualtat i la no discriminació, a favor de l'extensió de drets de ciutadania. Amb aquesta llei la nostra societat serà més respectuosa amb la diversitat. Amb aquesta llei la nostra societat serà una mica més decent. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, ho faré des de l'escó, si li sembla bé. Senyores i senyors diputats, vull agrair també la presència a les persones que són aquí i que quan he començat la intervenció no hi eren, que representen entitats i associacions que han lluitat durant anys aquesta defensa cap a la igualtat.

Molt breument, vull dir que definitivament, i segons m'han comunicat els serveis jurídics, retiro les esmenes 4055 i 4056 i, per tant, l'article 28 quedarà sense esmenes vives.

Des d'El Pi en queden dues que ens hagués agradat haver arribat a acords, però no ha estat possible.

Només per acabar, vull dir que és important la garantia de la igualtat de totes les persones i aquesta llei ajudarà i farà camí perquè així sigui.

Avui es fa una passa important, malgrat sabem que s'ha de continuar fent feina i que en queda molta per fer.

De nou, enhorabona als grups parlamentaris pel consens i la feina feta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, Ciudadanos comentará un poco las enmiendas de El Pi y del Partido Popular, que apoyaremos en su mayoría.

Y también comentar a la Sra. Camargo que cómo se nota que usted no ha estado en la ponencia, es que no tiene nada que ver ese discurso que ha hecho lleno de, de... de resentimiento o de totalitarismo, no tiene absolutamente nada que ver con lo que ha ocurrido en la ponencia; la verdad es que, mientras usted hace este discurso, no se está dando cuenta de que todos estamos celebrando el debate que hemos tenido, el enriquecimiento, la cesión, el acuerdo, el consenso. Me parece que usted está absolutamente fuera de una realidad que quizás le conviene, pero es que la realidad no es esa, la realidad es una nueva política donde todos nos escuchamos, todos nos valoramos y se acepta aquello que conviene para todos, porque es bueno.

Entonces, realmente, a los señores de Podemos, creo que han de dejar esa política casposa ya de radicalidad y totalitarismo y unirse al consenso de todos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Unirme a las palabras de la portavoz de Ciudadanos en lo último que ha dicho, lo compartimos completamente, creo que aquí hay algunos que hemos vivido una realidad y hay otros que están viviendo otra. Creo que a partir de ahora hay que mirar hacia el futuro.

Creo que las discrepancias y las enmiendas que mantiene en este caso el Partido Popular son debates que podemos seguir teniendo porque en algunas cuestiones yo creo que no estamos tan alejados.

Respecto a la visibilidad o no invisibilización hemos podido tener los debates también en comisión; yo creo que lo entendemos de forma diferente pero no estamos muy alejados. Respecto a lo que nosotros consideramos más intervencionista, que es..., y pedimos una mayor libertad de prensa y una mayor autonomía de los centros, en algunos artículos se nos han aceptado estas enmiendas porque consideraban que sí que podían ser positivas y podían mejorarlos; en otros, no, con lo cual también creemos que no estamos tan lejos. Respecto a la participación podremos seguir teniendo este debate.

También, y creo que en este caso lo ha hecho en su intervención la portavoz del Partido Socialista, remarcar lo que supone también para las personas trans e intersexuales, esta ley, que creo que en este sentido es de lo más positivo que puede tener la ley, que sí que va a garantizar esa igualdad de oportunidades para todos.

Y una vez más queremos agradecer a todos los grupos, incluso a los que tienen otro discurso, el que entre todos hayamos podido consensuar al máximo esta ley y seguir debatiendo, porque yo creo que con esta ley evidentemente no va a acabar el debate, que es un punto de inflexión, y evidentemente el Partido Popular seguirá dispuesto a debatir cualquier cuestión en este pleno y evidentemente también sobre el colectivo LGTBI.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

Perdón, y pediríamos -no sé si lo tengo que decir ahora- votación separada de la exposición de motivos y del artículo 6.i), si finalmente se acepta la enmienda, que no sé si se ha llegado a decir, 5435. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. *Sra. Ballester, le ha faltado decir "miremos adelante, pelillos a la mar, corramos un tupido velo, pasemos el lápiz de la desmemoria de los Men in black, y aquí no nos acordamos de nada"*, com si aquí no hi hagués una història, com si aquí no hi hagués un passat i com si no tinguéssim dret a recordar precisament el que ha passat aquí durant tantes dècades. Totalitarisme, el dels senyors del Partit Popular els noms dels quals he citat aquí: en Fraga, el senador, que fa només deu anys deia el que deia en el Senat; totalitarisme, això. La nostra postura només el que fa és recordar...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...que tota la gent que s'ho ha lluitat ens ho ha recordat, a nosaltres.

I també m'agradaria dir que el Sr. Carlos Saura, que sí que ha participat a la ponència, ha estat absolutament consensuant aquest discurs que ha fet avui amb jo, i ha participat de tot, ha estat en els debats i té el mateix sentir que jo. És a dir...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...no haver estat jo no vol dir que aquest discurs no representi el que ha passat en aquella ponència, nosaltres tenim memòria i el que feim és representar aquesta memòria viva.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Llavors... Clar que sí que volem, i amb això m'agradaria acabar, mirar en positiu cap endavant, donar un missatge que el que cal fer d'aquí endavant és precisament aplicar aquesta llei, però esperar que no s'hagi d'aplicar perquè el que esperam veritablement és que no hi hagi aquests delictes d'odi que hem patit durant tot aquest temps els diferents col·lectius inclosos dins aquesta llei.

I finalment volem donar l'enhorabona i les gràcies a tota la gent que ha col·laborat i que ha lluitat durant tant de temps. I, per favor, siguem també seriosos quan plantegem aquest tipus de debats, perquè és molta la gent que està esperant que les coses canviïn.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Busquets, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quedem-nos amb el bon gust de boca que aquesta llei haurà nascut des del consens, perquè aquestes illes s'ho mereixen. Quedem-nos amb el bon gust de boca que aquest parlament avui presenta voluntat de consens i ens ha unit; això vol dir que també aquestes illes en aquest sentit es poden manifestar més unides. Ens quedam amb l'enhonorabona a la ciutadania que està representada avui aquí, al públic, per la seva lluita, per una lluita que hem compartit i que avui du la possibilitat de fer aquesta llei. Ens quedam amb el bon gust que aquesta llei sigui una llei duradora, perquè les lleis que neixen del consens solen tenir garantia de perdurabilitat.

I quedem-nos amb una gran data, dia 17 de maig; avui és el Dia internacional contra l'LGTBI fòbia i avui serà el dia de l'aniversari de la Llei LGTBI a les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Sí, vull deixar clar que efectivament l'esmena 5435 demanariem votació separada; la voluntat és incorporar-la. Deriva d'un error en un apartat, que hi havia dos apartats e), i que simplement introduïa dins els principis orientadors la referència a la igualtat d'oportunitats. Per tant, resolt l'error dels dos apartats, crec que és bo incorporar-la, 5435.

Després, dit açò, nosaltres avui sobretot ens hem volgut centrar en l'espai d'acord, de consens. És cert que hi ha discrepàncies, però les discrepàncies consideram que són mínimes comparades amb el gran valor del consens que avui posam de manifest i que avui donarà vida a aquesta llei, i serà una llei que farà que aquestes illes siguin unes illes lliures d'LGTBI fòbia, i seran unes illes on es pugui viure amb llibertat i normalitat la vida afectiva i sexual, i per tant crec que estam d'enhonorabona, creim que Ben Amics està d'enhonorabona, i només queda dir açò, bon dia i també bona llei internacional contra l'homofòbia. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Silvia Cano, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Sí, breument reiteraré que avui és un dia històric, que crec que és un dels dies més guapos que podrem viure dintre d'aquesta legislatura. Vull també posar en valor el grau de consens que ha tengut aquesta llei per l'extensió de drets de

ciutadania. Vull destacar que el que volem és que aquesta llei arribi a cadascun dels racons de la nostra convivència. Avui aprovam aquesta llei al Parlament i demà toca al Govern i a les altres institucions de Balears impulsar-la.

Moltes gràcies i bon Dia internacional contra l'LGTBI fòbia.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada esgotat el debat de les esmenes passam a les votacions.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, tiene la palabra, Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Para la votación, en el punto 1..., el artículo 29, si se pudiera votar solo, separado...

LA SRA. PRESIDENTA:

Artículo 29, se pide separada.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies. A la votació de l'articulat, també en el punt 1 deman la votació separada de la denominació del capítol I. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Està previst, gràcies. Començam la votació de les esmenes. Votació separada de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS RGE 4053/16.

Comença la votació. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 33; abstencions, 2. Queda rebutjada l'esmena esmentada.

Votació separada de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS RGE 4054/16. Votam.

Vots a favor, 3; vots en contra, 34; abstencions, 21.

Votació separada de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans RGE núm. 5415/16. Votam.

Vots a favor, 2; vots en contra, 37; abstencions, 19.

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans RGE núm. 5414, 5420, 5421, 5423 i 5424. Votam.

Vots a favor 5; vots en contra 34; abstencions 19.

Votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 5436, 5444 i 5445. Votam.

Vots a favor 22; vots en contra 34; abstencions 2.

Votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 5454 i 5462. Votam.

Vots a favor 22; vots en contra 34; abstencions 2.

Votació separada de l'esmena RGE núm. 5435 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

Vots a favor 57; vots en contra 1.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 5428, 5437, 5438, 5439, 5440, 5441, 5442, 5443, 5451 i 5461. Votam.

Vots a favor 19; vots en contra 37; abstencions 2.

Passam a la votació de l'articulat. Votació separada de la denominació del capítol 1. Votam.

Vots a favor 38; vots en contra 18; abstencions 1.

Votació separada de l'article 7. Votam.

Vots a favor 34, vots en contra 21, abstencions 3.

Votació separada de l'article 29. Votam.

Vots a favor 36; vots en contra 19; abstencions 3.

Votació separada de l'article 20.c). Votam.

Vots a favor 39; vots en contra 19.

Votació separada de l'article 6.i). Votam.

Vots a favor 58.

Votació separada dels articles 8.5, 10.3, 12.4, 12.5, 13.2 i 15.1. Votam.

Vots a favor 39; vots en contra 19.

Votació separada dels articles 12.2 i 12.7. Votam.

Vots a favor 39; abstencions 19.

Votació separada de la resta d'apartats dels articles 6, 8, 10, 12, 13, 15 i 20. Votam.

Vots a favor 58.

Votació separada de l'article 22.1. Votam.

Vots a favor 58.

Votació separada de la resta de l'article 22. Votam.

Vots a favor 58.

Votació separada dels articles 36 i 40. Votam.

Vots a favor 39; abstencions 19.

Votació separada de l'exposició de motius. Votam.

Vots a favor 58.

Votació dels articles, disposicions i denominacions als quals no s'hi mantenen esmenes.

Votació separada de la denominació de l'article 3 bis i de l'article 22 bis, perdó, del títol III bis i de l'article 22 bis. Votam.

Vots a favor 58.

Votació de la denominació de la proposició de llei, article 1, article 2, article 3, article 4, article 5, denominació del títol I, denominació del capítol 2, article 9, denominació del títol II, denominació del capítol 1, article 11, denominació del capítol 2, article 14, article 16, article 17, article 18, denominació del capítol 3, article 19, denominació del capítol 4, article 21, denominació del títol III, denominació de l'article 22, denominació del títol IV, denominació del capítol 1, article 23, article 24, denominació del capítol 2, article 25, denominació del capítol 3, article 26, article 27, article 28, article 30, article 31, denominació del capítol 4, article 32, article 33, article 34, article 35, article 37, article 38, article 39, disposició addicional primera, disposició addicional segona, disposició addicional tercera, disposició transitòria única, disposició final primera, disposició final segona.

Votam.

Vots a favor: 58.

Es faculten els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia.

(Aplaudiments)

A continuació farem un recés, fins a les tres i mitja.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes. Continuarem la sessió d'avui.

Abans de continuar amb el següent punt, atès l'incident produït a la passada sessió plenària de dia 10 de maig, arran de la declaració institucional del Dia mundial de la llibertat de premsa, va tenir entrada al registre general de la Cambra l'escrit RGE núm. 7366/16, de la diputada Sra. Silvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, de queixa en relació amb la votació de la dita declaració.

Tenen tots vostès a l'escó la declaració institucional esmentada, signada per tots els grups parlamentaris, i deman si es pot considerar aprovada per assentiment, en el qual cas es transcriurà íntegrament al *Diari de Sessions* corresponen a la sessió d'avui.

Es pot considerar aprovada per assentiment?

(Remor de veus)

"Declaració institucional del Dia mundial de la llibertat de premsa.

1. El Parlament de les Illes Balears, davant la celebració del Dia Mundial de la Llibertat de Premsa, el 3 de maig, reitera la seva adhesió als principis que motivaren la designació per part de la ONU d'aquesta jornada fa vint-i-cinc anys amb la idea de fomentar la llibertat de premsa en el món, a reconèixer que una premsa lliure, pluralista i independent és un component essencial de tota societat democràtica.

2. El Parlament de les Illes Balears defensa la llibertat d'expressió i opinió com a valors fonamentals de la democràcia i subratlla la importància de disposar de diferents opcions informatives com a reflex de la pluralitat i instrument per informar adequadament la ciutadania. En aquest sentit considera imprescindible la tasca dels professionals dels mitjans de comunicació com a intermediaris entre aquesta cambra i la resta de la societat, a la qual reten compte i ajuden a interpretar les nostres decisions.

3. El Parlament de les Illes Balears, que ha expressat unànimement en diverses ocasions la seva preocupació per les diferents formes en que s'ha mostrat la cruesa econòmica en els diferents sectors, expressa novament la seva inquietud davant la creixent precarització de les condicions laborals dels professionals de la informació a les Illes Balears i en el conjunt de l'Estat, que afecta directament la seva tasca periodística, així com els continus acomiadaments i el tancament de delegacions autonòmiques i, per tant, de les oportunitats de realitzar un seguiment adequat, i des de diferents punts de vista, de les singularitats de la realitat política, social, econòmica i cultural de les Illes Balears. En aquest sentit, mostra la seva solidaritat amb els professionals d'El Mundo el Día de Baleares davant l'ERO que ha anunciat la seva empresa."

Idò continuarem.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2009/16, presentada per l'Ajuntament de Palma, de derogació de l'article 1 de la Llei 6/2012, de 6 de juny, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca, en el sentit de substituir, al títol i a tot el text de la llei, la denominació de Palma de Mallorca per Palma.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2009/16, presentada per l'Ajuntament de Palma, de derogació de l'article 1 de la Llei 6/2012, de 6 de juny, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca, en el sentit de substituir, al títol i a tot el text de la llei, la denominació de Palma de Mallorca per Palma.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

El Consell de Govern, a la sessió de dia 4 de 2016, adoptà el següent acord:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'article 131.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la Proposició de llei de derogació de l'article 1 de la Llei 6/2012, de 6 de juny, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca, en el sentit de substituir, al títol i a tot el text de la llei, la denominació de Palma de Mallorca per Palma, RGE núm. 2009/2016.

Segon. Manifestar igualment, en consideració a allò que estableix el mateix article del Reglament de la Cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del batle de Palma, el Sr. José Hila, per defensar-la.

EL SR. BATLE DE L'AJUNTAMENT DE PALMA (José Francisco Hila i Vargas):

Presidenta del Govern, presidenta del Parlament, conselleres i consellers, senyores i senyors diputats, senyores i senyors.

Tinc avui l'honor d'intervenir en aquesta cambra per defensar la modificació de la Llei 23/2006, de capitalitat del Palma, per substituir, al títol i a tot el text de la llei, la denominació de Palma de Mallorca per Palma, perquè Palma recuperi la seva denominació més genuïna, aquella que prové de la fundació de la ciutat per part del precònsol romà Quint Cecili Metel, uns anys després d'haver conquerit l'illa, el 123 abans de Crist.

Perquè Palma torni a ser Palma. Aquest, sense afegits, és el topònim original, i així apareix també a l'Estatut d'Autonomia, i sobretot així la senten els palmesans i les palmesanes. El nom de la ciutat no és el que els altres ens posen des de fora sinó el que reconeixem com a propi les persones que hi vivim.

No és la primera vegada que el canvi del nom de la ciutat arriba a aquesta cambra, ja en el 2012 Mateu Isern va venir per posar l'afegit de Mallorca al nom de Palma. Ho va fer, segons ell, per millorar la identificació. No hem de tenir, consider, complex d'inferioritat, Palma és prou coneguda al mediterrani, té prou entitat per dir-se Palma i que ens ubiquin als mapes sense afegits. Estic ben segur que les diputades i diputats de Menorca, Eivissa i Formentera no vénen a Palma de Mallorca, vénen a Palma; que les mallorquines i els mallorquins no vénen a Palma de Mallorca, vénen a Palma o a Ciutat; que els palmesans i palmesanes viuen i fan feina a Palma, i no a Palma de Mallorca.

Es tracta ara de donar-li caràcter oficial i administratiu al que ja és en si la nostra realitat, que Palma torni a ser Palma. És una petita passa, però no per això menys important. Tampoc no és l'única passa que donam, tanmateix més enllà del seu nom, prou important, hi ha aquella realitat que conforma la ciutat, les persones. Palma ja supera els 400.000 habitants, gairebé la meitat de la població de l'illa i aquesta realitat que es configura al voltant dels barris i pobles del municipi és al capdavant de totes les nostres accions i preocupacions.

Per això, tot el que implica la Llei de capitalitat és per a nosaltres de vital importància. La Llei de capitalitat s'inspira en els principis de descentralització, desconcentració i coordinació de l'administració amb la finalitat de servir als interessos generals de la ciutadania amb proximitat i eficàcia. És el reconeixement d'obligacions i reptes que tenim com a capital de les Illes, que suporta un enorme pes demogràfic i infraestructures estratègiques per al desenvolupament de la ciutat i de l'illa sencera. Però també el reconeixement de la solidaritat de la resta de territoris de les Illes Balears, fet aquest que comporta una gran responsabilitat.

Per aquest motiu, avui que tenc l'oportunitat de parlar en aquesta cambra, vull aprofitar per agrair al Govern de les Illes Balears i al Consell de Mallorca la recuperació de les inversions de la Llei de capitalitat, ha estat un gran avanç després d'anys d'oblit, i vull agrair també la recuperació del diàleg al si del Consell de Capitalitat perquè Palma pugui decidir el destí de les inversions en concepte de compensació dels costos de capitalitat. S'ha obert una etapa de diàleg permanent i feina conjunta, una manera de fer política que ha vengut per quedar-se, cal fer feina de valent, en equip i amb humilitat. Pot ser no sempre l'Ajuntament de Palma ha sabut transmetre a la resta d'institucions la importància d'aquest fons de capitalitat.

Permeti'm que els conti que el nostre model de ciutat està orientat a les persones, amb bons serveis públics, barris connectats i plens de vida gràcies al petit comerç; barris segurs amb identitat pròpia, amb més espais per als vianants, amb zones verdes, amb una bona xarxa de carrils bici; una ciutat que s'obre a la mar, amb una façana marítima única, que encara podem millorar amb una Platja de Palma que sigui un referent

en accessibilitat i en turisme familiar, amb un bulevard al Passeig Marítim, la protecció d'Es Jonquet i Santa Catalina.

Volem impulsar el creixement econòmic, sostenible i integrador de la ciutat, fomentar la creació i consolidació d'empreses i la proximitat a la ciutadania. Una ciutat rica en oferta cultural, esportiva i gastronòmica i amb la riquesa d'un petit comerç diferenciat i innovador. Una ciutat que considera el turisme una font de riquesa per a la ciutadania, per a la creació d'ocupació digne i amb drets, perquè una cosa hem de tenir clara, Palma és una obra col·lectiva en què tots i totes hi estam implicats, tant és si residim, treballam o només gaudim de la nostra ciutat, perquè qualsevol palmèsà o palmesana, però també qualsevol persona de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera senti la ciutat com a seva i se senti orgullós de compartir lligams, identitat, història i futur.

Per això, necessitam i desitjam la participació de tots i l'acompanyament institucional per poder prestar bons serveis públics, per donar cobertura a l'hospital de referència, a la Universitat, per recuperar l'esperit i el llegat del batle Emili Darder i prestigiar els serveis públics, especialment l'educació i la cultura com a eina per atacar les desigualtats.

Tot això és el que té a veure amb l'esperit de compensar les despeses de capitalitat que aborda la llei que avui ens ocupa. Tot això és el que per a Palma significa la Llei de capitalitat, un camí compartit de corresponsabilitat, sobretot ara que els ajuntaments són maltractats pel Govern d'Espanya; són l'administració més propera al ciutadà, la primera porta a la que toquen quan tenen dificultats, i en els darrers anys n'hi ha hagut moltes de dificultats. La realitat és que els ajuntaments hem pagat doblement la crisi. El Govern de l'Estat ens ha retallat les competències a través de la reforma local i, a més a més, ha imposat la regla de la despesa i obliga als ajuntaments a tancar amb superàvit, al preu que sigui.

(Remor de veus)

Permeti'm que faci aquí de defensor del municipalisme...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor!

EL SR. BATLE DE L'AJUNTAMENT DE PALMA (José Francisco Hila i Vargas):

... permeti'm que faci de defensor del municipalisme i que demani el suport d'aquesta cambra per a una millora del finançament municipal.

I no tinc dubtes, no formen part dels nostres somnis, temps de grans infraestructures, ni ciment, són temps on posam la mirada en les persones i en tot allò que ens fa més ciutadans. Hem de recuperar l'orgull de Ciutat, com poder dir pel seu nom, la nostra ciutat, perquè la denominació genuïna de la ciutat és Palma, topònim que té més de 2.000 anys d'antiguitat.

Per això es demana el canvi i deix a la seva consideració la modificació de la Llei de capitalitat de Palma. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions a favor? Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Benvingut batle de Ciutat. Bé, el nostre grup se suma per primera vegada a aquest etern debat sobre el nom de Palma i els hem de reconèixer un punt de peresa a l'hora de parlar d'aquest tema. No els avorriré comentant aquí la nostra sorpresa, la sorpresa dels nostres diputats i diputades de Menorca i d'Eivissa, en plantejar-se aquest debat. Jo sí que els he de dir que record també la meua perspectiva com a ciutadà prèvia a ser diputat, quan llegia a la premsa que hi havia discrepàncies entre els partits d'aquesta cambra, la idea instal·lada era: "*No tienen nada mejor de lo que tratar para arreglar los problemas de la gente*". No oblidem mai que la gent espera de nosaltres qualque cosa més que debatre sobre toponímia.

L'Ajuntament de Palma no té dubtes i així ho ha confirmat el seu batle, però sembla ser que aquest Parlament és qui ha de decidir sobre el nom de Ciutat, a pesar de la Llei de capitalitat. Hem repassat la història, hem pogut confirmar que el nom de Palma té més de 2.000 anys d'antiguitat i consider que ens hem d'alegrar que continuï vigent. A més del fet històric, des del nostre grup volem destacar la familiaritat a la qual també al·ludia el Sr. Hila, amb què els habitants de Palma es refereixen al nom de la seva ciutat. Palma és Ciutat, Palma és la nostra ciutat. Per diferenciar-la d'altres ciutats ens referim a ella com a Palma i crec que és un nom que agrada i que té *feeling*.

Nogensmenys, he de dir, i això agradarà al Sr. Font, probablement hereu d'aquells mallorquins als que...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

... Cecili Metel va conquerir l'any 123 abans de Crist; he de dir que jo vaig conèixer abans Palma de Mallorca que Palma, perquè per a mi, com per a altra gent abans de venir a viure aquí, Palma de Mallorca era un nom comercial, una marca, un destí turístic instal·lat a l'inconscient col·lectiu. Aquesta marca comercial i administrativa ajuda a distingir-nos fora d'aquí, d'altres llocs de l'Estat amb noms similars, com l'illa de La Palma o Las Palmas de Gran Canària. De fet, fa uns dies em van cridar des de Madrid per una història també relacionada amb una divisió que hi havia hagut a l'illa de Palma, i em van cridar i em diu: però allà sempre estau bé, no?, i no ens van diferenciar.

O sigui, pensam que té sentit que es mantengui el nom administratiu que pugui distingir-nos i millorar la identificació quan, per exemple, reservam un vol. Hem d'acceptar la seva operativitat, però com a diputats i diputades d'aquest Parlament, palmesans o no, hauriem de respectar el nom amb el qual se senten identificats els seus habitants.

Des del Dia de l'orgull llonguet, ens fan algunes propostes: visca Palma! Visca Ciutat! Visca "Llonguetlàndia"! Visca "Llonguety"!.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Busquets del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies. Títol de la meua intervenció: és Palma. La Llei 6/2012, de 6 de juny, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca, aprofita la necessitat d'uns canvis en el planejament urbanístic de la ciutat per aprofitar i aprovar, amb l'única raó d'una majoria absoluta, una aberració lingüística en l'ús del topònim per referir-se a la ciutat capital del es Illes Balears, Palma. I és que ho diu l'Estatut en el seu article 7: la capital de les Illes Balears és la ciutat de Palma. I ho avalen els informes del Servei Lingüístic de la UIB, de la Comissió de Toponímia, del cronista de la ciutat i dels serveis jurídics municipals.

I així també ho explica la història, i em referiré a textos del doctor en Filologia Catalana i Lingüística General, Gabriel Bibiloni, savi en l'estudi de la sociolingüística i la toponímia. Els romans que fundaren la ciutat en digueren Palma i aquest va ser el seu nom al llarg de diverses centúries. A partir de l'època musulmana, o potser abans, la ciutat abandonà el nom de Palma i fou designada, a Mallorca i a fora de Mallorca, en àrab i en totes les llengües, amb el mateix nom que tenia l'illa. És a dir, que els catalans, els que vivien al Principat abans de 1229 i els que constituïren la població mallorquina després d'aquella data, en digueren formalment Mallorca fins ben entrat el segle XVIII. Ciutat i illa tingueren aleshores el mateix nom, igual que succeeix a l'illa d'Eivissa.

El Decret de Nova Planta, -qui m'havia de dir a mi que hagués de fer referència a aquesta llei aniquiladora de drets i llibertats del nostre poble i la nostra llengua!-, utilitzà el nom arqueològic de Palma. Ai!, i qui m'havia de dir que faria referència a un decret que estableix la divisió provincial!, doncs el Reial Decret del 30 de novembre de 1833, que establia la divisió provincial de l'Estat espanyol, va instituir *la provincia de las Islas Baleares*, i afegia, *que su capital es Palma, comprende las islas de Mallorca, Menorca, Ibiza, Formentera y Cabrera*. Sembla que som a una classe de cinquè de primària.

Per tant, Palma de Mallorca no va ser mai un nom oficial durant el segle XIX, sinó un nom oficiós promogut des de Madrid. És evident que en aquella amanida de províncies i capitals de província, els espanyols sentiren i senten la necessitat de diferenciar Palma de Las Palmas i La Palma, noms amb els quals sempre s'han fet un embolic considerable. I aquesta qüestió interna dels nostres veïns, de confusió d'unes possessions atlàntiques i unes de mediterrànies, és l'origen d'aquesta aberració que és Palma de Mallorca.

Palma de Mallorca és un nom recent, forà i fruit de la pèrdua d'autocentrament de la nostra societat, no solament la mallorquina és clar. Palma de Mallorca és el nom que tots els mallorquins, sigui on sigui que hagin nascut, associen a la burocràcia. Amb aquest concepte ens hem de quedar, allò que sonava a madrileny i a negoci, era el far que il·luminava la majoria absoluta monocolor i provinciana del PP de la legislatura 2011-2015, que promovien barbaritats com aquestes, fent cas omís a la història, a la ciència i a la cultura. Amb l'argument que Palma de Mallorca es venia millor, perquè el negoci anés bé, varen ser capaços de posar en venda aquestes illes, ja sigui encimentant-les arreu, explotant-ne els recursos finits o canviant la seva identitat, perquè siguin més dòcils, més dolces, més bones d'empassar, però menys identitàries.

Aquí som però, per esborrar tant de provincianisme acomplexat. Palma és Palma, per història, per ciència, per cultura i per tradició.

I acabaré parafrasejant un dels meus predecessors en els escons parlamentaris, n'Antoni Alorda: "Palma, com totes les ciutats de certa volada, s'ha de reivindicar per si mateixa, sense renunciar a ser mallorquina, per descomptat, però ha de cercar com fer una aportació pròpia, com Barcelona té personalitat pròpia respecte de Catalunya o Nova York dels Estats Units. Hi ha una cultura de les grans ciutats, una cultura que no pot renegar del seu propi país, que té l'obligació de connectar-lo amb el món. Palma aspira a ser coneguda i apreciada sense haver d'afegir de Mallorca. Palma és prou potent per si mateixa, sense afegitons provincians i acientífics. Palma és Palma, amb molt d'orgull."

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, Il·lustríssim batle de Palma.

"Palma és la nostra ciutat, el nom de la nostra ciutat no és un tema intranscendent, i Palma és el nom que la gent, els historiadors i els lingüistes de Ciutat defensen o fan servir per a ella d'una manera aclaparadora. Per això s'ha de recuperar aquest terme per a la seva denominació oficial. No obstant això, el terme Palma de Mallorca, per la seva significació comercial o de promoció turística és un valor, una marca, que s'ha de poder fer servir extraoficialment". És el programa d'El Pi d'ara fa un any, per la qual cosa votarem a favor d'aqueixa presa en consideració i esmenarem, perquè crec que convé a Palma, Sr. Batle, saber manejar també la marca de Palma de Mallorca. Són qüestions distintes. Si jo al meu padrí "Barral" li hagués demanat això d'aquest nom que ara intentam..., "padrí, avui pujaré -que tocaria ser al revés, no és vera?- avui pujaré a Palma", al meu padrí "Barral", que va néixer l'any 5, mai no li passaria pel cap "pujaré a Palma de Mallorca", amb

la qual cosa Palma és Palma, tota la resta no té cap sentit més que una modernitat dels darrers anys.

I els de Sa Pobla, Muro, o els 52 restants municipis de Mallorca també són Palma, s'hi senten, i com que ho han dit sempre, i com que ara a la part forana hi ha més gent que a Palma, hi ha més gent a la part forana que Palma i li diuen Palma, crec que allò adient és que li diguin Palma i no Palma de Mallorca, perquè això és un invent centralista, pur i dur, pur i dur; allò altre, vuits i nous i cartes que no lliguen.

De totes maneres, de totes maneres, nosaltres el que veim és que, com passa moltes vegades, el primer any de legislatura tornam a parlar del mateix, és a dir, fa quatre anys se'n va parlar i es va posar Palma de Mallorca, en lloc de debatre propostes per avançar cap aquesta terra per un futur millor per als nostres fills.

Ja li dic, Palma és un nom recent, és un nom foraster - foraster vol dir duit de fora, com la meva dona, que va néixer allà i va venir aquí; no és dolent, però duit de fora; això és així-, que volia diferenciar la nostra Palma, que és tan senzill, i si no és Ciutat, de Las Palma o de La Palma, i aquest era el maldecap que tenien a Madrid, diferenciar-nos de Canàries. És a dir, és evident que jo som en Jaume Font; guanyem la nostra pròpia personalitat i que no ens dictin de Madrid el que hem de fer.

L'altra qüestió; en cap cas Palma de Mallorca mai no ha agradat als illencs, i dic als illencs en general; després, com han dit molt bé aquí els portaveus que m'han precedit, és evident que l'Estatut ho diu, i fer contrari a l'Estatut i després fer una defensa de l'Estatut és que ja és una incongruència de bojós, de voler fer creure que els polítics estam sonats, que som bojós, i som capaços de defensar un Estatut d'Autonomia on és Palma i després venir aquí a defensar que ha de ser Palma de Mallorca. Jo crec que hauríem de mostrar racionalitat.

En canvi, Sr. Batle, a nosaltres el que ens preocupa realment de Palma és la seva neteja, és la recollida dels trastos, és un catàleg d'establiments emblemàtics que s'han de protegir, que tanquen botigues de tota una vida. Ens preocupa de Palma una nova ordenança, un pla d'usos i serveis de Blanquerna... És a dir, aquestes coses són les que ens preocupen. Les bregues a Palma amb els venedors ambulants il·legals, tornen-hi Tonina el cap de setmana passat; és a dir, la realitat, del que sol parlar El Pi cada dimarts aquí. I ens veim aquí per a això, però en aquest cas coincidim amb vostè, coincidim amb vostè, però l'únic que ens agradaria és que el que he llegit al principi, que és un compromís real, que per això vàrem entrar en aquest parlament, no vàrem fer un regidor a Palma, però només ens falten 1.650 vots, eh?, estam molt a prop, és com d'aquí anar al cap de cantó, al bar que hi ha allà, eh?, hi serem, a Palma, d'aquí a tres anys, però tenim molt clar que els compromisos són per dur endavant.

Sí que li dic, Sr. Batle, i senyors i senyores diputades i diputats, que nosaltres plantejarem esmenes a aqueixa tramitació d'aqueixa presa en consideració, perquè sí que entenem que la marca Palma de Mallorca val la pena que la puguin emprar sense fer malbé el nom de Palma, perquè és vera que part de la identitat, el món ens du cap a una història de

transacció comercial per poder veure, i que ens coneguim i ens situïm és important, però el nom tenim claríssim que és Palma.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No he consumit tot el temps, avui. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patrícia Font del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Benvinguts els regidors i el batle de Palma i el públic assistent.

Quan tenim dubtes el més lògic és consultar aquells que dominen la qüestió que ens genera el dubte. Afortunadament sempre hi ha algú que sap més que els altres i que ens pot orientar. El meu dubte d'avui és que una menorquina ha d'intervenir en el debat sobre el nom de la capital de les Balears, quan hi ha altres persones que en saben molt més.

El nostre Estatut d'Autonomia estableix qui serà aquesta entitat a què podem recórrer en aquesta casos, i per a la matèria que avui tractam, el canvi de nom de la capital de les nostres illes, tenim l'assessorament de la UIB. En concret, la disposició addicional segona de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, llei orgànica de l'Estat, estableix que la institució oficial consultiva per a tot quan faci a la llengua catalana serà la Universitat de les Illes Balears. El servei lingüístic de la UIB i el cronista de la ciutat tenen molt clar quin és el nom, i aquest és Palma, sense llinatge; Palma és Palma i ho és des de fa més de 2.000 anys.

Aquests canvis cada ics anys no deixen de ser resultat d'un conflicte lingüístic, i no puc aquí deixar d'evocar la situació que vivim a Menorca amb la nostra capital. És Maó, escrit m, a, o?; o Mahó, escrit m, a, h, o?; o l'hem de posar bilingüe, Maó-Mahón, com ens digui l'anterior consistori?

(Remor de veus)

Però tornant al tema que avui tractam, el professor Gabriel Bibiloni ho digué molt clar l'any 2008, i també ho acaba de dir la meva companya Busquets, i els deman perdó perquè repetiré la cita: "Palma de Mallorca és una invenció moderna i forastera, començada a difondre a partir de la reestructuració territorial de l'Estat en el segle passat. El decret de Javier de Burgos del 1833, que dividia Espanya en 49 províncies, les quals, amb alguna excepció, durien el nom de la capital, instituïa la de Palma de Mallorca, nom que va alternar en un principi (...) anàrquicament amb el de Balears i fins i tot amb el de Mallorca. En aquell ball toponímic provincial i provinciana aparegué als espanyols la necessitat de diferenciar Palma, Las Palmas i La Palma, tres noms amb els quals sempre s'han fet un embolic sensacional, i aquesta qüestió interna dels nostres veïns, de confusió d'unes possessions atlàntiques i unes de mediterrànies, és l'origen de l'esguerro Palma de Mallorca".

És realment curiosa aquesta necessitat d'emmirallar-nos en l'altre per definir-nos. No en tenim prou amb el nostre bagatge

històric i cultural, que ha de ser des de fora que ens diguin com hem de ser? És tal volta lògic que si els altres no ens identifiquen haguem d'imposar els noms que no ens identifiquen de ver? La qüestió de la identitat és per a nosaltres o per als altres? La identitat té a veure amb l'autoconeixement, què, com, per què i per a què. La identitat, idò, té a veure amb un mateix; així, quan un nom ha estat més emprat per la gent de fora que pels propis dóna a entendre que no és el nom que realment identifica la pròpia comunitat. Palma és Palma.

El Sr. Alorda en la seva intervenció en l'anterior debat sobre el nom de la capital deia: "el PP ens va arribar a dir al debat que si no afegíem el "de Mallorca" la ciutat quedava òrfena, també un altre argument peregrí, curiosament hi altres dues Palma de Mallorca, una a Mèxic i l'altra a Costa Rica, fruit de la tendència a posar noms de ciutats existents, la nostra no ho ha de menester, l'original no necessita fer afegitons."

Com a menorquina tenc clar quina és la nostra identitat, tot i que moltes vegades hagi hagut d'escollir la confusió dels altres sobre el que és Menorca. Crec que els mallorquins i en concret els palmesans saben qui són i també crec que deuen estar una mica cansats d'aquest debat recurrent cada cert temps.

Palma és Palma.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Garau del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. GARAU I SALAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, Il·lm. Batle de Palma. Senyors i senyores, intentaré no repetir-me, encara que és una mica difícil ja que els arguments són prou simples i són prou fonamentals. Però hi ha una sèrie de preguntes que jo m'he fet abans de parlar, abans d'estudiar una mica el tema, i una que m'ha semblat prou important, o sigui, Palma és la capital d'una comunitat autònoma que es diu Illes Balears, no?, quantes comunitats autònomes, quantes capitals de comunitats autònomes de les disset comunitats autònomes han canviat el nom en els darrers vint o trenta anys? Em sembla que ninguna, a mi no se m'ocorre que hi hagi hagut cap canvi del nom oficial de les capitals de les comunitats autònomes. Per tant, aquest debat que tenim aquí és un debat una mica estrany, per tant, hauríem d'intentar veure per què es dóna aquest debat, que és el que intentaré fer avui.

Després una altra cosa molt interessant és que Palma és una capital d'una comunitat autònoma, és pràcticament la vuitena ciutat més important d'Espanya, per tant, té un pes econòmic, social, històric molt rellevant i juga, amb Saragossa, Barcelona i València, un origen comú, precisament les tres ciutats aquestes que he anomenat, el seu nom prové d'un origen romà, mentre, per exemple, Sevilla o Madrid provenen de noms àrabs.

Per tant, crec que hi ha un argument molt senzill i que hauria de ser pràcticament indiscutible, que és que si una de les principals ciutats que són capitals de les comunitats autònomes d'Espanya tenen noms d'origen romà, com és Saragossa, Barcelona i València, molt importants, totes lligades també per la tradició catalana de la Corona d'Aragó, per què Palma no pot reivindicar estar juntament amb les seves germanes d'origen? Crec que aquest argument seria un argument molt senzill i molt fàcil de consensuar entre totes les forces polítiques, si no hi hagués interessos partidistes i una mica estranys dels quals intentaré parlar. Per tant, crec que una qüestió que hauria de servir per finiquitar aquest debat és dir: bé, si Palma és una capital de comunitat autònoma i hi ha altres capitals que tenen la mateixa tradició històrica que nosaltres i no hi posen cap afegitó, no es diu Saragossa d'Aragó o no es diu Barcelona de Catalunya, per què Palma no pot tenir el nom que originalment va tenir que era simplement el nom de Palma que li varen posar els romans?

Però bé, després investigant una mica més, vaig veure quina era la posició que tenia el batle de Palma, el Sr. Isern, l'exbatle de Palma, quan va venir aquí, va dir que la recuperació del topònim de Palma podria semblar una qüestió menor, però a causa de la transcendència externa que tenia la ciutat, idò Palma de Mallorca servia millor per identificar-la i afavorir la seva projecció turística. Aquesta és una de les raons estratègiques per les quals el batle de Palma, l'exbatle de Palma va dur aquesta proposta aquí fa tres anys. I després deia, feia una mena de proposta conciliadora perquè... de dir "bé, de totes maneres Palma de Mallorca, Palma i Ciutat són noms que designen per igual la capital de Mallorca i de les Illes Balears i cadascú és i serà lliure d'anomenar la ciutat com la dugui al cor". Per tant, feia una mena de proposta de dir bé, nosaltres posarem el nom oficial de Palma de Mallorca, però després que la gent digui el que vulgui perquè realment és igual.

És realment aquesta una proposta seriosa, mantenir una disglòssia cultural, molt coneguda dins els móns on es parlen dues llengües, on es té una divisió social i cultural important en funció dels seus orígens lingüístics? Idò nosaltres pensam que no, que no es pot mantenir aquesta idea de tenir un nom oficial i després un nom col·loquial i que la gent faci el que li doni la gana. Per què no? Perquè el nom de les coses -i això és una cosa prou fonamentada a moltes disciplines- forma la identitat bàsica d'aquestes coses, siguin les coses persones, animals, col·lectius, etc., i per tant, també ciutats, les ambigüitats en els noms i la utilització dels noms i la bipolaritat afebleix i emmalalteix, i aquesta és una qüestió també molt important. Per tant, mantenir una disglòssia cultural amb el nom de Palma de Mallorca i el nom de Palma com si tots dos fossin iguals i s'utilitzassin amb registres diferents i en moments diferents pensam que afebleix la situació, en aquest cas de la ciutat de Palma.

Després també hi ha una cosa molt important que és que els noms no es posen per què sí ni tenen una... diguem-ne una neutralitat ideològica i estratègica, els noms, sobretot quan s'imposen, són l'exercici d'una política autoritària i exclusiva, i per tant, això tampoc no és bo perquè afebleix i divideix els ciutadans.

Aleshores, per què l'Ajuntament de Palma, quan era el batle Isern, va dur aquesta proposta aquí i la va dur a aprovació i es va aprovar? Idò perquè això es feia en un context, que és el context dels anys 2011-2014, 2015, on de qualque manera el Partit Popular havia fet un posicionament anticultura pròpia, anticultura catalana, mallorquina i anticultura de la ciutat de Palma. Això és va fer evident a moltes altres iniciatives, ja ha parlat la meua companya del nom de Maó, però hi havia la Llei de normalització lingüística, la modificació de la Llei de funció pública, la Llei de símbols, el TIL, etc., i tot un altre conjunt de mesures encaminades a afeblir la disminució de la identitat cultural de les Illes i de les ciutats de la nostra comunitat.

Recents estadístiques demostren que durant aquesta legislatura la relació de l'ajuntament amb els ciutadans amb la llengua catalana va disminuir un 23%, la qual cosa és prou rellevant de quina era l'estratègia de fer Palma de Mallorca el nom oficial de la capital de les Illes Balears.

Per tant, a nosaltres ara ens toca aquí retornar i recuperar el nom de Palma, per quines raons? Evidentment, una de la qual també parlava el Sr. Font, per raons sentimentals i emocionals dels ciutadans de Palma i de la resta de les Illes Balears, que se senten molt més identificats amb el nom de Palma que amb el nom de Palma de Mallorca; per raons científiques, fonamentades en coneixements historiogràfics, lingüístics i jurídics als quals també s'ha fet referència aquí, té molt més pes en lingüística comparada o en història comparada que el nom oficial, que és el que toca i que és el que hauria de representar el conjunt de ciutadans, sigui el nom de Palma i no el nom de Palma de Mallorca; per raons d'enfortiment polític que també esmentava Palma, Palma és la capital de les Illes Balears i per tant, li pertoca, així com diu l'Estatut i diu la Llei de capitalitat, tenir un paper polític especial i específic que li pertoca i no estar sotmesa a una ambivalència i una ambigüitat que suposa el tenir dos noms al mateix temps.

Fins i tot... en aquest sentit em diferenciaria de la proposta que feia el Sr. Font, jo crec que enfortir Palma i enfortir la seva estratègia com a marca turística és molt millor denominar-la Palma que Palma de Mallorca, per una qüestió que em sembla de posicionament estratègic molt clar, Mallorca és una marca que està molt més relacionada amb sol i platja, mentre que a Palma ha de ser una marca posicionada dins el món de la ciutat, del turisme urbà i de la cultura.

Per totes aquestes raons, pensam que el millor per a la ciutat de Palma és que el seu nom oficial sigui el que usen els ciutadans, Palma és Palma, sense crosses, sense llinatges ni afegits. Per tant, donarem suport a la petició que fa l'ajuntament i el seu batle, de recuperar el nom de Palma per a la nostra ciutat. I demanam al Partit Popular que s'afegeixi a aquest consens, que no s'oposi a aquesta tramitació, perquè serà, al nostre entendre, una amenaça que, si ells un dia tornen a governar, tornaran canviar el nom de la ciutat, cosa que ens sembla d'una vergonya excel·lent, ...

(Remor de veus, alguns aplaudiments i petita cridòria)

..., excel·lent, d'acord, molt bé, molt bé, ara, ara, molt bé, molt bé!...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... ara es destapen vostès, vostès tenen una estratègia, vostès tenen una estratègia política d'anar en contra de la història de la ciutat, d'anar en contra de les persones que tenen talent i coneixements de tot el món universitari i dels especialistes de l'Ajuntament de Palma i de tot el que vostès es posin per davant.

(Remor de veus)

Per tant, em sembla molt negativa la seva actitud, em sembla que més que mai es mereixen perdre aquesta batalla i esperem que no la tornin guanyar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. *Sr. Batle i regidors de l'Ajuntament de Palma, benvinguts.*

Tengo que reconcerles que venía con muy poco preparado, pensando, sinceramente, que no merecía la pena que perdiéramos tanto tiempo para algo que viene arrastrándose desde el año 2006, se lo digo de verdad, pensaba hacer una intervención de menos de un minuto, se lo había prometido a mi grupo, pero creo que, viendo las intervenciones de todos los grupos, merece la pena extenderse un poquito más. Y voy a ver si con las cuatro notas que he podido hacer,...

(Remor de veus)

... sé que ustedes también me lo agradecerían, pero ya que yo he tenido que aguantar y escuchar cinco intervenciones, ahora permitan que una, la del grupo mayoritario, la escuchen ustedes.

Lo primero que tengo que decir, y me sabe mal, Sr. Alcalde, es que ha hecho usted una intervención que bien podría ser un fragmento del debate del estado del municipio, y creo que no era el momento para venir aquí a hacer esto, porque poco trabajo debe tener el Ayuntamiento de Palma cuando el alcalde y más de la mitad de su equipo de gobierno están hoy aquí para decidir si la ciudad tiene que ser Palma o Palma de Mallorca.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y claro, y claro, y claro, supongo, supongo que los grandes problemas de Palma, ya que han querido ustedes hablar de lo bien que está Palma, supongo que los grandes problemas de Palma están resueltos. Supongo que el rescate a la ciudadanía ya se ha producido. Supongo que hoy, en Palma, ya no hay deshaucios, ¿verdad?, porque ya no hay deshaucios, ¿verdad? Pues sí que hay deshaucios, sí que hay deshaucios, de hecho el

ayuntamiento ha deshauciado y no he escuchado a ninguno de ustedes levantar la voz, sí para decir si es Palma o Palma de Mallorca, pero a ninguno de ustedes, especialmente a los de Podemos, que son especialmente sensibles, han levantado la voz cuando el Ayuntamiento de Palma, cosa que no hizo el Partido Popular en cuatro años, ha deshauciado dos personas la semana pasada.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Todos saben que el rescate de la ciudadanía ya se ha producido, porque el Partido Popular, durante los últimos cuatro años, se limitó a privatizar absolutamente todos los servicios sociales del Ayuntamiento de Palma, y hoy, afortunadamente, no hay servicios sociales privatizados. Pues miren, tampoco es verdad, hoy, los mismos servicios sociales siguen estando privatizados tal cual lo hizo el Partido Popular, pero no porque los hizo el Partido Popular -Sr. Saura, espérese un segundo-, porque los ha prorrogado el actual equipo de gobierno, pero ya no es privatización, ya es optimización de servicios, y no han dicho ni una sola palabra.

(Remor de veus)

Supongo que hoy todos son conscientes, y por eso el equipo de gobierno puede estar hoy aquí tranquilamente, porque ya han hecho los deberes y la ciudad está más limpia que nunca, ya no hay trastos por la ciudad, y hoy se pueden permitir venir aquí a discutir si es Palma o es Palma de Mallorca.

(Remor de veus)

Hoy Palma de Mallorca tiene las mejores playas de todo el mediterráneo, pero sólo por eso hemos perdido tres banderas, casualmente, posiblemente porque no hemos pagado. Y gracias a eso los regidores hoy pueden estar aquí disfrutando alegremente de este debate.

(Remor de veus)

Miren, hoy los grandes problemas de la ciudad de Palma de Mallorca no están resueltos, pero tenemos que discutir el gran problema que tienen los ciudadanos de Palma, que llevan diez meses esperando a que este debate se produjera en esta cámara, si la ciudad tiene que ser Palma o tiene que ser Palma de Mallorca, eso es lo que de verdad nos paran por la calle diciendo: por favor, decidid ya si esto tiene que ser Palma o tiene que ser Palma de Mallorca. Bueno, pues vamos a hablar de si tiene que ser Palma o tiene que ser Palma de Mallorca.

Primero vamos a empezar con la parte de historia, y no de historia de la ciudad de Palma, vamos a hablar con la historia de este Parlament, porque si hoy estamos aquí es porque el Partido Socialista volvió a cambiar lo que se había aprobado por unanimidad en esta cámara, sin el consenso que ahora están pidiendo, por eso, hoy, por tercera vez, tenemos que debatir si tiene que ser Palma o tiene que ser Palma de Mallorca. Curiosamente, se cambió siendo regidor del equipo de gobierno el actual alcalde de Palma de Mallorca, y por eso hoy tenemos que venir otra vez a cambiar algo que ya se había aprobado y que no tendría que haber tenido el más mínimo problema, pero es el Partido Popular el que rompe el consenso, algo que se

había aprobado aquí por unanimidad, la Ley de capitalidad, sin que hubiera el más mínimo problema. En el año 2010, se decide cambiar siendo la alcaldesa la Sra. Aina Calvo, y ahora hoy volvemos otra vez a traerlo.

Y viendo los discursos, lo que queda claro, una vez más, que les molesta, y no sé qué manera tienen de asociar ideas, de que Palma de Mallorca debe de ser en su mente la traducción castellana del nombre catalán de Palma, y debe ser por eso que a ustedes les molesta tanto; parece que lo de Palma de Mallorca viene impuesto de España, y como España nos mata y España no nos gusta, pues entonces vamos a hablar de la ciudad de Palma, que parece como si fuera un invento de aquí. Porque si hubiera sido, Sr. Font, un invento de verdad de aquí, pues a lo mejor; si hubiera unanimidad durante toda la historia de la ciudad, pues a lo mejor tendrían razón, pero no ha sido así. La realidad es que ocho siglos se ha llamado Palma, ocho siglos se ha llamado Medina Mallorca, otros tantos años se ha llamado la Ciutat de Mallorca, otros tantos se ha llamado Palma de Mallorca, y hoy le podemos llamar Palma de Mallorca, Palma y lo que queramos.

Pero la historia no la cambiemos, porque aquí si el que nos coloniza, si el que nos invade le pone un nombre que nosotros consideramos que está catalanizado, pues entonces va bien, pero si le ponemos Palma de Mallorca ya no va bien.

(Remor de veus)

Miren, al final, me hace gracia, la Sra. Bel Busquets ha utilizado “*afegitons provincians*”, y yo pregunto: ¿por qué Ciutadella se llama oficialmente Ciutadella de Menorca?

(Remor de veus)

Per què? Per què?...

(Remor de veus)

O sea, Ciutadella de Menorca necesita... la gente de Ferreries o la gente de Mercadal o la gente de Alaior tiene que decir: me voy a la Ciutadella de Menorca o me voy a Ciutadella.

(Cridòria)

Però aquí, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silencio, silenci!

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Sr. Nel Martí, no me mandé usted a estudiar, no me mande usted a estudiar porque no es quién para mandarme a estudiar, yo ya he estudiado lo que tenía que estudiar, estudie usted también algo de Palma.

(Remor de veus)

Miren, aquí, una vez más, y es lo triste, volvemos a hacer política con el nombre. Como digo, cuando interesa el *afegitó és província* y cuando no interesa es que lo ha dicho la UIB, y como lo ha dicho la UIB y la UIB pontifica, pues aquí todos decimos Palma de Mallorca.

(Remor de veus i petita cridòria)

Pues no, pues no, Palma de Mallorca será, Palma de Mallorca será lo que digan los ciudadanos de Mallorca, de la ciudad de Palma de Mallorca, eso es lo que será.

(Remor de veus)

Se ponen muy nerviosos cuando se habla de la Universidad de las Illes Balears y no entiendo muy bien por qué, curiosamente...

(Remor de veus)

... cuando -yo he estudiado ahí-, puedo hacer, senyora, ¿yo puedo hacer un diálogo con los diputados?

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, por favor.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Pues... es que es imposible, porque si cada uno me pregunta una cosa no puedo.

(Remor de veus)

Miren, al final de toda esa historia, ustedes tienen la mayoría, van a cambiar el nombre, el nombre será Palma, pero le podemos dar las vueltas que queramos, porque al final el aeropuerto seguirá siendo el aeropuerto de Palma de Mallorca, nuestro DNI seguirá poniendo Palma de Mallorca...

(Remor de veus i se senten veus que diuen: “no, no”)

... sí, sí, y tanto, el DNI seguirá siendo de Palma de Mallorca. Y cuando alguien vaya a buscar un viaje para desplazarse a la ciudad de Palma de Mallorca, tendrá que poner en el buscador Palma de Mallorca, si no quiere acabar en Palma del Río, Palma del Condado, Las Palmas o La Palma.

(Remor de veus)

Y al final tendríamos que ser un poco más inteligente, y en eso le doy la razón al Sr. Jaume Font, curiosamente algo que en Eivissa se hace sin ningún problema: ¿cuál es el nombre oficial de las islas d'Eivissa? Y ¿dónde se promociona el nombre catalán de Eivissa? Porque yo he estado en todas las ferias turísticas y jamás se promociona, y ¿saben por qué no se promociona jamás? Porque el nombre de Ibiza es una marca muy potente y, efectivamente, turísticamente tiene su interés que la ciudad vaya asociada a Palma de Mallorca.

Y es verdad lo que decían que Mallorca es una isla que está relacionada con el sol y playa, pero no es más cierto que si

nosotros llevamos años intentando promocionar la ciudad de Palma, ponerle al lado el nombre de Mallorca es un reconocimiento y es un valor que tiene la marca.

Como digo, ustedes podrán cambiar lo que quieran cambiar, pero también les digo una cosa, la gente seguirá llamando a la ciudad como bien quieran, los de la part forana le seguirán llamando Ciutat, los de fuera le seguirán llamando Palma de Mallorca, si no se confunden con La Palma, y los de Palma seguiremos sabiendo perfectamente cuál es el nombre de la ciudad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, Il·lustríssim Batle de Palma o de Palma de Mallorca, Il·lustríssims regidors, senyores i senyors diputats, bones tardes.

Per ventura alguns de vostès coneixen un portal anomenat ésAdir, per si no fos el cas el explic en què consisteix: és un portal lingüístic de la Corporació catalana de mitjans audiovisuals, o sigui, de l'ens públic que gestiona els canals de televisió i les emissores de ràdio de la Generalitat de Catalunya i també els seus continguts digitals, els continguts que generen. Idò bé, en aquest portal lingüístic hi ha una pestanya que posa Topònims, i que conté tots els municipis dels territoris de parla catalana, és així com els anomenen, i una selecció de topònims del món, també és així com els anomena.

Què he anat a fer jo aquí, es demanaran? Ja s'ho poden imaginar, he anat a veure quantes Palma hi havia per aquestes terres que alguns de vostès anomenen països catalans i que, segons diuen els seus valedors, van de Fraga a Maó i de Salses a Guardamar. Idò bé, n'hi ha unes quantes, hi ha una Palma d'Ebre, hi ha una Palma de Cervelló, una Palma de Gandia, hi ha una Palma de Mallorca, encara que, per ser justs, he de dir que aquesta darrera Palma, la nostra, figura sense complement aquí, o sigui, com a Palma a seques, contravenint el que encara és, a hores d'ara, com a mínim, segons la Llei de capitalitat, la seva denominació oficial. I entre la selecció de topònims del món hi ha, ja s'ho imaginin, La Palma de les Illes Canàries.

I per què ho he fet això? Idò perquè un dels arguments que els grups de la majoria manegen, no és l'únic, és justament el que consisteix a dir que aquest "de Mallorca" amb el qual s'ha completat el nom de Palma, obeeix a una tradició espúria, una tradició administrativa, colonial, com els agrada adjectivar a vostès, en definitiva, una tradició, diguem-ho clar, espanyola.

També és ver que, a més d'aquesta classe d'arguments, vostès, senyores i senyors de la majoria, solen esgrimir-ne d'altres que tenen a veure amb el caràcter pretesament científic de la denominació abreujada; científic, no em facin riure! O

creuen que les altres Palma a què m'he referit abans, la d'Ebre, la de Cervelló, la de Gandia, han dut el complement, diguem-ne comarcal, des del primer dia. Ca! Es tracta d'un afegit recent, és evident, de fa cosa d'un segle, de quan l'administració catalana va començar a intervenir en la designació dels noms de lloc i en l'ordenació del territori.

Els pos ara un altre exemple, ja que avui anam de filologia, com saben, a Mallorca hi ha un poble anomenat Lloret de Vistalegre, a qui tothom designa, per cert, com "Llorito", i si no tothom, moltíssima gent, en tot cas, fins al punt que el gentilici amb què són coneguts els habitants d'aquest poble és lloritans i no lloretencs, que és com tocaria si, efectivament, això, Lloret, tengués qualque tradició. El canvi de nom es va originar l'any 1925, quan Llorito es va independitzar de Sineu, del qual depenia fins a aquell moment. Idò el nom de Lloret és un invent dels governants d'aquell temps que, influïts, aneu a saber, per quins aires normalitzadors arribats de Catalunya, donen per fet que aquell Llorito volava i xerrava i que, a més, ho feia en castellà, cosa, supòs, que devia ser inadmissible per a ells, però resulta que aquest Llorito ni volava, ni xerrava, ni s'expressava en castellà, el topònim Llorito prové, amb tota probabilitat, i així ho han certificat els filòlegs que han tengut cura d'aquesta qüestió, de la Mare de Déu de Loreto, o sigui, la traducció, per tant és un, o era, un bunyol, i continua essent-ho, com una casa.

Però a aquests entusiastes batejadors de fa quasi un segle no els va bastar canviar Llorito per Lloret, vet aquí que al pobre topònim també li varen enflocar com a una mena de complement de Vistalegre. Que la vista que un té des de Llorito és alegre no seré jo qui ho posi evidentment en dubte, ara bé, no va ser aquest el motiu de l'afegit, no va ser la vista, va ser la consideració, per part dels cappers del nou municipi, que m'imagin que devien tenir permanentment Catalunya al cap - com té la nostra presidenta, per cert, i aquest divendres crec que rep el president de la Generalitat de Catalunya-...

(Remor de veus)

... idò realment devien saber o devien conèixer que ja existia un Lloret, Lloret de Mar, a la comarca catalana de La Selva, i que, per tant, aquest Lloret nostre, també havia de dur un complement.

I és això, exactament això el que va passar a partir del segle XVIII, quan Palma de Mallorca va començar a ser usat com a nom oficial de la capital de Mallorca, devora Palma a seques, tots dos varen ser usats en aquest segle, i el que va generalitzar-se, per cert, a partir dels anys trenta del segle passat, justament durant la segona República.

Bé, l'única diferència, com comprendran, és el marc geogràfic, per als promotors de Lloret de Vistalegre aquest marc eren els territoris de parla catalana. Per a l'administració espanyola, com no podia ser d'una altra manera, era el conjunt de l'Estat, l'existència d'aquella Palma canària i de la ciutat de Las Palmas, les altres Palma, catalanes i valenciana, m'imagin que pesaven més aviat poc, aconsellaven, m'imagin, que la d'aquí dugués associat un complement de lloc.

No fa falta afegir que una tal denominació oficial té una sèrie d'avantatges que no té Palma tota sola, s'ha dit a les

intervencions que m'han precedit i, en tot cas, els ho recordaré: els avantatges administratius es desprenen del que acabam de dir, com a mínim si agafam com a marc de referència el conjunt de l'Estat, cosa que encara convé fer, a pesar del que creguin alguns. Els comercials i econòmics, els avantatges comercials i econòmics, tres quarts del mateix, maldament només sigui perquè sempre val més que la localitat en qüestió estigui ben identificada. I quant als avantatges relacionats amb el turisme, entenc que no és necessari insistir en els guanys de tot ordre que representa l'associació de la ciutat amb l'illa on està emplaçada.

Dit això, comprenc que hi hagi qui consideri que cap mallorquí o cap balear, com també s'ha dit avui, no diu que viu o que va a Palma de Mallorca quan vol referir-se a Palma, l'ús de Palma tot sol és incontestable, tothom diu Palma. Bé, que ara hi ha molts d'habitants a la part forana i encara els sent que diuen que van a Ciutat quan van a Palma, perquè aquest és l'ús, efectivament, tradicional a la part forana, però això és un altre assumpte, en tot cas.

El mateix passa amb les altres Palma catalanes i valencianes i el mateix passa amb aquesta Ciutadella de Menorca, a la que s'acaba de referir fa un moment el portaveu que m'ha precedit, tant nostra també, que tothom designa amb el nom de Ciutadella, i en canvi, aquí ningú no posa en dubte que la denominació oficial hagi de ser la forma composta. I no em venguin ara, com sostenia un antic diputat d'aquesta cambra i actual càrrec de confiança del Govern, amb la cançoneta que Ciutadella ha de dur el Menorca darrera perquè en aquest món hi ha moltes ciutadelles i han de precisar de quina es tracta, això podria ser en els orígens, però avui dia no hi ha altra Ciutadella al món que la tots coneixem.

Exactament igual que quan els nacionalistes d'aquesta terra, ara ja no ho practiquen, per ventura perquè ja no són tan nacionalistes, o per ventura perquè han evolucionat, no ho sé, es negaven a usar la forma Palma, que ara tant defensen i utilitzaven sempre Ciutat de Mallorca, o Ciutat a seques. Creu algú que deien el nom sencer? No, evidentment, pràcticament sempre deien Ciutat, a seques, que és com es continua dient avui dia a la part forana, tal com els acab de recordar.

En definitiva, senyores i senyors diputats, aquesta amputació de l'actual nom oficial de la capital de Mallorca, per retornar a la forma genuïna i tradicional, jo no en tenc cap dubte evidentment que és la forma genuïna i tradicional, no és cap avenç, ni cap restitució, ni cap normalització toponímica, és més aviat un retrocés, una caparrudesa, que no té en compte els avantatges i els inconvenients d'una forma i una altra, un error impropï, al meu entendre, d'uns representants polítics del segle XXI.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sra. Presidenta, no intervindrem. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Busquets del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, parlàvem de Palma i s'ha passat devers cinc minuts parlant de Lloret, o de Llorito, del poble de Lloret o de Llorito. Parlàvem de la ciutat de Palma, no hi ha hagut arguments pens.

Sr. Gijón, quan des d'aquí, des d'aquesta banda de la bancada l'enviam a estudiar, tot i que pensam que vostè té formació, és perquè actua amb un menyspreu..., -vostè té formació-, no em sé el seu currículum, però sospit que té formació-, actua amb un menyspreu crec que imperdonable cap a la Universitat de les Illes Balears, amb el to s'ha notat, i tots aquí n'hem estat conscients. L'Estatut mateix, vostè és polític i, per tant, ho ha de saber, l'Estatut mateix diu que la institució oficial consultiva quant a la llengua catalana és la Universitat de les Illes Balears. Per tant, convé fer-li cas.

Però clar, vostès s'hi varen oposar llargament a la Universitat, s'hi varen oposar quan no varen consultar sobre el TIL; s'hi varen oposar quan varen fer desaparèixer l'estàndard oral en els informatius d'IB3, i s'hi varen oposar, o varen fer orelles sordes, quan varen dur el nom de Palma de Mallorca. Hi ha una dona, que no té estudis, a Algaida, que sempre diu que per ser un ignorant no fa falta anar a la Universitat, i tal vegada es pot girar: de vegades manifestam ignorància tot i haver anat a la Universitat.

I per acabar, defensam el nom de Palma i faré esment del meu estimat company Antoni Noguera, perquè el que no volem és que sigui *Ciudad Rodríguez*.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breu. No pensava intervenir, però el Sr. Pericay me motiva.

(*Algunes rialles*)

Vikipèdia. Jo no tenc cap culpa que els meus avantpassats siguin de Girona, no en tenc cap culpa ni una per mor d'això, i no tenc cap culpa que quan els meus avantpassats arriben a Palma, o a Mallorca, no existís Sa Pobla, existia una alqueria que es deia l'alqueria d'Uialfàs. I no tenc cap culpa que el fill

de Rei, en Jaume II, a l'any 1300, donàs la carta de població i li posés Sa Pobla d'Uialfàs. És a dir, no existia, però quan qualcú la va crear, es va dir Sa Pobla. No hi ha ningú en el món que maldament sigui el 1960, o 50, o 40, o 1800 li pugui canviar el nom, perquè no són ningú. És respectar el nom que hi havia, i el nom que hi havia a Palma era Palma, fills meus, us hi poseu com vulgueu.

Amb aquest raonament, i aquí, aquí, quan un va a Vikipèdia, diu Sa Pobla, La Puebla, municipio de España de España, dues vegades...

(Algunes rialles)

... i és perquè normalment sempre ens han doblegat dues vegades. Així de clar!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I el que m'agradaria a mi és que perdéssim temps amb aquelles altres coses que nosaltres hem explicat que Palma necessita i que el batle no s'hagi d'entretenir amb aquesta qüestió i anem per allò altre, anem per feina.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, no, no perquè el Sr. Bauzá el va canviar...

(Remor de veus)

..., és que m'agradaria...

Ara jo em queix del mateix que el Sr. Gijón, eh.

L'únic que els vull dir és que jo crec que dir les coses pel seu nom és fàcil. I deixem-nos d'ideologies que vulguin canviar els noms. I crec que l'exemple de Sa Pobla és un exemple molt clar, per què ens varen posar *La Puebla*? És que és lleig i tot! M'explic?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Font del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. No vol fer ús de la paraula.

Té la paraula el Sr. Jaume Garau del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. GARAU I SALAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, molt breument, jo crec que s'ha polaritzat el debat en dos blocs, n'hi ha uns que pensen que Palma de Mallorca és el nom que és més comú a tota Espanya; que el debat no és important, amb aquest debat perdem el temps, vostè, Sr. Batle, ve aquí a perdre el temps, perquè té molt de temps tot el seu equip, no sé què fan aquí perdent el temps!; que Palma de Mallorca facilita, clarifica, que és més comercial. I un altre bloc que alguns del primer bloc ens volen fer creure que aquest debat és un debat catalanista, que és emocional i que no té massa sentit.

Jo crec que seguint en la línia que deia el Sr. Pericay, jo crec que els diputats d'aquest Parlament s'han de prendre molt seriosament aquest debat, i prendre's molt seriosament aquest debat és trobar-li una solució definitiva, perquè el que no és presentable és que aquest debat no es faci a cap Parlament de cap comunitat autònoma des de fa molt de temps, i que jo sàpiga, he cercat, i no he trobat aquest debat. Per tant, alguna cosa ens passa a nosaltres i aquest problema s'ha de solucionar de qualque manera i els 59 que som aquí, seria bo que el solucionàssim com més aviat millor. Crec que avui no el solucionarem.

Permeti'm, però, una cosa, tant el Sr. Pericay, com el Sr. Gijón, vostès no són experts en la matèria, ni en el tema històric, ni en el tema lingüística, ni en el tema toponímic..., -bé, vostè és lingüista, però vostè no és un expert en toponímia-; aquí tenim dues persones, una és el Sr. Muntaner, l'arxivista de l'Ajuntament de Palma, i un altre és el professor de filologia, el Sr. Bibiloni, que sí són experts, perquè fa quaranta anys que fan feina sobre això. I si vostès llegeixen els seus informes, tal vegada els donaran una mica de claredat respecte d'una cosa: que és un tema complex. I que, per tant, com a polítics, crec que el que hauríem de fer és reconèixer que hi ha gent dins el món, independent políticament, que són els que han de dir la seva i que els seus informes han de tenir molt de pes en la decisió.

(Remor de veus)

D'acord. Home tots els informes més de pes que en aquests moments estan damunt la taula, tant el del Sr. Muntaner, com el del Sr. Bibiloni, com el del cronista de la ciutat, el Sr. Bestard, tots diuen que el nom de Palma és el que toca, no el nom de Palma de Mallorca, per moltes circumstàncies històriques que hagin fet que sigui un nom molt conegut, molt popular, molt conegut a l'estranger, etc.

I a més, jo crec que, a part d'aquest tema, hauríem d'arribar a un consens amb uns criteris determinats, crec que un criteri és a dir, confiem a tres o quatre experts que podem escollir en aquesta casa perquè facin un informe tal vegada conjunt, o com sigui, poden ser de la Universitat o no, jo crec que la Universitat té un paper molt important i crec que s'hi poden afegir altres persones.

I després una altra cosa que també em sembla molt important i és què fan les altres comunitats autònomes? Si la norma dins les altres comunitats autònomes és que la capital de les comunitats autònomes té una arrel dins el món clàssic de qualque manera, o dins la tradició que ha tengut cada ciutat, com ha estat Sevilla, com Madrid, com Saragossa, com Barcelona, com València, fem nosaltres el mateix, fem que la capital de les Illes Balears tenguí un nom històric, clàssic, en funció de la seva història més arcaica. I si aquests no són suficients criteris, doncs passarem una altra vegada, d'aquí dos o tres anys, si vostès guanyen a l'Ajuntament de Palma, que tornarà venir aquí el batle de Palma a dir-nos que vol canviar el nom i li vol tornar posar Palma de Mallorca. Cosa que em sembla absolutament ridícula.

Crec que hauríem de ser una mica més madurs i dir bé, com se soluciona aquest problema? Perquè no és un problema

menor, no és una beneitura aquest problema. A ningú no li agradaria..., si jo digués el Sr. Álvaro De Gijón, tal vegada no li agradaria que li possessin De Gijón, o si digués el Sr. De Pericay, tampoc no li agradaria.

(Remor de veus)

A nosaltres, a nosaltres quan ens canvien el nom no ens agrada, no ens agrada, tot d'una diem, perdoni, vostè s'ha equivocat aquí, jo no em dic tal, em dic qual.

Per tant, el nom de les coses és molt important. El nom de la ciutat de Palma és molt important, no és una beneitura. Per tant, solucionem aquest problema. No repetim..., que ja en tres anys ja va venir l'anterior batle, ara hi torna ser. No repetim això una tercera vegada, no? Trobem una solució...

(Remor de veus)

... trobem una solució fora de les nostres emocions, tal vegada, i fora de les nostres ideologies. Trobem una solució per sempre. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Garau, si el nombre mio es Álvaro De Gijón y lo pronuncia la presidenta del Parlamento, a mi me gusta...

(Algunes rialles)

..., pero sólo si lo dice la presidenta.

Hablando en serio. Sra. Busquets, cuando yo digo que la UIB pontifica, yo no estoy despreciando a la UIB, yo soy estudiante de la Universidad, estoy igual de formado que nuestro querido alcalde, porque hemos estudiado juntos, fíjese, igual, para la bueno y para lo malo. Por tanto, yo no digo que la Universidad no tenga que hacer su trabajo, lo que digo, y usted lo ha dicho, es que es un órgano consultivo, consultivo. Y lo que no puede ser es que cuando nos interesa, los informes de la Universidad los ponemos encima de un altar y cuando no nos interesan los ponemos dentro de un cajón, y le voy a poner ejemplos.

Cuando interesa, y yo lo pongo en duda, que en este caso que se ha producido en esta legislatura, la Universidad le pone el sello a un informe en el que se dice que el Palacio de Congresos tiene que volver a sacarse a la licitación, en contra de lo que dicen los técnicos municipales, que son funcionarios. Y cuando eso lo firma, entre otros, una persona que ha sido miembro de un consejo de administración, a propuesta del partido que le está pidiendo hoy el informe, por mucho sello de la Universidad que tenga, a mi me hace dudar.

Segundo, si tan importantes son los informes de la UIB, ¿por qué no le hacen caso en Sa Feixina?

(Alguns aplaudiments)

Si tan buenos son esos informes, vamos a jugar todos a lo mismo. Pero entonces, no harían falta políticos, porque los técnicos, en un argumento estrictamente científico, decidirían lo que se puede hacer y lo que no se puede hacer.

Por eso, lo que diga la Universidad, mal que le pese a algunos, no va a misa. Y desde luego en este caso concreto menos todavía.

Y miren, al Sr. Jaume Font le gusta mucho hacer refranes en mallorquín, a mi me encantaría poder hacerlos con él, pero no sé. Pero sí me sé algunos en castellano, y hay uno que me gusta especialmente que dice "Los pájaros disparan a las escopetas". Y usted, Sr. Garau, le está pidiendo al Partido Popular que no vuelva a venir aquí a cambiar algo que ustedes han cambiado ya por dos veces. ¿Lo ha entendido o no lo ha entendido?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ustedes han cambiado por dos veces, por dos veces. Esto no hubiera sido ningún problema si en el año 2008 no hubiera venido un alcalde socialista a cambiar lo que se había aprobado en el Parlamento. Eso es lo que pasa, en el año 2006 se aprueba por unanimidad una ley aquí en el Parlamento y el alcalde decide cambiarla, y entonces se arma todo este lío. Y ahora viene usted y nos dice a nosotros que no lo hagamos, si volvemos a ganar, que, por supuesto que en algún momento espero yo que vayamos a ganar, no van a estar ustedes siempre aquí, en algún momento ganaremos.

Por tanto...

(Remor de veus)

..., bueno, ustedes sigan soñando, pero en algún momento ganaremos...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., no se equivoquen, porque en algún momento llegaremos.

(Remor de veus i algunes rialles)

Bueno, es cuestión de tiempo. Sr. Conseller, es cuestión de tiempo, ustedes no van a ser como el PRI en Méjico que se quedaron 75 años, ya se lo aseguro yo, estoy convencido. Basta ver los temas de transcendencia que se vienen a traer a este Parlamento para saber que no estarán demasiado tiempo.

Vuelvo a decirlo, ustedes podrán hacer lo que quieran, están en la mayoría. Creo que de todos los planteamientos que ha habido aquí, el más de sentido común vuelve a ser el del Sr. Jaume Font, y estoy de acuerdo con usted, una cosa es como se le diga al término oficial, como le queramos llamar, porque de todas formas no lo vamos a cambiar, en la part forana seguirá siendo Ciutat, por mucho que digamos que es Palma, los de Sa Pobra le dirán Ciutat y los de Sineu le seguirán llamando

Ciutat, y fuera de España -perdón-, fuera de las Islas nos seguirán llamando Palma de Mallorca, y eso va a ser algo obvio.

Por tanto, seamos un poco más inteligentes, no hagamos política, que hoy aquí ha habido demasiado política para una cosa tan sencilla, y utilicemos el nombre de Palma de Mallorca cuando interese, que turísticamente ya le digo yo, que no soy ningún experto, pero algo sé, que el nombre de Palma de Mallorca vende más que el nombre de Palma, porque nos sitúa en el centro del Mediterráneo, y eso siempre es bueno. No perdamos tampoco las raíces.

Y no nos equivoquemos, porque daba la sensación de que esto siempre ha sido Palma y algún iluminado del Partido Popular ha llegado y ha decidido cambiarlo, y esto no es así, si esto hubiese sido siempre Palma este debate no estaría. Y la prueba es que durante la historia de la ciudad ha tenido distintos nombres. Por tanto, seamos un poco más pragmáticos y ese consenso del que usted estaba hablando, Sr. Garau, a mí me hubiera gustado verlo antes de llegar aquí, y no lo he visto, porque ustedes solos se bastan. Y ustedes solos, con menos diputados, modifican lo que el Partido Popular aprobó con más, pero, en su caso, es consenso, y en el nuestro, es autoritarismo, y así nos va.

Eso no puede ser, vamos a poner un poco de sentido común, pero desde luego no nos eche la culpa a nosotros de traer aquí por segunda vez algo que ya estaba aprobado. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, intervindrè des d'aquí. Sra. Busquets, jo he fet servir una analogia, una analogia que crec que tenia un determinat valor pedagògic en aquest context; és a dir, em permetia explicar el que jo volia explicar. Per tant, en aquests casos em sembla que està perfectament justificada. Ja sé que no he parlat durant el temps que hagi estat, que no record quin ha estat, tota l'estona de Palma, però crec que ha estat il·lustratiu i, a més, fins i tot hi ha gent que no sabia..., diguem que no ho coneixia, i que m'ha agraït que ho explicàs.

Dit això, el nom evidentment que ningú no discuteix aquí ni l'informe que pugui fer un filòleg expert en toponímia, ni tampoc l'informe que pugui fer el mateix cronista de la ciutat, que jo he llegit i que és perfectament determinant sobre quina és la forma genuïna i la forma tradicional, però si això ningú no ho discuteix; el que es discuteix aquí, en tot cas, és quina és la forma que oficialment pot funcionar millor, perquè, desenganyem-nos, i això crec, Sr. Font i també Sr. Garau, les seves intervencions, és a dir, aquí no parlem de canviar Palma per vatua el món, eh?

(Algunes rialles)

..., és a dir, per una cosa que no tenguí absolutament res a veure, i perdonin l'exemple, he agafat l'exemple més extremat, més ultraista a posta. No, aquí canviem Palma, en tot cas, per Palma de Mallorca, és a dir, amb un complement que és el que té per exemple Las Palmas de Gran Canària, per posar un exemple també illenc.

Per tant, tampoc no es tracta de traduir el terme, el terme no té traducció i, per tant, no tenim problemes d'aquest ordre. Per tant, ens situam en un terreny absolutament distint dels exemples que vostès han posat.

De totes maneres jo també, des d'aquí, voldria afegir-me al que el diputat Font ha dit, no ara a la rèplica, sinó inicialment a la seva intervenció, és a dir, podem arribar per ventura a un acord entre tots els grups -i això me pareix també raonable-, segons el qual puguem jugar amb les dues formes, segons la conveniència, perquè, al final, jo plantej un debat gens essencialista, un debat sobretot utilitari, instrumental, pràctic, que crec que és el que finalment..., perquè una cosa no..., perquè el que acabem decidint aquí no canviarà en absolut quin és el nom més antic, ni quin és el nom tradicional, ni quin és el nom més genuí, perquè això està establert i, per tant, això no ho canviarem, però sí crec que pot ser útil que ens plantejem i que arribem a un determinat acord sobre quin és el nom més pràctic per a aquesta ciutat, allà on realment aquesta ciutat necessita lluir el seu nom. I això és tot, i li continuarem dient Palma o li continuarem dient Ciutat, que és com s'ha dit tota la vida.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació, passarem a la votació de la presa o no en consideració de la proposició de llei debatuda. Votam.

Vots a favor, 34; vots en contra, 18.

Queda aprovada la proposició de llei.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

V. Moció RGE núm. 7318/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6671/16.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 7318/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6671/16.

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Prometo esta vez sí ser breve, de verdad.

Bueno, esta moción que traemos aquí viene como consecuencia de una interpelación de hace quince días, en la que nosotros pensamos, y lo seguimos manteniendo, que se

lleva mucho tiempo hablando mal del turismo, es una apreciación nuestra. Evidentemente, entendemos que el Gobierno no la comparta, pero creemos que conviene hacer una mejor concienciación de lo positivo que tiene el turismo, en lugar de lo negativo.

Presentamos una moción de cuatro puntos, se han presentado una serie de enmiendas por parte de los grupos.

En el primer punto se habla de manifestar *el rebuig a les pintades aparegudes recentment a diferents indrets de Palma de Mallorca en contra del turisme i constata que el turisme és la principal font d'ingressos de la nostra comunitat autònoma i que, per tant, s'ha de potenciar, defensar i promocionar per part de totes les institucions de la comunitat autònoma, mitjançant polítiques de conscienciació entre la ciutadania.*

El punto 2: *El Parlament de les Illes Balears constata que el cicloturisme, el turisme i el de creuers i el turisme esportiu constitueixen elements essencials del producte turístic que ofereix les Illes Balears i per tant insta el Govern a fer-ne una promoció específica i una política de conscienciació de la seva importància, adreçada a la ciutadania de les Illes Balears.*

Un punt tercer: *El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a mantenir contactes amb mitjans de comunicació internacionals amb presència a les Illes Balears, amb la finalitat de minimitzar l'impacte negatiu de les darreres informacions sobre saturació de les Illes, manca d'infraestructures, abastiment d'aigua i nous impostos i taxes.*

I el punt quart: *El Parlament de les Illes Balears lamenta la pèrdua de dotze banderes blaves a les platges de la nostra comunitat autònoma i manifesta el seu rebuig a les insinuacions efectuades pel vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme en relació amb que aquestes no s'han obtingut perquè no es paga a l'organització que les entregue. I en aquest sentit, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar treballant per tal que la qualitat de les aigües i de les platges de la nostra comunitat siguin excel·lents, tal com ho han estat fins ara.*

En referencia, Sr. Vicepresidente, a las...

(Pausa de l'intervinent)

Voy a ser breve, Sr. Vicepresidente. En referencia a las declaraciones que usted ha realizado respecto al tema de las banderas, nosotros pensamos que no han sido afortunadas, es más, no han contribuido a nada positivo. Incluso, aunque lo que usted estuviera queriendo decir sea cierto, la calidad de nuestras playas, independientemente de que tengan o no tengan banderas, va a seguir siendo bueno, pero decir que hay una organización que cobra para certificar que las playas tienen o no tienen banderas creo que no es bueno, primero, porque no es cierto, y de hecho, aquí tenemos una alcaldesa, que es la alcaldesa de Alaior que, sin pagar ni un solo euro, ha obtenido dos banderas en el municipio suyo, y algo bueno ha debido de hacer. Por tanto, lo que le sugeriría, Sr. Vicepresidente, es que pida a la alcaldesa de Alaior cómo ha podido hacer esto sin tener que pagar absolutamente nada.

Y luego le voy a hacer una reflexión, aunque fuera cierto eso que usted ha dicho, aunque fuera cierto, que no lo es, aunque fuera cierta, si hay un organismo externo que se dedica a certificar y los municipios que se quisieran adherir tuvieran que pagar por ello, tampoco es nada descabellado, de hecho existen organizaciones tipo Aenor o APplus que lo hacen regularmente, y las empresas que quieren ser certificadas lo hacen sin ningún problema.

Pensamos que las declaraciones no han contribuido absolutamente para nada, una vez más hemos puesto el foco en lo negativo. Y hay una cosa que es cierta, si bien no todas las playas que no tienen banderas significa que tengan mal la calidad del agua, sí que es cierto que las que han perdido las banderas no tienen una buena calidad del agua, eso es una realidad. En el caso de las de Palma de Mallorca, todas las banderas que han perdido la..., todas las playas que han perdido la bandera ha sido por mala calidad del agua, y esas certificaciones se hacen en laboratorios independientes. Por tanto, lo que tenemos que hacer es trabajar para que eso no ocurra y, desde luego, no ayuda en nada que el vicepresidente, que debería ser la persona más discreta, teniendo en cuenta que está al frente de la conselleria más importante que tiene este gobierno y de la cual depende más del 75% del producto interior bruto de las Islas, debería ser extremadamente prudente y no hacer según qué declaraciones, y menos en caliente, porque decir que se obtienen porque se pagan es falso. Porque, además, en el caso de Palma, que es el que yo conozco personalmente, en el caso de Palma no ha sido así, se han perdido por mala calidad, por no cumplir con los estándares que dice la norma, tan sencillo como eso.

Y puedo entender, si el Govern así lo estima oportuno, que lo mejor es que no haya esa normalización y que no exista ese estándar, y a lo mejor incluso sería positivo que el propio Govern creara una nueva norma propia que la cumplieran todas las playas. Pero hasta que eso ocurra, convendría no poner el foco en donde no se tiene que poner.

Para evitar después tener que intervenir y hacer mucho más ágil el debate, les diré que la enmienda 8720, en la que se dice que *"El Parlament de les Illes constata que el cicloturisme, el turisme de creuers i el turisme esportiu constitueixen elements essencials..."*, presentada, no sigo, por MÉS per Mallorca, PSOE y Podem, la votaremos a favor, ningún problema.

En el caso de la enmienda 8721, en la que se dice que *El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a mantenir contactes amb mitjans de comunicació internacionals amb presència a les Illes Balears, amb la finalitat de posar en valor que el nou impost sobre les estades turístiques contribuirà a pal·liar els problemes de manca d'infraestructures, abastiment d'aigua i depuració"*, votaremos en contra, porque, además, es falso, porque hasta dentro de los próximos dos años no va a ser así, y además el impuesto no tiene, desde nuestro punto de vista, el objetivo, por mucho que se repita, va a ser un objetivo de gasto y no va a tener ninguna repercusión en la parte de inversiones, por tanto votaremos en contra.

En la 8722, una vez más les traiciona el subconsciente y siempre que hablan de turismo tienen que poner, añadir el

aspecto negativo. Yo les pido, si así lo consideran y, si no, no la admitiremos, evidentemente, que donde dice que *El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu rebuig a les pintades aparegudes recentment a diferents indrets de Palma en contra del turisme i constata que el turisme és la principal font d'ingressos de la nostra comunitat i que, per tant, s'ha de potenciar, defensar i promocionar per part de totes les institucions de la comunitat autònoma amb polítiques que permetin pal·liar les externalitats negatives*", una vez más inciden con lo negativo; si ustedes quitan esta parte de negativo "paliar las externalidades", que las hay, y es obvio, nosotros la aceptaríamos, si retiran, como digo, la parte negativa.

Y en la última, presentada exclusivamente por MÉS per Menorca, la votaríamos a favor.

En cualquier caso, Sr. Vicepresidente, le pediría que de ahora en adelante intente, en la medida de lo posible, cuando tiene que hablar del turismo, que hable en positivo. Y para no decir nada positivo, mejor no decir nada.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar les esmenes RGE núm. [8720](#), [8721](#), [8722](#) i [8726](#).

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, el Sr. Gijón ens du una moció sobre turisme que el que pretén la meitat dels seus quatre punts és que conscienciem la ciutadania que el turisme és molt bo. Aquesta és una de les principals preocupacions del Partit Popular quan interpel·la el Govern sobre política turística, que hem de conscienciar la ciutadania que el turisme és molt bo. El problema no és si el turisme pot crear un problema d'habitatge; el problema no és si el turisme crea un problema de saturació; el problema no és si el turisme crea un problema de sostenibilitat, el turisme és molt bo i si qualcú hi veu qualque problema és que l'hem de conscienciar.

Jo crec que hem d'anar per parts. El primer punt, rebuig a les pintades, estam d'acord amb rebutjar unes pintades, evidentment, qualsevol pintada, i sobretot a façanes catalogades, és condemnable, evidentment, però també ens hem de demanar tant de ressò aquestes pintades, perquè ens du avui el Partit Popular una moció per parlar, en part, d'unes pintades. Les pintades són un símptoma, i no estan netejades precisament perquè són façanes catalogades i s'ha de seguir un protocol determinat per eliminar-les. Les pintades són un símptoma, són un símptoma que el turisme també crea problemes socials i problemes sostenibilitat, i és un tema amb el qual hi ha unanimitat dins la societat, des del GOB fins a la Federació Hotelera, que el model té problemes, que el model no pot anar cap a un creixement de més turistes. I ja dic que hi ha unanimitat des del GOB fins a la Federació Hotelera, amb l'accent i paraules diferents, uns parlant de col·lapse ambiental

i d'altres parlant de rendiments marginals, però hi ha unanimitat dins la societat que el model s'ha de redreçar.

I la solució que proposa el Partit Popular o que proposava, perquè entenc que accepta una transacció o em proposa una transacció a aquesta esmena, amb la qual nosaltres estariem d'acord, és però la solució que proposava: conscienciar la gent que aquests mals són necessaris perquè vivim del turisme.

La solució per a nosaltres és fer polítiques per atacar aquestes externalitats negatives del turisme amb eines, com un impost turístic, amb eines, com una llei d'habitatge, amb eines com la definició efectiva d'un sostre de places. Aquestes són les polítiques que nosaltres esperam del Govern, no un Govern que negui la realitat dels problemes socials que també genera el turisme, que un Govern que negui la realitat dels problemes de sostenibilitat que també té el turisme, sinó un Govern que els afronti, que afronti aquests problemes i redreci el model.

El seu segon punt va en la mateixa línia, el cicloturisme, el turisme de creuers, el turisme esportiu, tal vegada potser excessiu referir-nos-hi com a essencials, però en tot cas, respectam el redactat, però sí que són un complement important, evidentment. Però tornam estar a les mateixes, el problema no és conscienciar la ciutadania que els problemes que pot generar aquest turisme són un mal necessari, el que hem d'esperar del Govern i de les institucions balears és que treballin per tal de minimitzar aquests impactes negatius; que l'Autoritat Portuària treballi amb l'Ajuntament de Palma, com ens consta que fa per veure de quina manera es pot reduir la massificació de determinades zones amb l'arribada de creuers; que per part dels consells insulars es treballi, com fan amb la xarxa de carreteres, per fer-la més segura i més adaptada també als ciclistes, això és el que esperam i no que ens conscienciïn que aquests problemes que hi pot haver són necessaris.

Al tercer punt, treballar amb els mitjans internacionals per minimitzar les informacions negatives sobre la saturació, o la manca d'infraestructures, abastiment d'aigua i nous impostos i taxes, li volem donar una volta amb la nostra esmena, si li volem donar la volta o minimitzar els impactes negatius que pot produir a la premsa la situació de saturació, de manca d'infraestructures i d'abastiment d'aigua, podem fer dues coses: podem fer un pacte de silenci, el Sr. Font que de tant en tant demana a la presidenta a veure com van les depuradores i com van els temes d'abastiment d'aigua, doncs tal vegada si no han de sortir coses negatives d'aquí, tal vegada serà millor que no li demani o la presidenta que no li contesti, i amaguem la realitat i diguem que tot va bé.

(*Remor de veus*)

O el que podem fer és el que nosaltres proposam a l'altra esmena, que sortim en positiu dient que, gràcies a l'impost turístic aquests problemes es podran afrontar i es podran solucionar. Podem dir que, gràcies que tenim un impost sobre les estades turístiques, podem afrontar aquests problemes. Aquesta és la millor manera, creiem, de minimitzar, com diu vostè, l'impacte negatiu de notícies sobre abastiment d'aigua, depuració, jo crec que la millor manera és dir com ho solucionarem.

Respecte de les banderes blaves, no les volem llevar la seva importància, que encara la tenen, però també hem de reconèixer que la bandera blava ja no és, com a un temps primer, l'únic distintiu de qualitat que tenen les platges, ara existeixen certificacions de qualitat internacional, com la d'ISO 9000, la d'ISO 14001, de qualitat ambiental. En els darrers anys hi ha hagut ajuntaments, perquè se n'han perdudes enguany, però també se n'han perdudes perquè hi ha hagut ajuntaments que no les han demanades, hi ha hagut en els darrers anys també ajuntaments, també del Partit Popular i de tots els colors, que han preferit no seguir demanant la bandera blava i que han optat, alguns, per altres certificacions. Existeixen aquestes altres certificacions de qualitat ambiental i la nostra esmena va en el sentit que estam d'acord que el Govern ha de treballar per la qualitat de les aigües, que ha de col·laborar amb els ajuntaments perquè tinguem les millors platges, però no ens centrem en les banderes blaves, avancem també en tot tipus de distincions que garanteixin la qualitat ambiental.

He entès que acceptava l'esmena 8720, al punt 2.

L'esmena 8721, al punt 3, he entès que no, per tant hi votarem en contra.

L'esmena 8722, ens sembla bé per part del nostre grup, no puc parlar per la resta de proposants, però per part del nostre grup ens va bé deixar-ho en "pal·liar les externalitats".

I la 8726, entenc que no hi ha..., en tot cas ens ho dirà a la rèplica, entenc que no ha dit si l'acceptava o no. La 26 al punt 4, l'esmena al punt 4.

I l'esmena 8723, de MÉS per Menorca, que ha dit que l'acceptava, però que és una esmena que també s'adreça al punt 1, el qual, en principi, hi ha dues esmenes a aquest punt, per tant..., bé, ja ens aclarirà a la seva rèplica quines esmenes acceptaria i quines no. En tot cas, la transacció que ha proposat a nosaltres ens sembla bé.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Damià Borràs, del Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes RGE núm. 8720, 8721, 8722 i 8726.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Fa tot just un moment debatíem sobre debats transcendents i intranscendents, el que era important o allò que no era important que havien dedicat les institucions. Jo pensava que el que havíem d'intentar és que l'economia turística es comportés d'una manera més justa i més equitativa de com es comporta i que açò era la feina del Govern, que havíem de maldar que les rendes turístiques arribessin a més gent, que el turisme deixés més beneficis i que els deixés aquí, i que, a més, els deixés millor repartits.

Pels punts de la moció, sembla que aquests no són els problemes fonamentals, sembla que són altres els problemes que tenen els turistes. Però els turistes, en tot cas, ens ho hem

de llevar del cap, no compren lllits, ni plats, compren paisatge, compren platges, l'herència que hem rebut i la que hem de deixar, una herència que, evidentment, no podem expropiar a les generacions futures

No aconseguirem millorar la competitivitat de la nostra indústria ni fer més feina ni fer feina millor pel mateix sou, sinó més formació, millors salaris i condicions socials i laborals més dignes, millors sous i preus més alts, aquesta és la via de la qualitat. És a dir, els turistes compren una cosa, patrimoni hereditat i natural i paguen lllits i plats, paguen la força de treball de la indústria del turisme.

El turisme, diu el PP a la seva moció, és la principal font d'ingressos. Ara que si (...) a la lluna, descobrim Amèrica. Ho saben millor que ningú açò que afirma el PP l'hotelier i la dona que fa net les habitacions del seu hotel, cadascú, evidentment, a la seva manera ho entén perfectament que la millor i més important font d'ingressos és el turisme.

El Govern Bauzá va convertir la realitat del turisme en una qüestió de dogma, de creença, fe en el convenciment íntim sense necessitat de basar-se en la raó o en l'experiència, de tanta fe com tenia, de tanta fe com tenia en turisme el Sr. Bauzá, va convertir el seu convenciment en cos de doctrina, i llavors, evidentment, va fer escriure aquesta doctrina a les seves taules de la llei, la Llei 8/2012. Després va venir el Sr. Company, va obrir un cisma dins d'aquesta doctrina i hi va amb la Llei del sòl i la Llei agrària.

Promoció. Com bé sabien els antics, la fe se sustenta, aquesta fe en el turisme, en aquest cas, molt millor si ho fa sobre la força, la potència de la imatge, per açò, el Sr. Delgado es va gastar prop de 3 milions en un grapat d'imatges, d'icones policromades, el va batejar com Escaparate Turístico Inteligente. Ara tenim una monumental iconografia digital inútil, un aparador corcat, i l'hem pagat a preu de Capella Sixtina.

El PP creu i ens vol fer creure que qui parla en nom del turisme està urgint del do de la infal·libilitat, per açò el PP tot allò que diu la portaveu del sector turístic, la Patronal Hotelera en realitat, va a missa, ha dit que l'únic..., tot el que diu la Universitat no va a missa, ha dit abans el Sr. Gijón, però tot el que diu la Patronal Hotelera sí que va a missa.

En el peculiar diccionari del PP, consens vol dir fer allò que vol el sector, el sector (...) patronal i diàleg social és sinònim normalment de comèdia de sords. En el sentit etimològic del terme, ja que anam de religió, assemblea, el Parlament és l'església de les Illes Balears, la seva voluntat s'ha de respectar, amb fe o sense, tant quan aprova la Llei 8/2012, com quan s'acorda la Llei 2/2016, la de l'impost sobre estades turístiques, s'hi cregui en ella o no s'hi cregui.

El PP ens demana que imposem al Govern una espècie d'*omertà* sobre la realitat, deu ser part d'aquesta herència de Bauzá, sempre present, per més que el PP el vulgui esborrar ara de la història, si més no de la seva pàgina web, ho intenten amb la mateixa subtileza esborrar el Sr. Bauzá amb què Iósif Vissariónovich Dzhugashvili, més conegut com Stalin, esborrava els seus enemics de les fotografies.

El Govern ha dit que aquest estiu hi pot haver problemes d'aigua i de sanejament, açò és injust que n'hi hagi de problemes i és impropï d'una economia de serveis d'una societat com la nostra, moderna i avançada, ara, segons el PP, el problema és dir que tendrem problemes, per al PP la realitat és demagògica. El problema no és que aquest estiu hi haurà tantes boques afamegades, tantes dutxes rajant, tantes piscines per omplir, tants de jardins per regar, i perdoni'm la grolleria, tantes cadenes d'excusat per estirar, que els aqüífers i les màquines, si és que funcionen, no donaran l'abast. El problema és dir-ho. No que tinguem dessaladores que ja són velles quan no estan ni estrenades, el problema no és tampoc que les canonades perdin més aigua que un paner, ni que els emissaris rebentín sempre seguit, o que les depuradores no depurin, el problema és que el Govern ha dit que tenim problemes d'aigua i de sanejament, i dir açò, segons el PP, fa mal a la imatge turística.

Tot açò deu ser responsabilitat d'algú, de tots els que hem governat aquí i a Madrid ben segur, ara, deu ser una mica més de responsabilitat d'alguns que no d'altres, açò sí, aquests altres ara tenen la difícil papereta de resoldre-ho.

Quan el Govern exposa un problema amenaça la temporada turística, en canvi quan el ministre de Turisme de Panamà defensa el *fracking* fa promoció turística, i també fa promoció la Sra. Borrego, a qui mentir li deu venir del sagrament matrimonial, quan enganya els majoristes de viatges a la cara sobre les prospeccions. El ministre ja se n'ha anat *camino a Sòria* o rumb a Panamà, en canvi la secretària d'Estat continua en funcions, du en funcions en realitat quatre anys i mig. El problema no és dir o no dir, és ser on som i ho és sobretot voler seguir endavant a pinyó fix.

Hem sustentat el creixement econòmic en el creixement demogràfic, un model de creixement que expulsa la gent més qualificada, els joves sobretot, mentre incorpora gent poc preparada a la qual ja li negam fins i tot un llit decent per descansar. Com més creixem manco toca a cadascú perquè som més a repartir i hem de fer més dessaladores, més depuradores, més escoles, més hospitals.

Si algú es rebota i fa una pintada la culpa és del Govern, que no creu en el turisme; si la policia deté un presumpte terrorista, el Govern es tebi amb la resposta, igual el conseller hauria d'haver sortit a dir "*ha sido ETA*", com Acebes, dia 11 de març de 2004, i si la policia deté i el jutge condemna un presumpte empresari, presumpte com a empresari, per una provada explotació laboral, llavors hem de callar, que no facem mal al turisme. *Omertà*, i que consti que els empresaris indignes són una minoria.

El PP vol que el Govern festegi els diaris internacionals per, cometes, minimitzar l'impacte negatiu de les darreres informacions. Què hem d'amagar? Un impost que ajudarà a resoldre problemes o l'IVA turístic que se'n va volant amb les taxes d'AENA mig privada? Hem de camuflar els problemes ambientals? Hem de perjudicar la reputació del destí com la Sra. Borrego va fer amb el gas? O pretén el Sr. Gijón que el vicepresident es prengui un bany a Talamanca, com el bany de Palomares, el més grans ho recordaran, del ministre d'*Información y Turismo* de la dictadura, Sr. Fraga Iribarne?

Ara, si la portaveu del PP a l'Ajuntament de Palma posa el crit en el cel, per la pèrdua de banderes blaves, fa un acte de responsabilitat política, només es perjudica el turisme si qui obri la boca és d'esquerres. Corol·lari: el Govern no creu en el turisme. *Habemus Hashtag*.

Hi ha moltes platges que no poden aspirar a tenir bandera blava, perquè són verges, no estan urbanitzades, ara el PP igual preferiria que Es Trenc, Illetes, Ses Salines o Macarella en tenguessin de bandera blava. Són les platges que havia de mostrar la Capella Sixtina turística del Sr. Delgado, les platges que el PP empra de reclam turístic quan governa i que quan legisla fa servir d'esquer per als inversors. Aquestes platges no tenen bandera blava, però en bravejam. Els turistes vendran cada vegada més, gràcies a les platges que no poden tenir bandera blava, el món no comença a s'Arenal i acaba a Magaluf, ens hauríem de treure les cucales.

En canvi, molta gent no posaria mai els peus on hi ha més banderes blaves de tot, un míting del PP: *Cuando Rajoy despertó los veintitrés candidatos todavía estaban allí*.

A la moció no hi ha cap referència a estratègies de promoció per millorar els segments de mercat, per obrir nous mercats, per millorar els mesos de baixa demanda, sobre connectivitat, l'ATB com si no existís i els consells com si no hi fossin. Tot això també són foteses, bagatel·les.

Allò que necessitam, segons el PP, són, cometes, polítiques de conscienciació entre la ciutadania. *Acabáramos*, que diria el recordat senyor Veramendi. Hem de ressuscitar les mítiques campanyes de "*Un turista, una sonrisa*"?

(Remor de veus)

O la recurrent de "*Un turista, un amigo*"? Hem de tornar armar els concursos de Miss Turismo? Esperem que ningú no vulgui ressuscitar els picadors de discoteca. Les màfies no surten per generació espontània, les màfies no surten per generació espontània, han de menester un brou de cultiu social on créixer, un entorn de desesperació, açò les màfies miserables, les grans màfies fan els negocis a ple sol o a les zones VIP de les discoteques. I mentrestant en el carrer tenim trifulgues entre *manteros* i turistes mentre els policies són a la presó o posats en berlina. Aquest és el lloc on som.

Sis de cada deu euros turístics no arriben a les Illes, si arribessin més doblers i es repartissin d'una manera més equitativa entre tots els que fan possible l'estada dels turistes, el turista es trobaria com a casa, o millor atès. La millor campanya de conscienciació és que els treballadors i les treballadores tinguin un sou digne, just i unes bones condicions laborals i que allò que es deriva als turistes sigui produït aquí i es pagui a un preu condret. Si la gent que fa feina per la indústria turística té un sou just açò repercutirà en la seva qualitat de vida i de la seva família, i els seus fills podran estudiar i podran arribar a ser millors professionals que els pares i creixerà el benestar de tothom. I llavors el client serà un amic i hi haurà impostos per fer depuradores, poder invertir en educació i en innovació i en diversificació industrial, i els doblers circularan i disminuirà la pressió demogràfica real i psicològica, l'efecte ofec. Açò no és la rondalla ciretera, la

rondalla és tot el que ha viscut fins ara, la nostra gerra de llet està plena d'esquerdes i per si fos poc la llet que beuen els turistes la compram fora.

Mentre a l'hora de donar feina entre un cambrer i un transportista de plats es triï qui cobra manco, el turista se sentirà fora camp, per més que li diguem t'estim des d'un cartell publicitari. Mentre qui ha de somriure faci moltes més hores que les que diu el seu contracte, mentre no tengui el sou i les condicions del conveni, mentre no trobi un llit on descansar a un preu decent, mentre no rebi la formació que necessita, mentre no faci feina amb les garanties i la seguretat que una feina digna mereix, mentre tot açò segueixi com fins ara les campanyes de conscienciació no faran més que predicar en el desert, batre en ferro fred, per més fe que s'hi posi i per més Profidén publicitari que es proposi el PP.

Tal vegada hi falti conscienciació, com reclama el PP. Ara, allò que és indubtable que fa falta d'una vegada per totes és consciència, moltes més consciència.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes 8720, 8721, 8722 i 8726.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, treballadors i treballadores i públic que avui ens visita, fa un parell de setmanes el Partit Popular va presentar una interpel·lació al Govern en matèria de promoció turística, i com vam poder veure el seu portaveu va tirar d'hemeroteca per fer-nos present que comunicativament s'estava enviant un missatge erroni cap a l'exterior o, almenys, no servia realment com a element de promoció perquè vinguin més turistes al nostre arxipèlag.

En el tema de la promoció turística ens trobem en una situació d'*impasse*. De qui depèn la promoció turística? Depèn, en primer lloc, d'alguna illa, ja que en el seu moment, el juny de l'any passat, el Partit Popular va decidir que el Consell d'Eivissa tindria aquesta competència, una transferència mal dotada, com tantes altres, que hem hagut d'acceptar per part dels diversos governs que han anat cedint competències a les diferents illes en determinades qüestions.

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

Bé, ara continuo. El passat 26 de febrer es va acordar el traspàs als consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera de les competències de promoció turística a partir de l'1 de gener. En el cas del Consell Insular d'Eivissa veurà millorada la competència que ja té transferida, ho esperem. Però no vull passar per alt, quan hem anat a les fires, i sobretot el Partit Popular, i el Partit Socialista però especialment el Partit Popular, a l'hora de muntar els estands quins problemes

ha tingut l'illa d'Eivissa al respecte. Ho deixaré aparcat i un altre dia ho comentarem.

Els portaveus del PP i del Govern van estar en aquesta interpel·lació tirant-se en cara determinades qüestions que avui no faré presents, però el que avui demano al Govern és que s'assegui i que planifiqui d'una forma estratègica el model d'illes que volem. Davant aquesta tasca des de Podem li donam la mà i crec que la resta de forces polítiques, o almenys algunes, també ho farien de gust.

El passat 1 de maig vaig tenir la sort de poder assistir al meu poble, Sant Antoni de Portmany, a un esdeveniment, *Technology, Entertainment and Design*, una organització sense finalitats de lucre dedicada a les idees dignes de difondre a tot el món, i que segur que moltes de les senyories han vist alguns dels seus vídeos, que poden visitar a internet. Un dels ponents ens demanava als assistents que tancàssim els ulls i ens imaginàssim quina Eivissa volíem l'any 2030, sí, viatjar en el temps quinze anys i veure com seria la nostra illa. Els convido, senyories, a fer aquest exercici: com s'imaginin Formentera, Menorca, Eivissa i Mallorca? Aquest pensament com es tradueix a nivell polític i a la qüestió que avui se'ns sotmet a votació? Ha existit per part del Partit Socialista i del Partit Popular al llarg de les diferents legislatures una planificació pel que fa al model d'economia de les nostres illes? Em faig aquesta pregunta. I concretament, en la política de promoció turística, si hi havia plans que l'arribada d'un o altre partit al Govern ha fet que el que era important o prioritari per a un ho deixàs de ser per a l'altre, o no tingués continuïtat. Així no anem enlloc.

Realment el Partit Popular pensa avui que amb la moció que ha presentat canviarem el model productiu de les nostres illes? Els altres portaveus hi han fet referència. Això és planificació o marcar una estratègia a mitjà i llarg termini?

Ara com ara tenim molts de reptes en el nostre arxipèlag, però un d'ell és replantejar-nos la capacitat d'acolliment que la nostra illa té o les nostres illes tenen. Des de l'Organització Mundial del Turisme es recull aquest concepte, i el Govern possiblement ho té i ho sap perfectament el Sr. Vicepresident en aquests moments.

Des de Podem també traslladem algunes preguntes que possiblement des del Govern puguin contestar-nos, i si no també a la bancada del Partit Popular les llanço. Quants de turistes poden venir a les nostres illes amb les infraestructures que tenim actualment? Fins on pot arribar l'índex de pressió humana? Hem de construir més carreteres i més habitatge perquè vinguin més turistes? Volem mantenir les nostres illes com estan actualment, o seguirem consumint i destruint territori? Tindrem aigua per a la població resident i els turistes? Quants d'anys portem sofrint la falta d'aquest tipus d'infraestructures a l'illa d'Eivissa o a Mallorca, per exemple? I podria continuar. Segur que per uns moments ses senyories han intentat donar resposta a aquestes preguntes.

Si agafem el padró d'1 de gener de 2015, en algunes illes, especialment a Formentera i a Eivissa, en aquests quinze anys hem vist com la població s'incrementava brutalment; unes xifres molt ràpidament: a Formentera, l'any 2000, 5.353

habitants; 2015, 11.878; això suposa un increment del 88%, pràcticament 90%, de la població. I en el cas d'Eivissa el 2000 eren 89.611 i el 2015 140.964, pràcticament 51.000 residents més, i més del 57%. De veritat tenim les infraestructures - depuradores, dessaladores, col·legis, habitatges- que necessitem per als residents; i ja ni dir els que diguin.

Sobre com arriben els nostres turistes, arriben bé mitjançant vaixell o bé mitjançant els aeroports. Sobre els ports he de dir només una frase, unes declaracions del president de l'Autoritat Portuària de Balears fa uns dies: "La massificació es pot donar, i ho entenem, respectant que és una qüestió municipal, però és una situació que es dona en un barri de Palma molt concret i que beneficia la resta de l'illa"; idò bé, nosaltres no compartim aquesta visió. Sobre els aeroports, continuarem batent rècords i rècords; algunes dades, també: a l'aeroport de Son Sant Joan arribaran o es vendran 26,44 milions de seients, que suposa un 16,5% més que l'exercici passat; això suposarà més de 150.000 moviments amb una pujada del 15%. A Balears passarem a tenir més de 5 milions de turistes. Realment aquests increments de dos dígitos són sostenibles? Diem que no, no són sostenibles; morirem d'èxit?, a mi em sembla que sí. Tenim prestats els nostres turistes, fins que la situació geopolítica del nord d'Àfrica i de l'orient mitjà no millor els majoristes de viatges buscaran destinacions segures com la nostra, però ha arribat ja un moment per dir que ja hem arribat a un límit, unes places hoteleres que qüestionam i aquests dies s'està debatent.

Realment, i sobretot per als treballadors i les treballadores de les nostres illes i les empreses, hem vist com les temporades de sis mesos han passat a ser de tres mesos i mig o quatre, en el millor dels casos, com a Menorca, Eivissa i Formentera. Realment podem viure els treballadors, les treballadores i les empreses amb aquest espai de temps? Em sembla que no.

Una qüestió que també el portaveu del PP demanava, la formació. Han tingut molts d'anys per intentar tenir més estudis a les nostres illes i em sembla que no han fet res. Vull recordar només que a les nostres illes, a Formentera no hi ha cap cicle superior de formació professional, a Eivissa n'hi ha 9 i a Menorca 8, a Mallorca 43; i en el cas dels cicles mitjans, a Formentera n'hi ha només 1, a Eivissa 15, a Menorca 16 i a Mallorca 29; em sembla que d'una vegada, i aquí convidó -avui no tenim el Sr. Conseller d'Educació, però sí al Govern-convidó que inverteixi de veritat per formar els nostres joves i la nostra societat.

Ja per acabar, sobre els punts que es presenten en aquesta moció, quant a les pintades aparegudes al centre de Palma, realment el Partit Popular pensa que ha de conscienciar la ciutadania, com ja ha dit algun dels portaveus que m'han precedit? És que hauríem de preguntar-nos per què hi ha hagut tantes pintades contra el turisme, què intenten denunciar o posar de manifest aquests missatges. Els residents del centre de Palma veuen com onades de turistes abarrotin els seus barris, els seus carrers. Crec que des de les diferents institucions s'han manifestat condemnant aquests actes vandàlics i que no és necessari el que es demana. Per això instem al fet que acceptin l'esmena que ha presentat MÉS per Menorca.

Sobre el segon punt, una altra vegada formulo una pregunta al Partit Popular: no s'ha fet promoció al tipus de turisme que

vostès proposen a aquest punt? Potser tal vegada no han anat a les mateixes fires que el Govern.

Sobre el tercer punt, de debò el Partit Popular creu que el Govern no està en contacte amb els diferents mitjans nacionals, internacionals perquè hi hagi una bona imatge de les nostres Illes? Crec que s'han deixat clarament retratats vostès.

I ja per acabar, al quart punt, sobre les banderes blaves que s'han perdut a Balears, sembla de serial pels motius que hi ha hagut o hem hagut de llegir a la premsa, especialment en el cas d'Eivissa, on hem perdut onze d'aquestes dotze banderes i dos són els municipis afectats: sembla ser que Sant Josep no ha volgut presentar ja la sol·licitud, i Sant Joan, perquè no tenia la funcionària de torn i se li ha passat el període per presentar-ho.

La meua pregunta, i ja ho sap tothom: deixaran d'anar els turistes a Ses Salines, Cala d'Hort, Cala Comte, Cala Bassa, Cala Sant Vicent o Benirràs per no tenir cap bandera blava? Em sembla que no.

Sr. Gijón, i una vegada més el convidó a vostè, com ja ho he fet algunes vegades, que vingui a Sant Antoni, que vingui a aquestes cales i vegi realment la qualitat de l'aigua per veure si realment han perdut la bandera blava per no tenir la qualitat.

I per últim volem conservar les nostres illes com són o intentar fer o recuperar el malbé que se'ls ha fet, que siguin sostenibles i que hi hagi un repartiment equitatiu de la riquesa entre tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar les esmenes 8721, 8723 i 8726.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Gijón, la veritat és que quan vaig llegir la seva moció vaig pensar que estava molt en desacord amb la música global que vostè tocava en haver redactat aquesta moció, després hi ha alguns aspectes particulars amb els quals podem estar d'acord, que els han tocat els altres portaveus, però amb la música en conjunt realment vaig pensar que el diagnòstic que fèiem de com s'havia d'enfocar la problemàtica que ens genera el turisme -perdoni que parli en termes negatius, però és que no hem d'amagar el cap sota l'ala, hi ha moltíssims fenòmens que són positius, però que tenen aspectes negatius i que el repte és precisament minimitzar aquests aspectes negatius, perquè l'aportació que faci sigui plenament positiva.

Aleshores, quan dic que estic totalment en desacord, penso que l'estratègia aquesta del que aquí s'ha dit, el Sr. Reus o el Sr. Borràs ho han explicat, no?, d'amagar la realitat per donar de cara a fora una bona imatge, crec que no aporta res a l'establiment d'un model de turisme beneficiós per als

ciutadans de les Illes Balears, que crec que és el que tots hauríem de perseguir. O sigui, crec que d'alguna manera vostè, que abunda en el seu discurs que a nosaltres no ens agrada el turisme, bé, això és una estratègia una mica gal·linàcia política.

A mi m'agradaria, que de vegades hem pogut parlar amb el Sr. Lafuente o amb el Sr. Tadeo en comissió, parlar francament entre Govern i oposició de com millorem el turisme i com millorem l'economia de les Illes Balears; aleshores, dir que el turisme és fantàstic, que reprimim la gent que en parli en contra i hem de continuar endavant, ho veig com a un fugida endavant que no ens porta enlloc, aleshores no ho veig un debat franc i profitós sobre el turisme que hauríem de voler tots que fos beneficiós per als ciutadans de les Illes Balears.

Entraré tot d'una en els motius de fons, però abans si vol parlem un moment de les pintades, que per a mi em sembla que és l'aspecte més cridaner o més mediàtic, fins i tot anecdòtic respecte de la problemàtica, la problemàtica de fons, que crec que vostè d'alguna manera l'esquiva, que és que el turisme porta associat una sèrie d'activitats molestes per a la ciutadania. Aleshores això, amagar això és absurd, és a dir..., perquè ho ignorem no desapareixerà aquesta problemàtica, el que hem de fer és reconèixer-la i donar-hi una resposta.

Per això vaig presentar l'esmena que de fet la meva esmena, com veurà, era de substitució del punt 1, perquè era com una impugnació del seu discurs. De totes maneres com que m'ha semblat que vostè l'havia entès com d'addició, la qual cosa vol dir que el text... diguem, independentment de la resta li sembla bé, jo li proposaria, perquè, com que estic disposat i estic d'acord amb la transacció que vostè ha proposat als altres grups de la majoria, vull sumar-me a aquest esperit de consens i, si a vostè li sembla bé, la transacció que li proposaria és afegir la meva esmena com d'addició, com un últim punt amb la qual cosa doncs treballaríem amb aquesta visió de conjunt.

Tornant al tema de les pintades i per tancar-lo, a nosaltres ens semblen totalment rebutjables també, especialment -ho ha dit el Sr. Reus- estan fetes sobre edificis catalogats, però el que vull dir és que no solucionem res si només rebutgem i si només conscienciem, si ens pensem que el problema d'aquestes pintades és només conscienciar.

No puc entrar, perquè no tindrè prou temps, en un aspecte que tothom passa per alt que és la segona part de la pintada, el "*refugees welcome*", tothom es fixa en el "*tourist, go home*" i ningú no es fixa... i ningú no parla..., l'altra vegada que en vam parlar, en el "*refugees welcome*", i això jo ho veig com a un crit d'atenció per part d'una part de la població sobre la doble vara de mesurar que tenim respecte de la gent que ve a ca nostra: al que ve amb creuer li retem pleitesia, és fantàstic, ningú no pot parlar en contra seu i, en canvi al que ve en pastera, ens hi mostrem summament avars.

Aleshores, també hem de ser conscients que aquesta és una problemàtica que hi ha a la nostra societat i per tant aquesta pintada, com veu, podria donar molt a parlar i crec que és una problemàtica que va molt més enllà de la simple conscienciació que em sembla que vostè proposa i crec que... i hem fa pensar que... -és que jo crec que vostè sí que entèn quina és la

problemàtica-, però almenys a la moció no es reflecteix que entengui quina és la problemàtica.

Per acabar amb el tema aquest de les manifestacions contra el turisme, vull recordar que al juliol del 2014 va haver-hi a Barcelona unes manifestacions de veïns que varen sortir al carrer a manifestar-se contra el turisme, amb això el que li vull dir és que si amaguem el cap sota l'ala, si no fem res i si l'únic que pensem és que hem d'anar conscienciant la gent i anar-li fent veure que el turisme és la mar de bo, ens trobarem, igual que es van trobar a Barcelona fa només dos estius, amb manifestacions també contra els impactes negatius del turisme, que els té i no els podem ignorar.

Anant a l'aspecte essencial, al nucli de la seva moció, vostè vol que el Parlament constati que el turisme és la principal font d'ingressos i que per tant, eh?, per tant, en conseqüència, s'ha de potenciar, defensar i promocionar mitjançant polítiques de conscienciació entre la ciutadania.

Jo vaig presentar l'esmena bàsicament perquè no estic d'acord amb tres idees que crec que són subjacents en el seu discurs: la primera és que estic en contra que els ciutadans hagin d'acceptar amb resignació el que podríem anomenar un turisme molest, que associaria al turisme de masses, aquesta és la primera idea.

La segona és que no estic d'acord que haguem d'acceptar amb resignació la dependència, l'excessiva dependència de la nostra economia respecte del turisme.

I la tercera idea, que és la més complexa de treballar i de la qual segurament trauríem més profit, si hi treballéssim conjuntament, és pensar que ingrés és necessàriament sinònim de riquesa o de prosperitat, perquè, encara que sembli paradoxal, malauradament, ingrés no sempre és sinònim de riquesa. I en aquest cas, quan parlem del turisme de masses, -i el que li demanaria és que es tragués la bena dels ulls i que deixés d'interpretar aquests discursos com que estam en contra del turisme i poguéssim treballar francament per realment millorar el model turístic-, en el nostre cas el turisme de masses, el model de turisme i el model d'economia, basat en el monocultiu turístic, és sinònim de major precarietat, major desigualtat i major insostenibilitat de l'estat del benestar.

Una economia basada en el turisme de masses, no estam en contra del turisme, però una economia basada en el turisme de masses on la rendibilitat del negoci depèn de salaris baixos és pa per a avui i gana per a demà -pa per avui i gana per a demà-, i això ho hem dit moltes vegades i si no posem fil a l'agulla ens enganxarà el bou i serà difícil realment fer marxa enrere.

Per exemple, vostè com explica... són dades que ja han sortit de vegades en els debats que hem fet, vostè com explica, si aquest model turístic és tan fantàstic que hem de reprimir els ciutadans que hi parlen en contra, que s'expressen en contra de la manera que poden, per molt rebutjable que ens sembli, que les Balears hagi estat una de les comunitats autònomes, amb Canàries i Múrcia, que més llocs de feina ha creat entre el 1995 i el 2013 -que més llocs de feina ha creat- i a la vegada sigui, amb les dues que li he citat, d'aquelles on ha crescut més l'atur? És a dir, que hi hagi molta ocupació no vol dir que

estiguem reduint l'atur, perquè, com vostè deu saber perfectament, gairebé el cent per cent del creixement d'afiliats a la Seguretat Social en el sector turístic correspon gairebé el cent per cent a estrangers.

Per tant tenim aquest model de creació d'ocupació de molt baixa qualitat que el que fa és un efecte crida. Veig que el Sr. Melià nega amb el cap, sé que en aquest tema també ens critica que diguem aquestes veritats...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

I si anem... i si anem a una dada encara més reveladora és l'evolució del PIB per càpita, que com vostès saben perfectament els anys vuitanta les Illes Balears era al primer lloc en PIB per càpita, que és la mesura de la prosperitat, el repartiment de la riquesa..., després podríem anar a la desigualtat, eh?, però el PIB per càpita, posem en relació la riquesa amb la gent que la gaudeix; som ara, als anys 2010, en el setè lloc, molt a prop de la mitjana espanyola. I una altra comunitat autònoma, la segona més intensa en turisme, que és Canàries, els anys vuitanta estava a la mitjana i ara, al cap de trenta anys, està un 15% per sota de la mitjana. Aleshores aquestes dades no són el primer que les diu aquí, les hem dit moltes vegades; aleshores si això és així és que passa alguna cosa, no podem mirar cap a una altra banda. El que vostè ens proposa, crec jo, amb aquesta moció és una fugida endavant, totalment inconscient, el que li deia jo del pa per a avui i la gana per a demà.

L'altre dia, i tornant al començament de la intervenció, quan ho associava amb el debat que havíem tingut em sembla que fa dues o tres setmanes sobre indústria, jo ja vaig dir que les polítiques de foment del turisme no són neutres cap a la indústria, i de fet històricament, si es repassa la història de la industrialització a Mallorca amb la creació dels polígons industrials al voltant de Palma els anys seixanta, va ser una aposta dels empresaris mallorquins de voler aprofitar els beneficis que donava el turisme per crear una indústria a Mallorca, i aquest intent es va desfer com un sucre, com un terròs de sucre dintre del cafè amb llet, perquè evidentment el sector turístic abocava unes rendibilitats, a causa, entre altres coses, a aquests salaris tan baixos de què estam parlant, unes rendibilitats que és normal que els capitals se'n vagin cap allà. Aleshores és responsabilitat dels governs posar els incentius, incentivar el que diversifica la nostra economia, i desincentivar el que la fa presonera d'unes dinàmiques negatives i que al final porten a un empobriment global de la comunitat autònoma, com deia abans amb l'evolució del PIB per càpita.

Per tant des del nostre punt de vista l'única manera que el negoci del qual vivim, i això tampoc no ho podem negar, que és el turisme, faci una aportació positiva a la prosperitat i al desenvolupament de les Illes Balears i, per tant, puguem evitar actituds com les que avui condemnem, és compensar aquest excessiu pes del turisme potenciant, defensant i promocionant -agafo les seves paraules, que són les que jo he posat a la meva esmena- sectors econòmics alternatius que ens faran menys dependents d'un sector que basa la seva activitat en els salaris baixos, com és el turisme. I, com els deia, els salaris baixos són pa per a avui i gana per a demà, i el problema, senyores i senyors, és que ja som a demà. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, el Sr. Melià per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular, que jo no he de defensar la seva moció, però, clar, el Partit Popular fa una moció, i després vostès surten aquí i diuen: "Vostès, senyors del Partit Popular, que fan una moció sobre promoció turística -sobre promoció turística- no arreglen tots els problemes que tenim de l'economia mundial, de l'economia d'Espanya, de l'economia de Balears, de la pobresa, de..."; no, cap partit amb una moció no arreglarà els problemes que vostès adjudiquen a la necessitat d'aquesta moció. És que em pareix una absurditat. Aquesta moció va de promoció turística, va de promoció turística, política general en matèria de promoció turística. Clar, vostès volem parlar del model, de les mesures territorials, de mil històries, i retreuen al Partit Popular que no ho faci. És que no era objecte de la seva interpel·lació i de la seva moció.

Sr. Castells, a mi, que li tenc una simpatia i vostè ho sap, em sap greu que essent un parlamentari brillant com el consider es quedi amb una consigna absurda d'aquestes de l'esquerra: vostès tenen la veritat i els altres no tenim la veritat. Clar! Home, vostè em diu "jo dic la veritat, davant les veritats vostè ho nega"; bé, escolti'm, és molt simplista això, és molt simplista i és impropri de vostè, li diré, és impropri, és d'un simplisme..., la veritat és que no té nom.

Mirin, vostès han dit coses que no són vera. Sr. Borràs, no és vera. Vostè diu que els turistes compren platges i paisatges; això està súper estudiat, això és un clàssic; els turistes què compren?, experiències. La Sra. Bel Oliver ho deu saber, experiències, i l'experiència és un conjunt. No!, és que això és així. Vostès creuen que a un senyor que se'n va pel carrer i el comencen a insultar es troba molt bé en aquell ciutat perquè té un paisatge fantàstic, encara que li tirin pedres i encara que l'insultin pel carrer. No, no passa res, això li és absolutament igual, allò important és que la platja era molt guapa i estava molt neta. No, és un conjunt de coses, és un conjunt de coses; és que això és evident, crec jo, però, bé, es veu que vostès no veuen les coses de la mateixa manera.

Clar, i diuen "no, nosaltres no criminalitzam el turisme", i surten aquí i diuen que hi ha explotació laboral, que no es compleixen els convenis, que és un desastre, que els empresaris es passen la normativa pel forro. Clar, quina és la impressió de qui els escolta?, la impressió de qui els escolta..., home!, vostès han dit aquestes coses, vostès han dit aquestes coses. No tots ho han dit, no tots els portaveus del Govern, Sr. Castells, en això li donaré la raó, vostè no ho ha dit, però hi ha hagut portaveus de la majoria que sí que ho han dit. Per tant és normal que el

Partit Popular, com nosaltres, tinguem la percepció que vostès tenen un visió massa negativa del turisme.

I és vera, i això és evident també, en la meua modesta opinió, que el turisme, com totes les activitats humanes, té efectes molt positius i evidentment té efectes negatius. I vostè diu “no els hem d’amagar”; home, no es tracta de mostrar tots els problemes als nostres turistes, bàsicament perquè si jo vaig al restaurant del Sr. Jaume Font, o a qualsevol altre restaurant, no els deman com tenen les hipoteques, què deuen, com estan..., el que vull és tenir una bona experiència del meu dinar, i no que em contin tots els seus problemes els treballadors, amb les seves baixes... És que, clar, és el món un poc al revés. Vostès diuen “no ho hem d’amagar”; home, en aquest parlament no ho hem d’amagar, i per això hi ha un debat sobre l’impost turístic, i per això hem demanat, hem instat que regulin el tot inclòs, cosa que vostès no han fet encara, o el lloguer turístic, o tantes i tantes altres qüestions sobre les quals hem parlat i en continuarem debatent en aquest parlament.

Però és evident que el turista el que vol és tenir una bona experiència i no que li contin tots els problemes que tenen les Illes Balears per acollir aquest turista. Que els tenim, evidentment que els tenim, aquest problemes, de depuradores i de mil coses que vostès han explicat aquí, però jo crec que hem de centrar un poc la qüestió, i la qüestió és que el Partit Popular, i en això nosaltres estam d’acord, veu amb preocupació que aquest efecte negatiu que té el turisme es traslladi a un cert maltractament al turista, i quan el turista es passeja per Palma i veu pintades ofensives cap a la seva presència, home, no té una experiència molt agradable, i jo crec que aquesta és la intenció del Partit Popular amb aquesta moció, constatar aquesta realitat, i amb aquesta realitat vostès diuen que estan d’acord però, bé, vaja manera d’estar-hi d’acord, no?, dient que és un desastre tot el que han fet. No, això és un problema que tenim, la saturació és un problema, i nosaltres en determinats mesos tenim una saturació, i això pot generar una opinió pública i una reacció ciutadana en contra de la principal indústria del país, i per tant crec que està bé que nosaltres intentem que hi hagi una simpatia a aquest turista, sense negar, però sense tampoc haver-li d’explicar fil per randa tots els efectes negatius que té l’activitat turística.

Perquè vostè surt aquí i em diu..., això, Sr. Castells, sí que ho ha dit vostè, vostè diu: “Nosaltres no volem turisme de masses”. Idò quin turisme es pensa que hi ha d’haver a les Illes Balears, amb el nombre de places que tenim?, què es pensa que tendrem?, dos agroturismes?, i amb dos agroturismes viuran 1.100.000 persones? Per favor!

(Remor de veus)

Les Illes Balears tindrà turisme de masses. Pot ser de més qualitat, pot ser més diversificat, pot ser complementat amb indústria, amb innovació, poden ser mil coses, però que serà turisme de masses és inapel·lable, és inapel·lable!, i vostè ha sortit aquí i ha dit que no vol turisme de masses. I això és així.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Miri, a nosaltres, com a vostès, ens pot preocupar morir d’èxit, ens pot preocupar. Molts voldrien tenir aquesta

preocupació, molts voldrien tenir aquesta preocupació, però jo no sé si hi haurà gana demà, el que li puc dir és que durant cinquanta anys hi ha hagut pa, durant cinquanta anys hi ha hagut pa, hi ha hagut pa, i vostè em diu: perdem posicions de riquesa; sí, però d’això en podríem parlar molt i això ja no té res a veure amb promoció turística, en podríem parlar molt perquè això és evident que té a veure amb compensar la insularitat, té a veure amb el finançament, té a veure amb l’espoli fiscal, té a veure amb moltes coses, no només amb un determinat model turístic que tenim. I crec que vostè estaria d’acord amb moltes d’aquestes afirmacions que jo li faig, i és clar que sí! Segurament si tenguéssim aquests 3.500 milions d’euros cada any, per a l’estat del benestar, per ser més competitiu, per diversificar l’economia, les coses serien diferents, o no? Això no deu ser només un problema del turisme.

I li vull dir, Sr. Borràs, que si hi ha tots aquests problemes, vostès governen ja, no són a l’oposició, per tant, agafi els seus consellers, els faci una interpel·lació i els digui, escoltin, que no acompleteixen els convenis laborals; que hi ha una sobreexplotació, -vostè ha dit aquestes coses-, per tant, escolti, que el Govern reaccioni. El Govern ha de fer complir la normativa i vostès tenen aquesta responsabilitat de fer complir la normativa. I enlloc de fer volar bubotes, el que haurien de fer és intentar donar llum, i això, la veritat, a les seves intervencions no ho hem vist, no ho trobam, ho trobam a faltar.

Nosaltres donarem suport als tres primers punts d’aquesta moció, perquè ens sembla que les pintades tenen un efecte negatiu i s’han de rebutjar; perquè ens sembla que està molt bé diversificar el turisme en cicloturisme, en el turisme de creuers, en l’esportiu. Pensàvem que en això hi ha prou consens. És evident que tenir una interlocució amb els mitjans de comunicació internacionals, intentar que tinguin una bona visió, una bona idea, una bona percepció de les Illes Balears, no crec que això pugui ser rebutjable per ningú, almanco per ningú que tengui sentit comú.

I en relació amb la darrera qüestió, la de les banderes blaves, pens que aquí sí que el tema està més... hi ha més mitges veritats i mitges mentides. I per tant, nosaltres ens abstenríem, perquè efectivament també entenem un poc la postura que ha explicat el vicepresident, que haurà estat més fi o manco fi, però és evident que aquí hi ha darrera també uns interessos econòmics sobre la concessió o no concessió d’aquests distintius i una sobrevaloració de les conseqüències positives o negatives d’aquesta concessió. Tot i que he de dir que al turista no li és igual si l’aigua està neta, està en condicions, o no hi està.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidenta, señoras y señores diputados. Una moción como la presente, de promoción turística de las Islas Baleares, debería congregarse entorno a sí el máximo de apoyos, aunque sólo fuera porque estamos en el Parlamento balear, lugar donde reside la soberanía popular de esta comunidad autónoma, y porque el turismo es nuestra principal y casi exclusiva actividad económica, turismo por supuesto y las actividades que genera y en consecuencia, también nuestra principal fuente de ingresos. Pero una cosa es lo que debiera ser y otra, lo que finalmente es. Yo mismo, al leer la moción, no he encontrado elementos de discrepancia con el texto, pero tampoco los he encontrado, la verdad, al leer las cinco enmiendas que los grupos de la mayoría han presentado. Así pues, posturas políticas que podían parecer *a priori* enconadas, a la hora de la verdad no lo son tanto, cuando menos en el campo de la promoción turística.

Dicho lo cual, es evidente que el cuarto punto de la moción, en la medida en que contiene un rechazo de las palabras del vicepresidente del Govern, rechazo que yo también comparto, como expresé en el Pleno el pasado martes, difícilmente puede ser suscrito por los grupos de la mayoría, se entiende. Pero aún así, el fondo sigue siendo asumible, espero, por el conjunto de los que estamos aquí. Al fin y al cabo, lo que deja traslucir esa moción es una preocupación por la imagen, por la imagen que proyectamos de nuestras islas, en toda su complejidad y riqueza, y que acaba siendo la que reciben nuestros visitantes. En este sentido, no hay duda de que las pintadas aparecidas en determinadas zonas del centro de la ciudad de rechazo al turismo, dañan considerablemente esta imagen. No sé si una campaña de concienciación entre los ciudadanos va a impedir que vuelvan a repetirse actos de esta naturaleza, más bien lo dudo. Pero por intentarlo evidentemente que no quede.

En cuanto al cicloturismo, el turismo de cruceros y el turismo deportivo, estamos de acuerdo, cómo no, en su importancia, por lo que no vemos fuera de lugar la iniciativa de dedicarles una campaña de promoción específica y de concienciación también de la ciudadanía.

El punto 3, el referido a los medios de comunicación internacionales y a sus contactos con el Gobierno, tal vez resulte ocioso si, como afirmaba hace 15 días el vicepresidente del Govern, estos contactos se vienen ya manteniendo con regularidad. Pero en todo caso, no estará demás reforzarlos, a fin de asegurar su eficacia.

Y del punto 4 ya he hablado hace un momento. Estas 12 banderas azules perdidas, 15 en realidad, de las que hay que restar las 3 ganadas, puede que no reflejen en modo alguno la calidad de nuestras aguas y de nuestras playas. Pero dado que nos movemos en el terreno de la imagen, hoy por hoy cuantas más banderitas azules aparezcan alrededor del mapa de Baleares, tanto mejor.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gijón, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Borràs, y señores portavoces de los grupos que me han precedido, para que quede claro, no sé si lo podemos decir más claro, pero vamos a intentar que al menos lo entiendan: nadie está pidiendo en el Grupo Popular, nadie está pidiendo más crecimiento, nadie, nadie está pidiendo más crecimiento, nadie lo está haciendo. Por tanto, lo que estamos diciendo es lo que pone aquí en este papel y lo que dice es que, efectivamente, y no voy a explicarlo más, porque el Sr. Pep Melià lo ha explicado perfectamente, creemos que no se está haciendo bien la labor de promoción. Y no se está haciendo bien la labor de promoción porque yo no me imagino nunca, por hacer un símil, y somos vendedores, es posible que no tengamos un producto perfecto, pero lo que no ponemos es poniendo siempre el foco en la parte negativa del producto que queremos vender, parece que eso es lógico. Por tanto, vamos a intentar entre todos a hacerlo mejor, y no se trata de esconder nada, se trata de no poner el foco permanentemente en todo lo que está fallando, que son muchas cosas.

Pero mientras ustedes piensan lo que quieren que sean estas islas en el futuro, que tienen todo el derecho a hacerlo y, además, la legitimidad democrática para cambiarlo, hagan su trabajo actualmente, y no se está haciendo bien, o, desde nuestro punto de vista, no se está haciendo bien, se está hablando siempre en negativo.

Estamos cansados, y yo quería hacerle la misma reflexión que le ha hecho el Sr. Castells y el Sr. Pep Melià, no sé lo qué será en el futuro, pero hoy tenemos más de 200.000 camas en las islas, y espero, salvo que ahora ustedes estén cambiando de opinión, que en el futuro tengamos lo mismo. ¿O están hablando ahora de reducir el número de camas de lo que tenemos? Porque si tenemos 200.000 camas, más de 200.000 camas, como ha dicho el Sr. Melià, el turismo seguirá siendo de masas, en lo que sí que tenemos que trabajar es para que la temporada no esté concentrada en cuatro meses. Sí que tenemos que trabajar, y en eso estoy de acuerdo con usted, para que si estamos hoy en el puesto 7, volvamos a estar en el puesto 1. Y es cierto que las Islas Canarias están bajando de posición, algo estarán haciendo no correctamente. Y nosotros tenemos que evitar ese problema, pero no lo vamos a hacer hablando permanentemente mal del turismo, no lo vamos a hacer si cada vez estamos diciendo que va a faltar agua, si nos faltan infraestructuras. No podemos estar engañando, diciendo que con el impuesto turístico, con la ecotasa, vamos a resolver todos los problemas, porque es mentira.

En esta comunidad se lleva cobrando desde hace muchísimos años, independientemente de quien haya gobernado, un canon de saneamiento de aguas, y no se ha utilizado para lo que se tendría que utilizar y ahora estamos diciendo, bueno, pues que Madrid no nos da el dinero suficiente. No vamos a resolver todos los problemas con el impuesto turístico, ustedes lo saben, pero aún así siguen diciéndolo. Y lo que tenemos que hacer es hablar en positivo. A mí me ha extrañado que en esta moción, que hablaba específicamente de promoción, que yo creía que de alguna manera podíamos estar de acuerdo y al final vamos a estar de acuerdo, pero manda narices que al final seamos nosotros

quienes tengamos que estar permanentemente intentando buscar el consenso cuando al final estamos diciendo lo mismo.

El tema de los cruceros, hoy se hablaba de que han venido 22.000 cruceristas hace una semana. Hace ocho meses vinieron 28.000 y no pasó absolutamente nada, ahora, si empezamos a decir que cada vez que vienen va a haber un problema, pues evidentemente todos tendremos la percepción de que va a haber un problema, cuando no es así. Y el Ayuntamiento de Palma y el ayuntamiento, en el caso del resto de las islas, tendrá que trabajar para que eso no sea así, y si hay que buscar rutas alternativas se buscarán. Y si la gente tiene ganas de venir aquí y no pueden ir al cien por cien a ver lo que quieren ver, que es lo que está más próximo y en este caso a la ciudad de Palma, buscarán otras alternativas, porque el producto lo tenemos y el producto es bueno y la gente quiere seguir viniendo.

Con el tema del cicloturismo nos pasa lo mismo, si del cicloturismo estamos hablando siempre, llevamos treinta años diciendo que no queremos ser sol y playa, y resulta que tenemos un cicloturismo, que lo estamos vendiendo bien, pero que tenemos que trabajar mucho más en las infraestructuras, lo que no puede ser es que a la primera de cambio por un error en una organización de una carrera, como la 312, pongamos el grito en el cielo. Pues, a lo mejor, lo que hay que hacer es ponernos de acuerdo antes y que no haya improvisaciones como se han dado en este caso, por parte de todos, yo no voy a poner la culpa a nadie en concreto, pues algo que tiene que ser bueno se convierta en un mal reclamo y además la gente sienta que está incómoda.

Sr. Borràs, hoy me extraña que usted salga aquí con el debate y el discurso de Podemos, y además no le pega, es que no le sale bien; o sea, usted ha venido aquí y ha dicho, lo primero que ha dicho es que las camareras de pisos tienen problemas. Bueno, pues me parece muy bien, arréglenlo, arréglenlo.

¿Ustedes creen, consideran, que el turismo no genera la riqueza suficiente? Arréglenlo. ¿Ustedes consideran que el turismo tiene que ser más sostenible? Arréglenlo. ¿Ustedes consideran que la temporada tiene que ser más larga? Arréglenlo. Pero, mientras hacen todo eso, vamos a vender bien lo que tenemos, que es mucho -que es mucho.

A veces cuando escucho en este parlamento, si yo viniera de fuera y me sentara aquí la sensación que me daría es que... es un milagro que la gente venga a las islas, hablando ustedes como hablan. Pues ¡oiga, hablen bien!, si no es tan difícil, y si no tienen nada que decir, no digan nada, mejor no decir nada.

Respecto a las enmiendas, acepto lo que ha pedido el Sr. Castells, en lugar de modificación la hacemos de adición y, por tanto, la enmienda 8720 la votaríamos... la aceptaríamos. La 8721 en contra, ya lo he explicado, no consideramos que el impuesto vaya a resolver todos los problemas ni muchísimo menos, además sería una mentira. La 8722, si están de acuerdo, y entiendo que han estado de acuerdo, en eliminar la frase de "negativa", también la aceptamos. La 8723 sería la de adición, Sr. Castells, i la 8726 la votaríamos también a favor.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que a la votació anterior, la Sra. Ballester ha tengut un problema amb el mecanisme de votació, procedirem a fer una prova per comprovar que el seu mecanisme funciona correctament.

(Remor de veus)

Va correctament ara? Molt bé, gràcies.

A continuació procedirem a la votació del punt 1, amb la incorporació de les esmenes 8722 i 8723. Votam.

Vots a favor, 50.

Votació del punt 2, amb l'esmena incorporada 8720. Votam.

Vots a favor, 49; abstencions, 1.

Votació del punt 3. Votam.

Vots a favor, 49, abstencions, 1.

Votació del punt 4, incorporant-hi l'esmena 8726. Votam.

Vots a favor, 49; abstencions, 1.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
